

l'arjau

REVISTA CULTURAL

Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols

Núm. 89 FEBRER 2026

Revista gratuïta

CALIDOSCOPI

El Centre Excursionista Montclar fa 75 anys

■ L'ENTREVISTA

Carmen Arasa, presidenta en el període 1998–2006, i Aniol Negre, actual president, expliquen la seva experiència al capdavant de l'entitat; també què els ha aportat l'excursionisme en l'àmbit personal dins d'aquesta comunitat activa i oberta que és el CEM.

■ CONTRASTOS

Fer ciutat

■ LES IMATGES

Records per compartir

Excursió a Cabrera i Sant Pere de Falgars, 14 d'abril de 1957. Vista al Puigsacalm des de Sant Miquel de Falgars. AMSFG. Fons Josep Escortell Cerqueda (autoria desconeguda).

EN AQUEST NÚMERO...

EL CENTRE EXCURSIONISTA MONTCLAR FA 75 ANYS

■ PRESENTACIÓ	3
■ CALIDOSCOPI	
EL PUNT DE VISTA	
Introducció	4
Vist per la HISTÒRIA	6
Vist per la CIUTAT	15
Vist per la FEEC	27
Vist pel CENTRE EXCURSIONISTA MONTCLAR	43
L'ENTREVISTA	
Aniol Negre	56
Carmen Arasa	62
LES IMATGES	68
CONTRASTOS	88
EL TINGLADO	90
■ DIRECTORI	125

EDICIÓ
AJUNTAMENT DE SANT FELIU DE GUÍXOLS
www.guixols.cat

REDACCIÓ
ARXIU MUNICIPAL
SERVEI DE PUBLICACIONS D'ARXIU
Crta. de Girona, 45-47
17220 St. Feliu de Guíxols
Tel. 972 32 25 93

COORDINACIÓ
M. ÀNGELS SUQUET

COL·LABORADORS
CARMEN ARASA, MIREIA BARDAGÍ,
FRANCESC FRANCÉS, ÀNGEL JIMÉNEZ,
ANIOL NEGRE, JORDI RESPECTA,
FRANCESC ROMA, CRISTINA SALA,
M. ÀNGELS SUQUET, IMMA VENTURA

ASSESSORAMENT LINGÜÍSTIC
ELISENDA LORÉS I BLANCA CANO

DISSENY I MAQUETACIÓ
DOSIS STUDIO

IMPRESSIÓ
ALZAMORA GRÀFIQUES

FOTO DE LA PORTADA
EXCURSIÓ A CABRERA I SANT PERE DE
FALGARS, 14 D'ABRIL DE 1957. PUJANT LES
ESCALES DE CABRERA. AMSFG. FONS JOSEP
ESCORTELL CERQUEDA (AUTORIA: JOSEP
ESCORTELL).

ISSN 2013-0813
DIPÒSIT LEGAL: GI-1.611-89

Cap part d'aquesta publicació, incloent-hi el disseny, fotografies, dibuixos i estadístiques, no pot ser reproduïda, emmagatzemada ni transmesa de cap manera ni per cap mitjà (electrònic, mecànic, òptic, de gravació o bé fotocòpia) sense autorització prèvia de l'autor i editor.

MILLOR INICIATIVA
DE COMUNICACIÓ
INSTITUCIONAL
2014

Premis
Carles Rahola
de Comunicació Local

Autoria del logotip: Beatriz Cristóbal.

PRESENTACIÓ El mes de novembre passat va fer 75 anys que un grup de guixolencs van fer la sortida que originaria el Centre Excursionista Montclar. Des del 1949 el CEM ha sigut referent per als guixolencs. Si bé va néixer com a relleu del Centre Excursionista Mar i Muntanya, una entitat dels anys 30, durant la seva existència s'ha adaptat als interessos i costums de cada moment.

Inicialment les activitats eren hereves del muntanyisme romàntic del s. XIX, amb voluntat de conèixer amb ulls científics l'entorn, bressol de la identitat col·lectiva. Principalment s'organitzaven excursions a les rodalies i conferències sobre patrimoni, art, arqueologia, història, natura... Amb el propòsit de contribuir a la vida cultural i esportiva guixolencs, el CEM es va organitzar per fer teatre, música, fotografia, cinema, bàsquet, ciclisme, etc. d'acord amb les possibilitats d'aquelles dècades. A mitjan anys setanta, la fi de la dictadura va donar peu a un esclat d'activitats i de participació que es va prolongar especialment durant els anys 80. Als noranta el CEM va adoptar una organització més àgil i flexible per poder obrir-se a nous àmbits com la pràctica competitiva en BTT i tir amb arc; la producció musical o la defensa del medi ambient. El segle XXI ha dut nous entreteniments i ha consolidat el paper acollidor del CEM com a hotel d'entitats enfocades a activitats d'interès col·lectiu i amb un compromís ferm de treball.

Durant aquest temps el CEM ha organitzat activitats obertes a tothom i ha col·laborat en esdeveniments de ciutat. Ha creat el seu estil, ha fet escola. Us convidem a endinsar-vos en aquestes pàgines sobre la història del CEM com si fos un sender de llarg recorregut, és a dir, un camí ben senyalitzat, a l'abast de tothom, que transita per llocs d'interès paisatgístic, cultural, turístic, històric, social, etc. tot formant part d'una xarxa que uneix pobles. Des d'aquestes pàgines desitgem que el CEM tingui un recorregut encara molt més llarg i profitós.

CALIDOSCOPI

El Centre Excursionista Montclar fa 75 anys

“Los catalans que hi munten estimen més llur terra, veient totes les serres vassalles de llur serra, veient totes les testes als peus de llur tità.” Aquests són versos (173-175) que J. Verdaguer dedicà al pic de la Maladeta, al Cant IV “Lo Pirineu” del poema *Canigó*. S’estima el que es coneix i l’excursionisme, des del seu inici, ha estat i és una activitat per aprendre a estimar la pròpia terra. Però, des d’un punt de vista més espiritual, la connexió amb la natura des del reconeixement i el respecte és essencial per a la comprensió de la vida mateixa. “Schauen Sie tief in die Natur und dann werden Sie alles besser verstehen.” diu el cèlebre físic Albert Einstein (“Mireu profundament en la natura i llavors ho entendreu tot millor”). Aquestes cites representen dos enfocaments que ha tingut l’excursionisme al llarg de la seva història, i que també trobem al CEM. En aquest L’ARJAU, publicat amb motiu de l’aniversari del centre, tindrem ocasió de resseguir com s’han realitzat aquests objectius per mitjà de les activitats del CEM al llarg de dècades. També ubicarem l’entitat en el seu entorn més immediat i en el context català. Francesc Roma ens explica l’encaix del CEM en la història de l’excursionisme a Catalunya. L’Àngel Jiménez ens descriu els moviments juvenils que hi ha hagut a Sant Feliu de Guíxols d’acord amb els contextos polítics i socials. Des de la FEEC Jordi Respecta i Francesc Francès parlen de quin és el paper actual de les entitats excursionistes. Mireia Bardagí, Cristina Sala i Imma Ventura descriuen el CEM del segle XXI, quins són els objectius de la Junta actual. Carmen Arasa i Aniol Negre, parlen de la seva experiència al Montclar, en l’àmbit personal i com a presidents de l’entitat.

Vist per la **HISTÒRIA** EL CENTRE EXCURSIONISTA MONTCLAR, 75 ANYS D'EXCURSIONISME. Obviant experiències i activitats puntuals prèvies, la primera societat excursionista de pes documentada es va constituir el darrer terç del segle XIX, en el context de la Renaixença catalana. Sembla que, en un primer moment, l'excursionisme a Catalunya va ser concebut com una eina al servei dels ideals nacionalistes. És a dir, un recurs per construir la identitat catalana a través del coneixement del patrimoni històric i natural de Catalunya. Aquest enfocament era diferent de l'excursionisme contemplatiu, més vinculat als àmbits de la salut i l'esport, que es practicava en els clubs alpins d'altres països. Malgrat que existien aquestes dues concepcions diferents, l'excursionisme català les va integrar combinant el coneixement dels monuments i indrets bonics de Catalunya amb la pràctica esportiva, aspecte que de mica en mica ha esdevingut més important.

Tradicionalment, l'excursionisme català va començar a Barcelona l'any 1876. Aquell any es fundava l'Associació Catalanista d'Excursions Científiques, que amb el temps donaria lloc al Centre Excursionista de Catalunya.

La seva història ha estat resseguida en diverses ocasions i en el marc de l'aniversari del Centre Excursionista Montclar només la recuperarem per fer referència a la seva idiosincràsia. Barreja d'un moviment romàntic i d'un moviment positivista, encara que sembli impossible, l'excursionisme es va convertir en una eina per recórrer el país i conèixer-lo. En aquell moment, el coneixement del nostre país era pràcticament inexistent i per poder-lo copsar calia fer una sèrie de visites que, vistos els mitjans de comunicació del moment, pràcticament s'havia de recórrer a l'excursionisme (tot i que és cert que el primer excursionisme català neix dins d'un vagó de ferrocarril).

D'altra banda, l'excursionisme català tindrà clarament un interès per fer conèixer i divulgar el que va trobant. De manera que es pot dir que el seu lema era conèixer i fer conèixer el nostre país.

En aquells moments, els coneixements del passat i del present català eren pràcticament inexistent i els primers excursionistes varen voler complir aquesta tasca fent recerca i divulgant-ne els resultats.

El temps va anar passant i la societat catalana va anar canviant, de manera que als anys vint del segle passat el nostre excursionisme es va haver d'adaptar a les noves circumstàncies. En primer lloc, les seves bases socials havien canviat i de ser un moviment propi dels sectors més benestants i lletraferits del nostre país es va anar convertint en un conjunt d'entitats en què anaven entrant persones d'origens socials més humils i, des del punt de vista de gènere, dones. Aquests canvis es varen donar en un context en què l'esport començava a fer-se molt present a Catalunya i, d'aquesta manera, l'excursionisme català es va convertir en una activitat molt vinculada a la pràctica esportiva i duta a terme per pràcticament tots els grups socials, fonamentalment urbans. Així va ser com es va popularitzar, tot i que va suposar un daltabaix per al primer excursionisme, que mai va acabar de pair que aquelles entitats esdevinguessin cada vegada més esportives. De fet, als anys vint i trenta, dins de l'excursionisme apareixen pràctiques com l'escalada, l'esquí, les curses de muntanya o l'excursionisme esportiu que ben poca cosa tenien d'activitats de recerca o culturals. En alguns casos aquest pas es va donar enmig d'un cert traumatisme. Era un trencament que no podia deixar ningú indiferent.

Sortida a Empúries de l'Agrupació Excursionista de l'Escola de Belles Arts amb Josep Berga i Boada (4t a la dreta) i les seves filles, anys 20. AMSFG. Fons Josep Berga i Boada (autoria desconeguda).

Excursió del Patronat d'Obreres, 1925-1935. AMSFG. Fons Dolors Buxó (autoria desconeguda).

L. Agrupació Excursionista
de l'E. de B.A.
J. F. de G.

A Ampuries
Via Roman

L'entitat es dedicava també a la fotografia i la cultura física, que són dos dels elements que distingeixen l'excursionisme de les primeres dècades del segle xx.

En aquest context, cal remarcar que l'any 1931 es crea el Centre Excursionista Mar i Muntanya de Sant Feliu de Guíxols, que va estar en funcionament fins a la Guerra Civil espanyola. Josep Iglesias diu que va ser impulsat per A. Bosch i Vinyals. Entre les seves realitzacions hi hagué la creació d'una biblioteca i d'un grup de Minyons de Muntanya, un dels anhels excursionistes dels anys 20. L'entitat es dedicava també a la fotografia i la cultura física, que són dos dels elements que distingeixen l'excursionisme de les primeres dècades del segle xx.

Excursió del Patronat d'Obreres al Tibidabo, 1925-1935. AMSFG. Fons Dolors Buxó (autoritat desconeguda).

Retrat en una excursió amb Mossèn Santos Boada, 1925-1935. AMSFG. Fons Narcís Masferrer (autoritat desconeguda).

A l'altra pàgina:

Vista del pla dels Eugassers, al Puigmal, primer terç del segle xx. AMSFG. Fons Família Patxot (autoritat desconeguda).

Excursió al Montclar, 4 de desembre de 1949. AMSFG. Fons Josep Escortell Cerqueda (autoritat desconeguda).

L'excursionisme, durant aquest període, va ser tolerat i fins i tot impulsat pel nou règim, però amb tot no es va aconseguir que fos una eina al servei del nou estat, com segurament s'hauria volgut des de certs sectors franquistes.

Després vingué la Guerra Civil, a resultes de la qual el nou règim polític va impulsar la vessant esportiva de l'excursionisme, de manera que pràctiques com l'escalada, l'acampada o l'esquí varen ser de les primeres que es varen desenvolupar.

El nou excursionisme es pretenia que fos eminentment esportiu, però en força entitats es va exercir el que en podríem dir una resistència passiva a la nova situació. L'excursionisme, durant aquest període, va ser tolerat i fins i tot impulsat pel nou règim, però amb tot no es va aconseguir que fos una eina al servei del nou estat, com segurament s'hauria volgut des de certs sectors franquistes. Varen ser anys de resistència passiva, d'intentar salvar els mobles sense fer-se notar, i a poc a poc anar introduint coses que s'havien intentat bandejar: l'ús social del català, que s'havia intentat prohibir en el nou context; la promoció de la dona, a qui es va prohibir que formés part dels centres excursionistes excepte si havia complert el servei social, i en definitiva, la falta de qualsevol forma democràtica de gestió de les entitats...

De les més de dues-centes entitats d'abans de la guerra es va passar a una vintena l'any 1940, i aquestes entitats varen ser molt controlades pels seus presidents –que eren els darrers responsables de qualsevol actuació dels seus associats. Les persones que dirigien les entitats havien de comptar amb el vistiplau del Movimiento i no havien de fer ombra a les organitzacions que, com el Frente de Juventudes, volia enquadrar el jovent en el nou estat.

En aquest context, està clar que les activitats esportives eren les més ben vistes pel règim polític del moment, ja que proporcionaven *homes* forts, valents i sans a la pàtria. La dona havia de mantenir-se en el seu paper d'esposa i mare, tot i que algunes entitats varen plantejar estratègies per mantenir les dones en els seus rengles i que d'aquesta manera es poguessin formar físicament i culturalment: quan es va exigir a les dones que haguessin realitzat el servei social per formar part de les entitats, algunes d'aquestes varen reaccionar establint llistes paral·leles d'associats i associades o bé acceptant les dones com a "lectores de biblioteca", però amb el mateix rang que els seus companys mascles.

El lloc del Centre Excursionista Mar i Muntanya va ser ocupat pel Centre Excursionista Montclar, fundat ara fa setanta-cinc anys per alguns dels antics membres del Mar i Muntanya ja que, com es digué amb motiu del cinquantenari, "rescatar el nom de l'antic CEMIM d'abans de la guerra no era permès per l'autoritat d'aquell temps".

Va ser l'any 1949, no sabem si abans no havia estat possible, quan alguns antics socis del Mar i Muntanya i altres persones sense vinculació anterior amb

Excursió a la Font de la Taverna (Ardenya), 5 d'agost de 1950. AMSFG. Fons Josep Escortell Cerqueda (autoria desconeguda).

L'Església es va convertir en un paraigua de certes entitats, de manera que algunes començaren com a associacions vinculades a l'Església, i algunes fins i tot a la Falange o el Frente de Juventudes.

el fet excursionista organitzaren algunes trobades amb l'objectiu de constituir un nou centre excursionista. Amb aquest objectiu es varen iniciar els tràmits davant de la Federación Española de Montañismo i es va sol·licitar la constitució d'un club excursionista mitjançant una instància avalada per 25 signatures i la proposta d'un president, que havia de ser Enric Heller i Vila. A finals de novembre de 1949, l'entitat quedava constituïda amb el nom de Centre Excursionista Montclar.

Seria mentida dir que majoritàriament l'excursionisme va estar al capdavant de l'oposició antifranquista. Més aviat va aprendre a nedar i guardar la roba, intentant que algunes accions individuals dels seus membres –que sí que es dugueren a terme– poguessin suposar repercussions a les entitats. L'Església es va convertir en un paraigua de certes entitats, de manera que algunes començaren com a associacions vinculades a l'Església, i algunes, fins i tot, a la Falange o el Frente de Juventudes.

La crisi del franquisme va suposar la mort per inanició de moltes de les entitats excursionistes més properes al règim. L'excursionisme va poder continuar duent a terme la seva tasca de recerca i de divulgació, com passa en el cas de l'aprenentatge del català, primer de manera clandestina i després ja de manera oberta.

El Centre Excursionista Montclar, però, ha continuat endavant des d'aquell llunyà 1949. I no només ha fet la seva vida esportiva i social, sinó que ha acollit sota el seu paraigua algunes activitats que poca cosa tenen a veure amb l'excursionisme. A aquestes entitats, el Centre Excursionista Montclar els evitava complir totes les accions administratives que en aquell context es demanava a les noves entitats. Així mateix, el centre excursionista els oferia un sostre social, de manera que algú ha dit que al llarg de la seva història el Montclar s'ha convertit en una dida o viver d'entitats, entre les quals trobem les seccions de tennis taula, bàsquet, tir amb arc, una penya motorista, una secció de rem o de ciclisme.

El seu tarannà mostra un vincle molt clar entre l'excursionisme i la cultura, ja que a part de les activitats pròpiament excursionistes, s'hi ha fet teatre, concerts o/i festivals de Cançó Catalana o de rock, cantades d'havaneres, sessions de cinema, conferències, cursos, s'hi ha creat una biblioteca, una coral i una cobla, un esbart dansaire, una secció de Cultura, etc. Una de les seves seccions es dedica a la mineralogia, des de 1982.

Pel que fa a les accions purament excursionistes caldria destacar una secció cartogràfica, un grup infantil i un de juvenil i finalment, l'any 1976, la creació d'un Grup d'Alta Muntanya o les excursions d'un grup de bicicleta tot terreny (1989) i una secció d'esquí l'any 1982.

Núm. 29

Any III

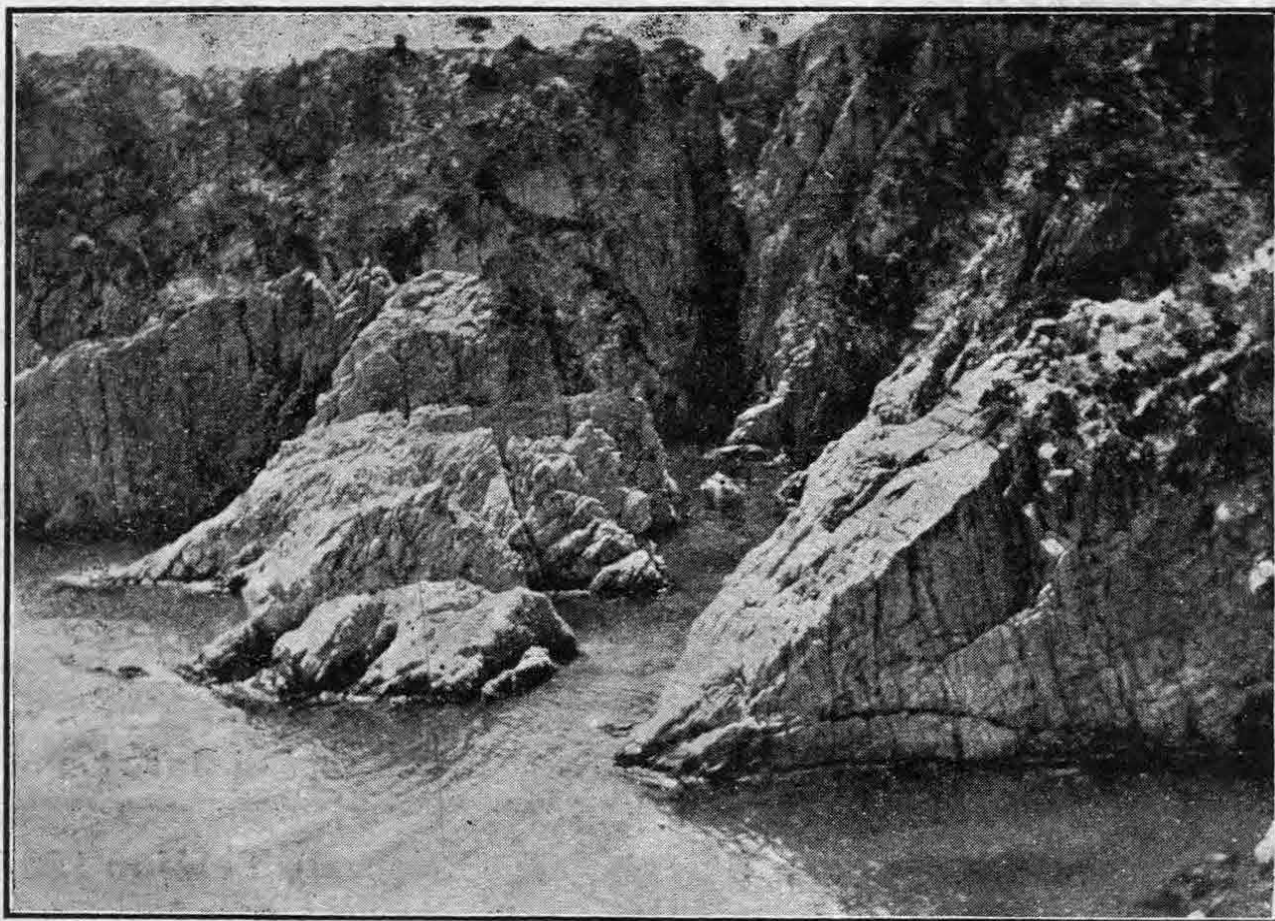
BUTLLETI DEL CENTRE

EXCURSIONISTA

MAR i MUNTANYA

||| Maig de 1933

ST. FELIU DE GUÍXOLS |||

ROQUERAR DE LA COSTA BRAVA

SUMARI: Fotografia: Roquerar de la Costa Brava :: COM LA PRIMAVERA per Albert Ridaura. :: OBLIDAR-LA? per Marià Oliver ACAMPADES per Albert Bosch Vinyals. :: Excursions pel present mes. Anunci de la vetllada-conferència. :: Noves Socials i Secció Biblioteca

Actualment, es pot anar d'excursió sense fer servir transports públics, sense passar per les entitats i fins i tot han nascut alguns clubs —i dels més importants— que únicament funcionen a través de la xarxa.

Un fet diferencial en relació amb altres entitats excursionistes del nostre país és que aquesta obertura cap a altres ambients fora de l'excursionisme es va mantenir fins i tot en els darrers anys del segle xx: creació del Col·lectiu Art, Montclar Teatre, Juriola Records (1995), absorció del Club Arquers Guíxols (1996) i, com no podia ser d'altra manera i d'acord amb els nous vents de l'excursionisme català, els anys noranta apareix una secció de medi ambient.

El pas del temps ha portat al triomf d'un excursionisme pràcticament només basat en l'esport. Excursionisme esportiu que sembla ser l'únic que avui dia manté un cert dinamisme. Sovint s'ha dit que el sorgiment de l'automòbil individual va suposar un canvi molt important dins del fet excursionista. Els primers cotxes i les primeres motos varen suposar el trencament de l'excursionisme en transport públic, però després va venir la popularització del telèfon, de les xarxes socials i l'abaratiment del material de muntanya. Tot plegat potser ha acostat grups socials que fins a aquell moment s'havien mantingut al marge de l'excursionisme a aquesta pràctica, però està clar que ha suposat un dels reptes més importants per a aquestes entitats: la superació de la desafecció col·lectiva d'aquesta pràctica. Avui dia, es pot anar d'excursió sense fer servir transports públics, sense passar per les entitats i fins i tot han nascut alguns clubs —i dels més importants— que únicament funcionen a través de la xarxa.

A hores d'ara l'excursionisme encara s'està demanant què ha de fer per solucionar aquestes mancances. Però està clar que les xarxes socials, els transports privats i els canvis culturals han vingut per quedar-se entre nosaltres. Actualment, la gent s'acosta a les entitats buscant alguna cosa o servei, i se n'allunya quan no troba el que busca.

Francesc Roma i Casanovas

Historiador, geògraf i excursionista

Vist per la **CIUTAT** SOM MEMÒRIA. MÉS ENLLÀ DELS 75 ANYS DEL MONTCLAR. Sabem que, quan neix una persona —o una entitat, en aquest cas— sempre arriba amb una història ja començada. Res ni ningú és enterament nou. No naixem en el buit. Tots naixem en una terra, en un poble amb una història humana que ens precedeix i en un temps que, compartit, d'alguna manera ja traça el guió que ens tocarà representar en l'escenari de la vida. Les arrels són les persones —les baules— amb qui formem una llarga cadena de records que, malgrat els canvis, ens fan sentir que pertanyem a alguna cosa que perdura.

La tradició de les entitats excursionistes guixolenques és llarga. A la ciutat hi ha hagut sempre afició a l'excursionisme i als viatges. Des de les antigues escoles laiques i les menors de belles arts i oficis fins a l'actual Centre Excursionista Montclar (1949), hi ha hagut col·lectius que han donat sortida als desitjos dels socis a gaudir de l'excursionisme, com a metàfora del caminar de la vida, que s'ha de fer a peu lleuger i sense enyorança a la motxilla.

ANTECEDENTS

L'inici de l'excursionisme —com a tradició urbana— l'ubiquem al darrer terç del segle XIX, quan la vila de Sant Feliu estava en camí d'esdevenir ciutat industrial. Més enllà de les dades materials —que coneixem—, ens preguntem on radicava l'ànima, la força, per ser una ciutat viva; per allò que la

Minyons escoltes i guies Sant Jordi fent un àpat, anys 70. AMSFG. Fons Carme Guinó (autoría desconeguda).

CAMPEONATO INFANTIL DE FÚTBOL TROFEO «COSTA BRAVA»

Hace ya mucho tiempo que no damos noticias de la marcha de este campeonato. Circunstancias de diversa índole lo han impedida. Hoy volvemos sobre ello, pues recientemente se han disputado los dos últimos encuentros por parte de nuestros infantiles, uno el jueves y otro el domingo próximos pasados.

Jueves, 13:
INVICTUS, 3; OJE PALAMOS, 4

A las 11 de la mañana del día del Señor, acudió a nuestro Campo Municipal el OJE de Palamós, virtual campeón del Torneo. Venía este equipo con ansias de ganar y para que su moral no decayera, trajo consigo un nutrido número de seguidores, dispuestos a animarles con sus gritos y portando pancartas, por cierto muy bien confeccionadas, con la leyenda: «¡Alirón, alirón, OJE campeón!» Y no fue en vano, pues tras sucesivos pliegues y despliegues, al final pudieron izarlas victoriosos con gran desilusión por nuestra parte.

El Invictus presentó una alineación de circunstancias, falto de algunos buenos elementos y por ello careció de ligazón y entendimiento sobre todo en la delantera, que tampoco tuvo suerte a la hora de rematar. Al portero le faltó también decisión en las salidas.

Se vieron jugadas realmente buenas, hubo momentos de verdadero embotellamiento del adversario, pero al fin prevaleció la mejor labor del equipo contrario. Por ambos equipos se mantuvo la deportividad a todo lo largo del partido.

Por parte del Invictus, los goles fueron marcados por Ferrán (2) y Posas. La alineación fue la siguiente: Bañeras; Gibert, Llusent, Portero; Llorens, Gelabertó; Ferran, Castillo, Segarra, Reynier y Posas.

Domingo, 16:
INVICTUS, 2;

En
de lleg
y sien
rio el
deporte
«chutar

— C
estas li
de la J
Guixols
— C
nos ha
don E
mucha
do Pre
cano.

— C
dotes c
trabajo
ría ni
nifica
podría
— C
explica
plantad
— C
del mis
se pued
— C
Pla, es
rona, e
rada.

— C
en cue
directiv
que Pl
nuestro
— C
ras, se
leador

— C
seguido
lo que
los que
tero de
— C
so nos
trabaja
recién

— C
dose a
— C
po así
— C
mismo

L'art i l'excursionisme, en íntima relació. Gairebé no es comprenia l'un sense l'altre. En aquest sentit, hi intuïm un compromís, un pacte social no escrit.

il·lusionava i empenya a créixer en humanitat, socialment. Interroguem els documents i els escriptors de l'època.

Un text de Francesc Calvet i Daltabuit, oncle i padrí de Gaziell, ens revela que el Sant Feliu de 1884 tenia una burgesia —classe mitjana alta— que presentava unes constants força clares, pel que fa a la seva actitud davant les formes de la cultura. Més enllà de la dedicació als negocis, la classe benestant guixolenc valorava la cultura i l'ajudava quan les institucions públiques no en tenien cura. Així és com hi van florir les lletres i les arts, a la ciutat que anava esdevenint. L'art i l'excursionisme, en íntima relació. Gairebé no es comprenia l'un sense l'altre. En aquest sentit, hi intuïm un compromís, un pacte social no escrit, entre les classes acomodades, els artesans o menestrals representants de la majoria d'entitats i la ciutadania: la voluntat comuna de ser. El batec de les festes mostrava aquell esforç col·lectiu per fer poble i reobrir l'espai dels consensos bàsics que l'articulaven en ciutat.

Valts, Coll, Sala i; Mullera, Agustí; Sánchez, Grabulosa, Ams, Barnés, Boada.

G.

II Trofeo Delegac. Juventudes

FÚTBOL INFANTIL

GRUPO III

24 abril:
Guixols - Lloret (3.30 tarde).
Blanes - OJE Palamós (10'30 h.).

31 marzo. A las 10'30 horas:
OJE Palamós - Guixols.
OJE Lloret - OJE Blanes.

7 abril. A las 10'30 horas:
OJE Blanes - Guixols.
OJE Palamós - OJE Lloret.

21 abril. A las 10'30 horas:
Lloret - Guixols.
OJE Palamós - OJE Blanes.

28 abril:
Guixols - OJE Palamós (3'30 t.).
OJE Blanes - Lloret (10'30 h.).

5 mayo:
Guixols - OJE Blanes (3'30 t.).
OJE Lloret - Palamós (10'30 h.).

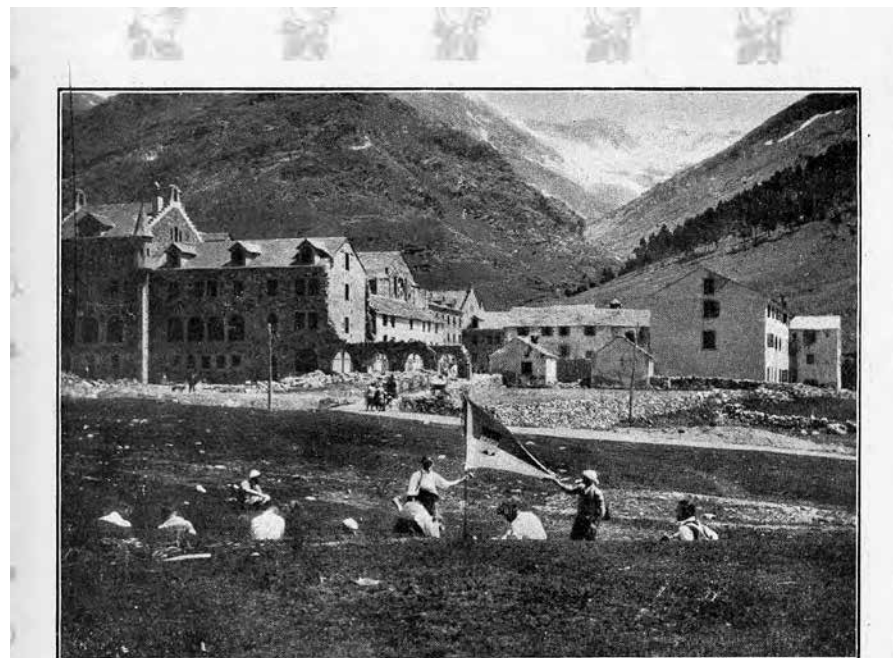
obliga
tuarse
darle

Las
caron
por al
sus o

JO
TRA
Graz,
Tel. 3

Se
10

Ra
(
ce

Santuari de Núria (24 Maig de 1931). Fotografia T. Callicó

En la festa del nostre primer aniversari, fou triada la placívola vall de Núria per a homenajar la nostra ensenya. Avui que podem girar l'esguard serenament, per seguir la trajectòria del nostre benvolgut Centre petja per petja, reviuem en la nostra pensa els agradívols records d'aquella jornada tan llunyana, que hauriem volgut fer eterns i que ¡ai las! es fongueren ràpidament, com la neu de les congestes.

rán destinados a zona deportiva y según otros a estación de autobuses.

GRATITUD DE LA JUVENTUD OJE

En nota enviada a nuestra Redacción, la Organización Juvenil Española de nuestra ciudad, nos ruega hagamos patente la gratitud de sus miembros y de cuantos jóvenes colaboran a sus tareas formativas, hacia quienes a lo largo de estos meses, han colaborado tan magníficamente, haciendo posible fuesen una venturosa realidad los Segundos Juegos Guixolenses, gracias a cuyo calor los jóvenes deportistas participantes acudieron posteriormente a cursos interprovinciales estableciendo contactos de alto valor con muchachos de Tarragona, Barcelona, Lérida y Baleares.

Ultimamente ha sido «El Tesoro de Pedralta» su contribución a las cosas guixolenses, gracias también a la colaboración de otra firma comercial.

A todo el comercio y a los particulares, así como a las autoridades, los jóvenes de la O.J.E. expresan su más sincera gratitud.

HA DESAPARECIDO UN RELOJ DE LA VIA PUBLICA

En estos últimos días ha sido retirado el reloj situado en la esquina calle M. J. Verdager, calle San Antonio, por haber sido trasladada hace va bastante tiempo, la im-

suscrip

LOS TE
FUNCIO
DE UN

Desd
de las
tra ciu
una pe

Para
que se
de pest
es de
más de
la comu
en dos.

Esta
todos,
normali
sición
fuese,
destina
canos
estable
rrado,
tablecic

ULTIMA

En e
se nos
y prest
Luis Pe

“Estimar el paisatge com a garantia de captació de certs aspectes de la realitat” era l’esperit que animava les primeres escoles de Belles Arts de Sant Feliu.

Malgrat tot, en el teixit social guixolenc hi havia una esquerra que amenaçava de derivar en fractura social i posar en risc la mateixa identitat del poble. Aquella efervescència sociocultural que descansava sobre la bonança econòmica del darrer terç del s. XIX, s’estroncà amb la introducció de la maquinària a la indústria surera, l’entrada de mà d’obra femenina —més barata— a les fàbriques i la pèrdua dels mercats europeus. El resultat va ser l’augment del malestar social i l’ús de la violència en la lluita de classes socials i en el catalanisme polític. Era una involució general tan radical com evidenciaven la Primera Guerra Mundial i la Revolució Russa. La teòrica neutralitat espanyola en la guerra europea es va traduir en la pèrdua dels mercats de la indústria surera i la classe obrera es veié més enfonsada en la misèria fins al punt d’haver-se d’organitzar en la lluita sindical. La vaga de La Canadenca (1919) n’era un exemple. I per això mateix, el moviment obrer va ser objecte d’una repressió brutal, ferotge. Amb la crisi de subsistències, de 1917 a 1923, va arrelar sobretot a Barcelona una cultura de violència, de mort.

L’IDEARI POSITIVISTA (1923-1930)

Malgrat que la confiança exclusiva en el positivisme havia entrat en crisi arrossegant tots els conceptes filosòfics i artístics, entre 1923 i 1930 la societat catalana no va abandonar l’ideari de la Renaixença: la certesa que només s’estima allò que es coneix en profunditat; l’afany de recórrer el territori per estudiar-lo i fer-ne inventari. La cultura es plantejava com a camí de superació de les diferències socials i d’agermanament. Aquest moviment d’idees planava en l’excursionisme i l’escoltisme, a pesar que la dictadura havia dissolt tots els centres catalanistes i les associacions artístiques i culturals guixolenques, com els Pomells de Joventut i la coral Nova Gesòria. “Estimar el paisatge com a garantia de captació de certs aspectes de la realitat” era l’esperit que animava les primeres escoles de Belles Arts de Sant Feliu i el que empenyí un grup de joves i entusiastes excursionistes, reunits a la plaça Sant Agustí de Girona el 1919, a constituir el Grup Excursionista i Esportiu Gironí (GEiEG).

En paràmetres diferents, el guixolenc Rafael Patxot i Jubert, el 1923, havia instituït la Fundació d’Estudi de la Masia Catalana i la medalla d’or del Centre Excursionista de Catalunya (CEC) per estimular la recerca i expansió del teixit associatiu.

En aquest context, acabada la dictadura de Primo de Rivera l’any 1930, a Sant Feliu es constituïa el Centre Excursionista Mar i Muntanya (CEMM), amb domicili al carrer de Girona. El president del grup era el jove Albert Bosch i Vinyals, llibreter d’ofici, crític teatral, poeta i periodista aficionat —fill del director del setmanari *L’Avi Muné*, Enric Bosch i Viola — i, després, escriptor,

Fragment de la notícia publicada a *Àncora* de 20 de juny de 1963, fent crònica del torneig de bàsquet a Sant Feliu de Guíxols en el qual participa l’equip de l’OJE de Palamós. AMSFG. Hemeroteca.

Detall del programa del II Trofeu de la Delegació de Joventuts, futbol infantil, publicat a *Àncora* de 28 de març de 1968. AMSFG. Hemeroteca.

Nota d’agraïment de la joventut OJE relacionada amb els Segons Jocs Guixolencs, publicada a *Àncora* del 22 de maig de 1969. AMSFG. Hemeroteca.

Fotografia publicada al Butlletí del CE Mar i Muntanya del gener de 1933, amb motiu de l’excursió a Núria, organitzada per celebrar l’aniversari de l’entitat. AMSFG. Fons Centre Excursionista Montclar.

A la pàgina de la dreta, de dalt a baix, d'esquerra a dreta:

Minyons escoltes jugant, anys 70. AMSFG. Fons Carme Guinó (autoría desconeguda).

Vista d'un campament dels minyons escoltes, anys 70. AMSFG. Fons Carme Guinó (autoría desconeguda).

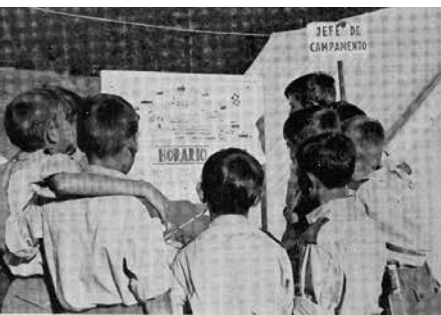
Minyons escoltes fent la promesa als anys 70. AMSFG. Fons Carme Guinó (autoría desconeguda).

a les mines d'Osor. També va ser el fundador del seu butlletí (1931), adherit a la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya. Era, per damunt de tot, republicà, catalanista i un "proselitista de la muntanya, fins i tot un demagog d'ella". A "Visió d'excursions" (*L'Onada*, FM, 1933) l'Albert explicitava l'esperit que animava el primer excursionisme del centre.

DE LA CULTURA DE LA VIOLÈNCIA A LA DE CONVIVÈNCIA

Les eleccions del 14 d'abril de 1931 van propiciar el tomb definitiu del sistema polític. I els cors dels federals guixolencs, republicans de "tota la vida", s'ompliren de joia. L'avenç polític era un fet. Es normalitzà l'ús de la llengua catalana i es reprengué l'esforç educatiu de renovació pedagògica. Finalitzà la construcció dels Estudis Nous (1937) per a l'ensenyament públic guixolenc. I en el privat, Narcís Masó i Valentí (Girona, 1890-1953) —pedagog gironí, impulsor de l'escoltisme i adepte de l'escola activa— va intentar fugaçment d'aplicar-ho a l'Escola de s'Agaró. L'activitat al servei de la cultura, la formació dels joves i el sentiment de país fou constant.

Portada d'un programa de campaments a Osca de l'Organización Juvenil Española. Extret de "O.J.E. (Organización Juvenil Española) 1960-1981", blog *Uniformes españoles contemporáneos del ejército español*.

**El más bello oficio
de un hombre
es unir a otros hombres**

del Carmen - P. Rivera, 1 - Huesca - 2.000 ejep.

Dep. Legal HU, 163 - 1968

El cop d'estat contra la República (1936) va donar pas a una guerra civil de tres anys que va fracassar a Catalunya, on es va gestar una revolució social no exempta de contradiccions, revenges, ni de violència internes, ni de guerra dins la guerra. El desconcert i la incertesa de governants i veïns va ser molt gran. En aquest marc bèl·lic d'espiral violenta, el 30 d'octubre de 1936, s'originà la repressió republicana guixolencs contra preveres i persones presumptament vinculades a la dreta, quan la població de Roses es convertia en l'escenari del bombardeig del *Canarias*. Es temia que fos un desembarcament de les tropes franquistes. I el pànic va provocar una onada de represàlies a diverses poblacions com ara

A la doble pàgina anterior:

Excursió d'un grup de gent benestant al camp, anys 20. AMSFG. Fons Família Bohigas Anglada (autoria desconeguda).

La diversió per excel·lència va ser el cinema. L'any 1945 s'inaugurà la Catequística, on també es farà teatre i algunes entitats hi trobaran aixopluc.

Girona, Olot i a Sant Feliu de Guíxols, on van ser assassinades deu persones: sis preveres i quatre seglars. El dissabte 31 d'octubre de 1936, vigília de Tots Sants, esdevingué un dia especialment tràgic per a la ciutat.

EN UNA CIUTAT ENSORRADA I MIG BUIDA

En la conflagració va perdre la vida un terç dels espanyols d'entre 16 i 35 anys. La majoria eren milicians i militars republicans que amb prou feines arribaven als trenta anys. Pel que fa a la població guixolenc, a l'inici de la guerra, tenia 9.147 habitants. Un cop acabada, tan sols, en restaven 7.583. Dels quals, 4.311 eren dones. Les causes: els morts i l'exili. Els joves eren empresonats o en camps de concentració, en batallons de treballadors o enrolats en una llarga i penosa mili la qual cosa feia que la natalitat de la població guixolenc disminuís fortament. Tot just la sostenia el col·lectiu silenciats de les dones i de gent gran. I sobre aquesta base fràgil i feble es configurava un nou Estat imposat per la força militar, per un potent aparell de propaganda en els mitjans de comunicació, l'ensenyament, etc., i a través de la creació d'un formidable aparell repressiu. Durant la postguerra va continuar, doncs, la cultura de la guerra, de la por i la fam organitzada. Les contradiccions del sistema i la desigualtat de les classes socials s'equilibraven per la majoria social de dones que amb coratge intentaven l'impossible, amb accions solidàries i de bon veïnatge, com havia passat, històricament, tantes altres vegades.

D'esquerra a dreta:

Les dues primeres imatges corresponen a una excursió a Montserrat del Grup Juvenil d'Acció Catòlica, anys 50. AMSFG. Fons Enric Figueras Ribas (autoría desconeguda).

Excursió a Montserrat, amb el mossèn davant l'autobús amb el Grup Juvenil d'Acció Catòlica, als anys 50. AMSFG. Fons Enric Figueras Ribas (autoría desconeguda).

Sens dubte, [el CEM] va ser l'entitat més important de la postguerra, ja que representà el primer intent seriós de reconstrucció del país des del punt de vista cultural, lingüístic i folklòric.

Tanmateix, romania la necessitat del lleure, sobretot de la mainada que feia vida al carrer i a l'escola, on aprenien, llegien, s'intercanviaven els còmics i utilitzaven la imaginació per cercar espais de diversió i somni. Llavors, les activitats dels adolescents van prendre una enorme importància amb models diversos vinculats a determinats valors i ideologies dominants a la societat occidental. La diversió per excel·lència va ser el cinema. L'any 1945 s'inaugurà la Catequística, on també es feia teatre i algunes entitats hi trobaren aixopluc. Les revistes *Símbolo*, *Chut* i *Àncora* van ser les primeres revistes que van aparèixer quan la repressió contra la cultura catalana va ser total. La llengua i la cultura castellana s'imposaren en tots els àmbits de la vida ciutadana. La censura de l'Estat i de l'Església afectava totes les edicions dels llibres, la premsa, les obres de teatre i la lletra de les cançons que cantaven les corals.

AMB EL MONTCLAR (1949), EL RESSORGIMENT

Enmig del panorama material i cultural que acabem d'apuntar mínimament, l'any 1949 es va fundar el Centre Excursionista Montclar (CEM), com a primícia d'un esdevenidor llargament desitjat i primera llavor de vida ciutadana pròpia. Aviat el centre va redactar la seva pròpia circular informativa en català. I al seu redós, es desenvoluparen altres activitats. Sens dubte, va ser l'entitat més important de la postguerra, ja que representà el primer intent seriós de reconstrucció del país des del punt de vista cultural, lingüístic i folklòric. Malgrat el compliment de tots els requisits i permisos

governatius necessaris i de l'obligada presència policial a totes les reunions i conferències, l'entitat fundada es movia en una tímida i limitada represa de la normalitat cívica.

L'Enric Heller va presidir-ne la primera junta, on hi havia —entre d'altres— l'Albert Bosch, Emili Ribot, Martí Girona, Jaume Escortell i Joan Maura i Ribas. Alguns d'ells havien estat socis del centre MiM republicà. És clar, les primeres sortides organitzades per la nova entitat —sovint en tren— es feien a prop de la ciutat: Montclar, Carcaixells, Plana Basarda, Castell de Solius, Romanyà... Amb pocs recursos materials i amb molta responsabilitat familiar i laboral, els primers socis no podien programar itineraris llunyans i complexos. Però, en canvi, podien donar a conèixer la bellesa de l'entorn més immediat de la població, de l'Ardenya i les Gavarres. Podien mostrar la

Excursió al Montclar, 4 de desembre de 1949. AMSFG. Fons Josep Escortell Cerqueda (autoria desconeguda).

I, realment, l'escoltisme era una escola de natura, de catalanitat i civisme que preparava els joves —nois i noies— per exercir un servei a la societat. El moviment escolta unia excursionisme i espiritualitat.

possibilitat d'extasiar-se davant la magnificència acollidora de la vall i del paisatge, d'una muntanya, del redós. Eren homes fets i casats, la majoria, que anaven acompanyats dels fills, amics i coneguts.

Aviat, però, va arribar el primer reforç d'una generació més jove, de nois i noies (Jordi Rabell, Jaume Cervera, Roser Descayre...) que renovaren l'entitat fins a la dècada dels seixanta. Feien marxes i excursions més llargues i diverses activitats d'esbarjo en altres locals. No en tenien encara, de local social propi. Així que, per un temps, es reunien i jugaven a ping-pong al pis del bar Montserrat. Al Bahía es feien sessions de cinema i documentals amb la màquina de 8 mm d'en Toni Ferrer, i l'Esbart Dansaire assajava a la sala de ball del casino dels Nois, etc. Els mitjans materials eren escassos, però abundaven les cançons de muntanya assajades a cal sastre de la Rambla, Miquel Costa, acompanyades al piano per la seva dona, la senyora Maria, que també tocava per l'Esbart Dansaire. Com ens deia la Carmen Arasa, que va ser presidenta del Centre Excursionista Montclar, "per ser excursionista no calia gran cosa: motxilla, roba adient i la vella xiruca".

NOU REFORÇ: L'ESCOLTISME

La ciutat no va recuperar la població de 1936 fins l'any 1955. Al final d'aquesta dècada, la situació del país havia iniciat un lleu progrés en l'àmbit econòmic. Finalitzava el període d'autarquia i l'Estat franquista va ser admès a les Nacions Unides; fet que va obligar el govern a millorar la seva imatge internacional. En aquest nou sentit, a principis dels seixanta, van aparèixer algunes iniciatives culturals de primera línia: Òmnium Cultural, *Cavall Fort*, *Serra d'Or*, *Nova Cançó*... Els vents de protesta, la universitat revoltada, el Maig del 68, els obrers conscienciats pels sindicats clandestins, desvetllaven l'ambient general. Totes aquestes novetats arribaven associades a la recuperació econòmica de l'Europa Occidental que, després de la guerra, va canalitzar el flux turístic cap a la Costa Brava. L'impacte turístic sobre la població ganxona tingué efectes positius i negatius. Entre aquests darrers cal assenyalar, d'una manera general, la transformació del paisatge, tan espectacular i preocupant, de les darreres dècades, una certa influència sobre el decreixement de l'activitat surera, l'efecte sobre els preus i la poca atenció al millorament urbanístic, sense cap esforç per a evitar la precipitació en les construccions i preveure el futur dels ciutadans. L'actual local del Montclar al carrer de Capmany va ser conseqüència d'aquesta especulació urbanística desmesurada i imprevisible.

L'escoltisme gironí, que donaria a la societat gent preparada, ens va enviar a Sant Feliu un seminarista, Joaquim de Toca i de Ciurana, que es va fer càrrec del casal d'estiu parroquial dels anys 1957 i 1958. Ell formarà a Sant Feliu el

primer nucli escolta de nois que, emparat per la parròquia del monestir dins l'Església catalana, va representar una alternativa a la OJE (Organización Juvenil Española), —centrada en les doctrines falangistes i franquistes del Frente de Juventudes, secció del partit únic del règim de Franco, que pretenia tenir el monopoli en el control de la joventut i que, òbviament, no va veure amb bons ulls la forta competència que se li feia i va denunciar l'escoltisme com a burgès, catalanista i separatista. I, realment, l'escoltisme era una escola de natura, de catalanitat i civisme que preparava els joves —nois i noies— per exercir un servei a la societat. El moviment escolta unia excursionisme i espiritualitat.

Com ja s'ha dit, el 1973 es va malvendre l'edifici de la Catequística, la casa Llagostera del passeig del Mar, propietat del bisbat de Girona, que la parròquia utilitzava com a sala d'espectacles, cau d'escoltes i guies i on el CEM tenia, provisionalment, el seu local. La constructora, com a permuta compensatòria, va construir un local molt precari al carrer d'Antoni de Capmany, on la parròquia pogué tenir els seus locals. Va ser, llavors, quan el rector mossèn Carles Puigbert i Fontfreda (†1986) va decidir confiar-ne el manteniment i l'animació als escoltes més grans integrats al CEM. L'escoltisme s'extingia per falta de renovació generacional de caps i per falta de consiliaris, però Mariano Ferrer, Joaquim Gelabertó, Salvador Ventura, Josep M. Isern, Joan Maura, entre molts altres, transmeteren el seu esperit al centre.

UN EPÍLEG

Hem parlat del Montclar en singular, però es tracta d'un ens plural i obert de persones molt diverses unides per una mateixa escola de solidaritat i disciplina, i amb la voluntat de fer xarxa, superant qualsevol posicionament social o ideològic individual. Més que néixer, l'entitat —el CEM— s'ha anat fent com un teixit que s'ha anat filant amb cordes de colors distints, des del pensament il·lustrat fins a l'escoltisme que ha passat a la història, sense perdre la llum del seu record. O els perfils de l'Albert i Jaume Bosch, baules que enllaçaven el centre i amb el de Mar i Muntanya. La constància de dones fortes no li ha faltat mai a l'entitat que, com la Carmen Arasa, han deixat una forta empremta. La perspectiva històrica de tantes vides implicades, "sobrepesades i trenades", ens pot ajudar a veure-hi, en el CEM, un petit reflex de la ciutat que entre tots fem i haurèm de llegar a les generacions futures, perquè es compleixi l'antiga dita del s. v: "Els antics van viure per a nosaltres, nosaltres vivim per als que vindran, ningú no viu per a si mateix."

Àngel Jiménez Navarro
Historiador

Vist per la **FEEC** MÉS ENLLÀ DEL CIM: ELS VALORS I OBJECTIUS DE LES ENTITATS EXCURSIONISTES AVUI. En un món cada cop més accelerat i digital, les entitats excursionistes continuen sent un espai de trobada, de connexió amb la natura i de compromís amb el territori. Però, avui, el seu paper va molt més enllà de l'organització de sortides a la muntanya o de la pràctica esportiva. Són veritables motors de cohesió social, de transmissió de valors i de defensa del patrimoni natural i cultural. Avui, més que mai, cal reivindicar el paper d'aquestes entitats com a agents actius d'una societat més justa, saludable i connectada amb el seu entorn. Des de la FEEC, les acompanyem i les impulsem perquè continuïn sent referents de compromís, sostenibilitat i comunitat.

Les entitats excursionistes catalanes, vertebrades a través de la FEEC, són molt més que agrupacions dedicades a la pràctica de l'excursionisme. L'excursionisme es defineix als estatuts de la federació com el conjunt de disciplines i pràctiques esportives que es desenvolupen en el medi natural propi de la muntanya i que engloben els vessants culturals, sociològics, associatius, formatius i de lleure derivats.

Des del seu arrelament local, aquestes entitats projecten una mirada àmplia i compromesa amb els grans reptes del nostre temps. El respecte pel medi ambient, la promoció d'un estil de vida saludable, la igualtat d'oportunitats, la formació contínua i la participació comunitària són alguns dels pilars que les defineixen. Les entitats excursionistes són també espais de memòria i identitat. A través dels camins, les rutes i les activitats culturals, mantenen viu el llegat del país i el fan valer per a les noves generacions. I ho fan amb una vocació que traspassa fronteres: col·laborant amb altres entitats d'arreu, participant en projec-

41a Renovació de la Flama de la Llengua Catalana, organitzada pel CEM i la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya. Retrat de grup a Montserrat, on es va lliurar la flama, el 7 de febrer de 2010. Procedència: Centre Excursionista Montclar (autoria desconeguda).

tes europeus,
promovent el senderisme internacional i compartint bones pràctiques. En un context de transformació social, climàtica i tecnològica, aquestes entitats han sabut adaptar-se i reafirmar el seu compromís amb la societat.

Les disciplines esportives de la muntanya són un indicador evident de la capacitat de les entitats excursionistes d'evolucionar amb la societat, per respondre a les noves inquietuds, necessitats o modes. En les darreres dècades, per exemple, un dels referents que ha revolucionat aquests esports ha estat Kilian Jornet, especialista en esquí de muntanya, carrera de muntanya i carrera de senders. Les disciplines que avui dia són competència de la FEEC són l'excursionisme, el senderisme, les marxes tècniques, la marxa nòrdica, la marxa aquàtica, l'*aqua beach trail*, l'escalada en roca, l'escalada esportiva, l'escalada en gel, l'alpinisme, l'esquí de muntanya, el descens de barrancs, la bicicleta de muntanya, les curses per muntanya, l'acampada esportiva, les raquetes de neu, els raids d'esports de muntanya i les escoles de trail. Una de les darreres incorporacions ha estat l'*aqua beach trail*, que combina el trail i la marxa aquàtica. Una altra modalitat que darrerament s'està estenent és l'*slackline*, un esport d'equilibri sobre una cinta plana d'uns 5 cm, que es subjecta entre dos punts fixos, que poden ser arbres (sempre procurant no perjudicar-los amb els ancoratges). Per part de la FEEC i les entitats, s'ha tingut molta cura de garantir que en totes les disciplines hi hagi un vessant inclusiu, perquè estiguin a l'abast de tothom. Alhora també s'ha posat molta atenció en la promoció de la igualtat de gènere en tots els àmbits.

La FEEC actual es va constituir el 1977, quan les entitats excursionistes van decidir recuperar l'entitat que havia existit abans de la Guerra Civil Espanyola, però amb un estatut renovat que s'aprovà el 1991. De fet, l'associació precedent s'anomenava la *Lliga de les Societats Excursionistes de Catalunya*. Va ser creada el 1920 i els seus presidents van ser Cèsar August Torras i Francesc Maspons.

La dictadura de Franco, segurament conscient de la vinculació de l'excursionisme amb el catalanisme i l'amor per la terra, va esborrar-lo del nom de les federacions i les va enfocar exclusivament cap a l'esport. El 1940 es constituí la *Federación de Montañismo y Esquí de los Pirineos Orientales*, que un any després es va denominar *Federación Catalana de Esquí*. El 1946 es va crear

La participació de les dones a les entitats excursionistes ja es produïa abans de la Guerra Civil Espanyola. Pàgina del butlletí del CE Mar i Muntanya de febrer de 1931 amb el programa de sortides per a la Secció Femenina. AMSFG. Fons Centre Excursionista Montclar.

L'organització estructurada de les entitats i la responsabilització dels seus membres en relació amb els béns comuns són característics de l'excursionisme. Detall del reglament d'ús de les tendes publicat al Butlletí del CE Mar i Muntanya el maig de 1932. AMSFG. AMSFG. Fons CE Montclar.

La relació de l'excursionisme amb la cultura té molta tradició a Catalunya. Portada del butlletí del CE Mar i Muntanya, de novembre de 1932, on es parla de la vida social del Centre. AMSFG. Fons CE Montclar.

La FEEC actual es va constituir el 1977, quan les entitats excursionistes van decidir recuperar l'entitat que havia existit abans de la Guerra Civil Espanyola, però amb un estatut renovat que s'aprovà el 1991.

la *Federación Española de Montañismo*, amb diferents delegacions territorials. El 1962 la *Delegación Regional para Cataluña* es convertí en la *Federación Catalana de Montañismo*. En aquella època l'activitat a la muntanya responia a una concepció limitada i s'identificava amb el muntanyisme, que abastava l'alpinisme, l'escalada i l'esquí.

La recuperació de l'esperit excursionista vinculat a la muntanya després de la mort del dictador evidencia l'arrelament d'aquesta pràctica en la cultura catalana. L'abast d'aquest fenomen es pot copsar analitzant la FEEC amb dades que es publiquen i s'actualitzen any rere any a la pàgina web de la federació. A Catalunya, la FEEC és l'òrgan de referència en l'àmbit de l'excursionisme i té competència plena i exclusiva en la seva direcció, planificació, promoció, regulació, coordinació, organització i gestió. Concretament en els àmbits de:

1. Competició i esdeveniments esportius que tinguin lloc a Catalunya, inclosos els estatals, internacionals o entre autonomies, en coordinació amb les entitats privades i les administracions competents.
2. Formació de les seleccions catalanes corresponents.
3. Esport d'elit i alt nivell, en coordinació amb la Secretaria General de l'Esport.
4. Formació dels esportistes i dels tècnics de l'esport, d'acord amb l'Escola Catalana de l'Esport de la Generalitat de Catalunya.
5. Expedició de titulacions federatives, llicències esportives, certificació de projectes d'expedicions i capacitat tècnica dels expedicionaris.
6. Potestat disciplinària sobre totes les persones físiques i/o jurídiques que configurin l'ens federatiu. Sanció de l'ús de substàncies o mètodes no admesos en l'esport, en col·laboració amb els òrgans competents de la Generalitat de Catalunya.
7. Xarxa de Senders de gran i petit recorregut.
8. Xarxa de Refugis.

El 2024 la FEEC estava formada per:

- 436 clubs i entitats excursionistes de Catalunya.
- 45.032 persones amb llicència federativa (sense temporals).
- 56.273 persones amb llicència federativa (amb temporals).
- 85.000 membres de clubs excursionistes.
- 20 refugis de muntanya.
- 12.500 km de senders senyalitzats.
- l'Escola Catalana d'Alta Muntanya, amb més de 560 instructors i monitors titulats.
- la revista *Vèrtex*, trimestral, que, amb una mitjana de 30.000 exemplars per número, és la revista d'esports més llegida en català.
- la pàgina web amb informació permanentment actualitzada, amb més de 2.000.000 visites a l'any.

La missió de la FEEC és aglutinar i dinamitzar, és a dir, esdevenir un nucli d'acció comuna que té la seva base i la seva força en mantenir una relació constant amb les entitats.

El nombre de llicències (sense comptar àrbitres ni tècnics) és el tercer en importància a Catalunya, després del futbol i el bàsquet. El nombre d'entitats excursionistes és lleugerament superior que el de clubs de bàsquet, i ocupa el quart lloc després del futbol, la caça i el ciclisme.

El desplegament d'aquestes competències requereix una estructura complexa formada per:

- Una Junta constituïda per un president, tres vicepresidents, una secretària, un tresorer, una directora tècnica i 30 vocals i col·laboradors.
- 22 òrgans tècnics (comitès i comissions) que es dediquen a àrees específiques (disciplines esportives, àrbitres, seguretat i salut, medicina esportiva, esdeveniments rellevants concrets, etc.), en coordinació amb les entitats excursionistes, algunes vegades de manera proactiva i algunes altres segons les necessitats que aquestes plantegen.
- Dos òrgans jurisdiccionals: el Comitè de Competició i Disciplina Esportiva i el Comitè d'Apel·lació.
- 15 àrees organitzatives, des de Presidència fins a l'Àrea Administrativa i Econòmica, passant per les de darrera creació: l'Àrea de Dona i Esport i l'Àrea d'Inclusió.
- 12 delegacions anomenades regions o vegueries, que formen l'organització territorial de la FEEC. La zona del Barcelonès, a causa del nombre d'habitants, comprèn quatre regions.

A la doble pàgina anterior, de dalt a baix, d'esquerra a dreta:

Vista de l'esplanada de Sant Elm durant la XXI Trobada de Corals de Muntanya a Sant Feliu de Guíxols, organitzada pel Centre Excursionista Montclar amb el patrocini de la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya i l'Ajuntament, 10 de maig de 1985. Procedència: Coral Cypsellà. Isabel Illas (autoria desconeguda).

Traspàs de bandera per a l'organització de l'Aplec Excursionista dels Països Catalans, en la seva 47a edició a Tortosa, del 18 al 21 de setembre de 2025. Procedència: Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (autoria desconeguda).

Estada del Grup d'Alta Muntanya del CEM al Gra de Fajol el 17 de novembre de 1979 per a una formació. Procedència: Centre Excursionista Montclar (autoria desconeguda).

Estades Pirineus, del 6 al 12 de juliol de 2025. Un grup de vuit joves d'entre 14 i 17 anys, acompanyat per les tècniques Anna Moragues i Núria Padrisa, va realitzar una travessa pel Parc Natural de l'Alt Pirineu amb inici i final al poble d'Àreu (Pallars Sobirà). Procedència: Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (autoria: Anna Moragues).

RELACIÓ AMB ENTITATS EXCURSIONISTES

La missió de la FEEC és aglutinar i dinamitzar, és a dir, esdevenir un nucli d'acció comuna que té la seva base i la seva força en mantenir una relació constant amb les entitats. L'eficàcia s'assoleix amb l'equilibri entre les reunions tècniques i les d'abast territorial. Amb aquesta finalitat, el primer dijous de cada mes es reuneixen els caps dels diferents òrgans per preparar els temes per a la Junta, on participen caps, vocals i col·laboradors. El darrer divendres de cada mes es convoca la reunió de Consell, on participen tots els representants territorials, per posar-los al dia de les juntes. El Comitè d'Apel·lació fa la funció de mediació i arbitratge en els conflictes que puguin sorgir entre els membres de la federació.

L'Àrea d'Entitats, en concret, té un paper important en el suport dels centres, clubs i agrupacions excursionistes. Per buscar una comunicació fluïda, l'Àrea assisteix a les reunions de les entitats de les vegueries o regions. També realitza accions molt diverses com assessorar les juntes, donar-los suport en la tramitació de llicències federatives i organitzar formacions cada tres mesos sobre com constituir i organitzar-se, gestionar impostos i

Una altra estratègia de la FEEC és fomentar un desplegament equilibrat de les entitats excursionistes en tot el territori català: comarques, ciutats, pobles, barris, veïnats o col·lectivitats, ja sigui a petició de les mateixes entitats o a iniciativa de la federació.

relacions laborals, etc. A més, dona recursos a les entitats per a l'organització d'esdeveniments, com elements materials com cinta de marcatges per a les marxes, pòdiums, arcs de sortida o arribada, emissores, pancartes, etc., però també proporciona assegurances de responsabilitat civil per a la Junta Directiva i els voluntaris que participen en l'organització. Per una altra banda, s'atorguen subvencions a les entitats d'acord amb els requeriments sol·licitats a les bases. Totes les entitats hi tenen dret; s'arriben a concedir unes 200 subvencions anuals. Una de les línies de subvenció programades que consideren molt important és la promoció de formació de biblioteques a les entitats.

DESPLEGAMENT TERRITORIAL

Una altra estratègia de la FEEC és fomentar un desplegament equilibrat de les entitats excursionistes en tot el territori català: comarques, ciutats, pobles, barris, veïnats o col·lectivitats, ja sigui a petició de les mateixes entitats o a iniciativa de la federació. La federació pot promoure la creació d'una entitat en una zona on no n'hi hagi, però també pot recomanar fusions, quan hi ha massa entitats en una mateixa localitat, circumstància que pot dificultar la coordinació per a assolir una tasca comunitària. Les entitats constitueixen una xarxa que, a més de l'oferta d'activitats, sobretot serveix per a la cohesió social.

En aquest àmbit, l'Àrea d'Entitats ha realitzat nombroses accions, com la promoció de la creació de nous centres o clubs. Per exemple, se'n pot detectar la necessitat quan a un grup de persones els calen llicències o targes. L'expedició d'aquests documents requereix l'existència d'una organització, ja sigui una associació que ha de tenir reconeguda una secció esportiva (en aquest cas l'alta es fa al Departament de Justícia) o bé una entitat esportiva pròpiament dita (en aquest cas l'alta es fa al Consell General de l'Esport). També es fa un seguiment de les entitats per detectar si n'hi ha alguna que estigui aturada i procurar evitar-ne la seva desaparició. Malauradament, algunes entitats amb molta història han desaparegut perquè el seu funcionament depenia d'una persona que, en plegar, desencadena l'extinció de l'ens. La FEEC és conscient de la dificultat de la gestió de les entitats en l'àmbit burocràtic, la qual requereix un gran esforç afegit. Per això se'ls dona el suport anteriorment explicat i, en alguns casos, se n'ha procurat la supervivència d'algunes engrescant gent jove perquè hi hagi un relleu.

El desplegament territorial es fa també per mitjà de la Xarxa de Refugis Excursionistes i la Xarxa de Senders, de gran i petit recorregut, de Catalunya. La FEEC té la competència de coordinar i planificar aquestes infraestructures.

La federació s'alinea amb el paper que tenen les entitats excursionistes per educar els joves en l'estimació del medi ambient i la pràctica responsable del reciclatge i fomentar la consciència de pertinença i dependència de l'entorn en què vivim.

FORMACIÓ

En relació amb les entitats, una altra línia d'actuació essencial és la formació dels esportistes. La FEEC té com a objectiu facilitar a les entitats els mitjans i els serveis tècnics adients per a l'ensenyament i la pràctica de l'excursionisme. L'Àrea de Formació i l'Escola Catalana d'Alta Muntanya cada any ofereixen cursos de formació per tecnificar joves de cara a una disciplina. Es formen instructors i monitors. Els instructors són persones que, de forma voluntària, realitzen les tasques formatives i també organitzen, dirigeixen i controlen les activitats de muntanya de les entitats. Al seu torn, els monitors promouen i donen suport en la dinamització de les activitats que organitzen les entitats excursionistes. L'any 2023, la FEEC va organitzar i impartir el primer curs de monitors inclusius, amb pràctiques específiques de barra direccional i Joëlette.

MEDI AMBIENT

La promoció del respecte al medi ambient és un aspecte molt important per a la FEEC, que hi treballa amb diferents accions. Una és la presència de la federació en els òrgans rectors dels parcs i espais naturals. L'Àrea de Natura està formada pel cap d'àrea i els vocals, però també pels representants de la FEEC als patronats de 37 parcs naturals i espais protegits de cada vegueria. Actualment hi ha 26 representants assistint a les reunions en nom de la FEEC.

Una altra és el segell verd que l'any 2017 va homologar la federació per distingir les activitats de les entitats que tinguin cura pel medi ambient. El segell es basa en el *Codi de bones pràctiques* que va ser redactat per un grup de treball interdisciplinari amb l'objectiu de minimitzar l'impacte ambiental de les activitats a muntanya i garantir la qualitat dels esdeveniments. L'objectiu és fomentar la pràctica de l'esport conscient i respectuosa amb la natura. L'obtenció del segell depèn de la valoració de l'activitat per part d'un àrbitre ambiental que assessora l'entitat i avalua el compliment del codi.

Una acció important per al coneixement i la preservació del medi ambient és la funció de la FEEC de vetllar per la identificació dels camins públics i històrics davant de les administracions i els persones propietàries. Aquesta xarxa, amb algunes vies d'origen molt antic, és una de les claus per a la interpretació del territori atès que forma part del paisatge i respon a l'organització social històrica de cada zona, així com a la configuració de la seva geografia.

En aquest àmbit és remarcable la Jornada de Neteja que des de l'any 2023 organitza anualment l'Àrea de Natura en col·laboració amb les entitats del

A la doble pàgina anterior, de dalt a baix, d'esquerra a dreta:

Carmen Arasa durant una xerrada de la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya. Al seu costat l'alcalde Joan Alfons Albó, 1998 – 2006. AMSFG. Fons Carmen Arasa Mateu (autoria desconeguda).

Jornada de Neteja a Montserrat, 20 de setembre de 2025. Procedència: Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (autoria desconeguda).

Modalitat de Cursa de Muntanya, 2025. Procedència: Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (autoria: Gerard Campderrós).

Curs d'alpinisme organitzat pel Centre de Tecnificació d'Alpinisme de Catalunya de la FEEC, 2025. Procedència: Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (autoria desconeguda).

Modalitat de marxa aquàtica (*aqua beach trail*), 2025. Procedència: Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (autoria: Pat Soler).

territori. Davant l'èxit de la primera que es va fer al refugi de Costabona, posteriorment es van organitzar les següents al Pedraforca i, enguany, a Montserrat.

En matèria de medi ambient, la FEEC té com a objectiu coordinar i difondre aquelles accions que efectuïn les entitats excursionistes contra les transgressions a l'equilibri del medi natural per tal d'assegurar la salvaguarda del patrimoni col·lectiu. La federació, doncs, es posa al servei de les entitats que sol·licitin el seu suport. Darrerament ha estat demandada la seva intervenció en el projecte de telecabina que la Generalitat de Catalunya vol fer a Vallter. En general, la federació s'alinea amb el paper que tenen les entitats excursionistes per educar els joves en l'estimació del medi ambient i la pràctica responsable del reciclatge i fomentar la consciència de pertinença i dependència de l'entorn en què vivim.

Excursió a la Molina del CEM, 21 de febrer de 1954, estada en un refugi. AMSFG. Fons Josep Escortell Cerqueda (autoria desconeguda).

La federació, per tant, ostenta la representació de l'excursionisme català davant de qualsevol organisme o persona física o jurídica i està facultada per a adherir-se o associar-se amb altres organismes, nacionals, estatals o internacionals. Aquest rol de representació permet a la federació canalitzar, si cal, activitats o projectes que puguin abastar qualsevol lloc del món.

CULTURA

Darrere de les actuacions de la FEEC, hi ha el propòsit de fer que l'excursionisme català mantingui una relació constant entre el vessant esportiu i el cultural. L'excursionisme és una escola on amb el contacte amb la natura s'ajuda a forjar el caràcter de la persona i on es poden estudiar els múltiples aspectes de la nostra terra, ja que es considera que aquests són els objectius últims.

L'Àrea d'Entitats realitza accions transversals per fomentar la vinculació de l'excursionisme amb la cultura alhora que es creen marcs que afavoreixen les relacions entre entitats. Aquesta fita s'aconsegueix mitjançant l'organització d'esdeveniments amb ressò en l'àmbit de Catalunya com la Festa de la Cançó de Muntanya, des de 1965, una diada en què la coral de l'entitat amfitriona sol convidar dues corals per a la celebració. També és molt significativa la Renovació de la Flama de la Llengua Catalana, que des de 1970 organitza cada any una entitat o grup d'entitats de la FEEC. Es tracta d'un homenatge a Pompeu Fabra per afirmar la voluntat del poble de mantenir viva la llengua. L'activitat s'inicia a Prada de Conflent, es desenvolupa al lloc de l'entitat organitzadora i finalitza a Montserrat. Una altra activitat emblemàtica és la Diada Verdaguer excursionista, que se celebra des de 2005 i que té una Comissió *ad hoc*. El programa depèn també de la localitat amfitriona, però ha de tenir necessàriament una activitat a Folgueroles i una al Museu Verdaguer de Vil·la Joana. La FEEC dona suport a la cerimònia de la Flama del Canigó, cada mes de juny des de 1963. En el calendari de l'excursionisme destaca l'Aplec Excursionista dels Països Catalans, que se celebra cada any des de 1977 en un lloc diferent de la geografia de parla catalana, coincidint amb algun pont. El programa, a més d'excursions, ofereix activitats com concerts, conferències, visites culturals i el sopar de comiat. Un dels recursos per incentivar la continuïtat d'aquests grans esdeveniments és la subvenció a l'entitat amfitriona.

A la pàgina de la dreta, de dalt a baix, d'esquerra a dreta:

Excursió al coll de Pruit (Cabrerès), el 3 de maig de 1953, excursionistes del CEM fent una estada en un mas. AMSFG. Fons Josep Escortell Cerqueda (autoria desconeguda).

Retrat d'alguns participants del CEM en una excursió a Mas d'Hostalets (Cabrerès), 1 d'agost de 1955. AMSFG. Fons Josep Escortell Cerqueda (autoria desconeguda).

Excursió del CEM a les Escaules (Andorra), 1 de juny de 1952. AMSFG. Fons Josep Escortell Cerqueda (autoria desconeguda).

Excursió al coll de Pruit (Cabrerès) del CEM, el 3 de maig de 1953, retrat amb un cotxe. AMSFG. Fons Josep Escortell Cerqueda (autoria desconeguda).

REPRESENTACIÓ

La FEEC és un organisme únic a Catalunya, cosa que li permet actuar amb més força com a representant de l'excursionisme català per defensar els seus drets i interessos en l'àmbit col·lectiu i també particular, és a dir, de les entitats federades o de les persones físiques associades. La federació, per tant, ostenta la representació de l'excursionisme català davant de qualsevol organisme o persona física o jurídica i està facultada per a adherir-se o associar-se amb altres organismes, nacionals, estatals o internacionals.

Així, la federació forma part de l'Assemblea de la Federació Espanyola d'Es-

Però aquesta organització sobretot serveix per llegar a les generacions futures uns valors i uns objectius comuns de totes les entitats excursionistes, que són qui van promoure la creació de la FEEC per comptar amb el seu aval i col·laboració.

ports de Muntanya i Escalada (FEDME). També és membre de les següents organitzacions de Catalunya: Unió de Federacions Esportives de Catalunya (UFEC), Federació d'Organitzacions Catalanes Internacionalment Reconegudes (FOCIR), Associació de Publicacions Periòdiques en Català (APPEC), Associació Catalana de Dirigents de l'Esport (ACDE), Observatori del Paisatge de Catalunya, Assemblea Nacional Catalana (ANC), Òmnium Cultural (OC), Tribunal d'Arbitratge Esportiu de Catalunya (TAEC), Unió d'Esports de Catalunya (UEC), Comitè Olímpic de Catalunya (COC).

La FEEC va ser la primera federació esportiva catalana membre oficial d'un organisme federatiu internacional, la Unió Internacional d'Associacions d'Alpinisme (UIAA). Actualment forma part també de les federacions internacionals d'Esquí de Muntanya (ISMF), Escalada Esportiva (IFSC), Curses per Muntanya (ISF), Raquetes de Neu (ISSF) i l'Associació Europea de Senderisme (ERA). Aquest rol de representació permet a la federació canalitzar, si cal, activitats o projectes que puguin abastar qualsevol lloc del món i, alhora, obre la porta a establir col·laboracions amb les federacions i tots aquells organismes que tinguin a veure amb l'excursionisme o les activitats de les entitats excursionistes.

EL LLEGAT DE LES ENTITATS EXCURSIONISTES

El desplegament de tota aquesta estructura i accions, doncs, té sentit perquè respon a una manera de fer pròpia de Catalunya, connecta amb la nostra tradició com a poble. Però aquesta organització sobretot serveix per llegar a les generacions futures uns valors i uns objectius comuns de totes les entitats excursionistes, que són qui van promoure la creació de la FEEC per comptar amb el seu aval i la seva col·laboració.

Els valors que defineixen la federació:

- Respecte pel medi natural: l'excursionisme promou una relació conscient i respectuosa amb l'entorn i fomenta la sostenibilitat i la preservació del patrimoni natural.
- Compromís comunitari: les entitats excursionistes són espais de trobada intergeneracional, que enforteixen el teixit social i promouen el voluntariat com a eina de transformació.
- Cultura i identitat: l'excursionisme és també una via per conèixer i estimar el país, la seva història, llengua i tradicions, i contribueix a la construcció d'una identitat compartida.
- Inclusió i igualtat: les entitats treballen per garantir l'accés universal a les activitats de muntanya, i promouen la diversitat i la igualtat d'oportunitats.

Refugi de la serra d'Ensija, 2025.
Procedència: Federació d'Entitats
Excursionistes de Catalunya (autoria:
Pau Aguilera).

Els objectius que es projecten són:

- Fomentar l'activitat física i el benestar: l'excursionisme és una eina de salut física i emocional que connecta les persones amb la natura i amb elles mateixes.
- Educar en valors: a través de les activitats, les entitats transmeten valors com la responsabilitat, la solidaritat, l'esforç i el respecte.
- Impulsar la formació i la seguretat: la FEEC i les entitats promouen la formació tècnica i la seguretat en la pràctica de les disciplines de muntanya.
- Valorar el territori: les entitats excursionistes contribueixen a la dinamització econòmica i turística del territori, des d'una perspectiva sostenible.

Avui, les entitats excursionistes no només actuen en l'àmbit municipal o comarcal, sinó que participen activament en xarxes nacionals i internacionals. Intercanvien coneixement, col·laboren en projectes europeus, promouen el senderisme transfronterer i contribueixen a la projecció global del país a través de la muntanya. Aquestes entitats són, doncs, agents actius en la construcció d'una societat més saludable, cohesionada i compromesa amb el futur. La FEEC, com a federació que les agrupa, reafirma el seu suport a aquesta tasca i facilita recursos, formació, assegurances i espais de trobada que enforteixen la seva acció.

Francesc Francès i Àvila

Club Alpí Palamós i Sant Joan

Vocal de la Junta de la FEEC per l'Àrea d'Entitats

President del Comitè d'Apel·lació de la FEEC

Jordi Respecta i Valentí

Centre Excursionista Montclar

Representant territorial de la Regió II de la FEEC (Alt Empordà,

Baix Empordà, Garrotxa, Gironès, Pla de l'Estany, la Selva)

Vist pel CENTRE EXCURSIONISTA MONTCLAR CAP ON VA EL CEM?

Amb més de set dècades d'història, el Centre Excursionista Montclar segueix fent via, amb un nombre de socis i sòcies molt elevat i una oferta diversa i plural, sempre fidel als principis fundacionals de l'entitat. Des de la seva constitució, el Centre s'ha proposat promoure l'estimació per la nostra terra i la nostra cultura a través de l'excursionisme, així com també realitzar activitats per a la salut, entesa en un sentit ampli, no només com a absència de malaltia, sinó com a gaudi complet en tots els àmbits: físic, sensorial, emocional, intel·lectual, social, etc. La seva llarga trajectòria demostra la versatilitat del CEM, capaç d'adaptar-se per connectar amb les noves inquietuds i interessos col·lectius sense perdre la seva identitat. La Junta explica i valora el seu funcionament actual.

Per saber on volem anar és important saber d'on venim. Aquest és un exercici que hem estat fent els darrers mesos per preparar aquest número de L'ARJAU i l'exposició feta al pati de l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols, en el marc dels actes de celebració del 75è aniversari del Centre Excursionista Montclar. Si mirem enrere, veiem que el Centre Excursionista Montclar, al llarg de tota la seva història sempre s'ha caracteritzat per combinar la seva vessant excursionista i esportiva amb diversitat de seccions i activitats de totes les disciplines i nivells, amb una vessant social i cultural molt sòlida, ja que acull al seu interior la coral, l'esbart dansaire, grups de teatre i duu a terme exposicions, xerrades i projeccions cinematogràfiques.

Retrat dels corredors de muntanya del Montclar que van córrer a l'Oncotrail el 2023. Procedència: Centre Excursionista Montclar (autoría desconeguda).

Compartir experiències amb companys i amics, aprendre, ser autònoms i, sobretot, passar-s'ho molt bé! És clar que a vegades també cal patir una mica, quan la pujada cap al cim es fa eterna, quan camines durant hores amb tot el pes carregat a la motxilla o quan t' enxampa el ruixat encara lluny de l'autobús.

Tot seguit, fem un repàs de totes les activitats que duem a terme, que no són res més que un reflex del valor que com a entitat volem transmetre: els de ser un espai amb l'objectiu de fomentar la pràctica de l'excursionisme; una activitat saludable i respectuosa amb el medi ambient. Alhora, volem contribuir a fer del nostre poble un lloc millor, on hi hagi una gran diversitat d'oferta social i cultural per a tots els públics i de totes les edats. I per engegar tota aquesta maquinària, la manera com creiem que ho hem de fer és des del voluntariat i la solidaritat, i construir una gran família amb qui compartir tots aquests bons moments d'aventura i diversió.

COMENCEM DONCS!

Una de les coses que tenim més clares al Montclar és que volem oferir activitats per a persones de totes les edats. I quan diem totes, volem dir totes. De 0 a 100 anys. Un exemple d'aquesta voluntat són les 3 seccions excursionistes que tenim: Excursionisme Familiar, Excursionisme Infantil i Juvenil i Excursionisme Obert.

Per als més petits, tenim la Secció d'Excursionisme Familiar. Per a infants de 0 a 6 anys acompanyats dels seus familiars. Un dels punts clau d'aquesta secció és conèixer el nostre entorn més proper, generar comunitat, aprendre els uns dels altres per tal d'introduir els més petits a l'excursionisme. Participa a tots els aplecs del Centre i també a l'aplec més nostrat, el de Pedralta. Les sortides més esperades de l'any són les que es fan ben entrat l'hivern, quan alguns dels infants van a tocar neu per primera vegada a la vida, i la ja clàssica acampada a Maçanet de Cabrenys, quan s'acaba el curs amb una bona banyada al riu.

Per als que són una mica més grans la proposta estrella és la Secció d'Excursionisme Infantil i Juvenil. Els infants de 6 a 17 anys, juntament amb un equip de monitors i monitores fantàstic, realitzen cada mes alguna activitat, ja sigui una excursió un diumenge o bé anar a passar el cap de setmana fora. Compartir experiències amb companys i amics, aprendre, ser autònoms i, sobretot, passar-s'ho molt bé! És clar que a vegades també cal patir una mica, quan la pujada cap al cim es fa eterna, quan camines durant hores amb tot el pes carregat a la motxilla o quan t' enxampa el ruixat encara lluny de l'autobús. Però res és comparable amb la satisfacció d'arribar a casa després d'haver passat un gran dia. La secció organitza colònies i campaments per Setmana Santa. A cada sortida es fan jocs, gimcanes, jocs de pistes... Els infants adquireixen nous coneixements sobre la naturalesa, la fauna i la flora. Altres activitats que es poden fer al Centre adreçades a la canalla són el cicle de cinema infantil en català Cinexic i la marxa nocturna infantil Cuca de Llum, que es fa cada any el darrer cap de setmana de juliol.

A la pàgina de la dreta, de dalt a baix, d'esquerra a dreta:

Retrat de grup de l'acampada d'estiu de la Secció d'Excursionisme Familiar, 2024. Procedència: Centre Excursionista Montclar (autoria desconeguda).

Cartell de promoció del grup de Country del Montclar, 2025. Procedència: Centre Excursionista Montclar (autoria desconeguda).

Sessió de cinema en català Cinexic per als més menuts a la seu del Montclar, 2025. Procedència: Centre Excursionista Montclar (autoria desconeguda).

BALLAR COUNTRY: UN BENESTAR COMPLET

Per la ment:

estimula la memòria,
millora la concentració
i redueix l'estrès.

Per les emocions:

allibera endorfines,
dona energia positiva
i augmenta l'autoestima.

Per al cos:

és un exercici suau que
enforteix músculs,
millora l'equilibri i manté
les articulacions actives.

Cada ball és un somriure
i una oportunitat de fer amics

Posa't les botes i deixa't
portar pel ritme!

No us penseu pas que la Secció d'Excursionisme Obert només es dedica a caminar! Cada any fa alguna sortida amb caiac, ja sigui pel riu Ter com pels penya-segats marins de Sant Feliu. A l'hivern si la meteorologia ho permet acostuma a fer una sortida en què es practiquen les raquetes de neu.

Els darrers anys, aquestes seccions han estat les que han agafat més volada, les que són més actives no només per la seva activitat sinó les que estan implicades amb tot el que té a veure amb el Centre. El nombre de nens i nenes que participen del Montclar ha crescut molt, així com el nombre de monitors i monitores participants. Per a nosaltres, aquestes són les millors notícies amb què podem comptar, perquè vol dir que tenim el present i el futur assegurat!

Per als adults, tenim la Secció d'Excursionisme Obert, la millor per venir a conèixer la pràctica de l'excursionisme de manera acompanyada. Almenys un cop al mes, un guia els condueix pels camins de muntanya o pels corriols de bosc. Han recorregut gairebé tots els punts de l'Empordà i la província de Girona. També és la secció que tradicionalment organitza la Caminada Nocturna, que després d'una bona suada, acaba amb un bon got de còctel a la vora del mar i una remullada a la llum de la lluna. No us penseu pas que la Secció d'Excursionisme Obert només es dedica a caminar! Cada any fa alguna sortida amb caiac, ja sigui pel riu Ter com pels penya-segats marins de Sant Feliu. A l'hivern si la meteorologia ho permet acostuma a fer una sortida en què es practiquen les raquetes de neu per la Cerdanya o el Ripollès. I no ens oblidem de la seva participació en tots els aplecs: la Marxa de l'Arròs, l'Aplec del Montclar, l'Aplec de Sant Marc... on el que no falla mai és un bon àpat i la bona companyia. Una de les altres activitats que oferim en la qual participen persones d'edat més avançada són les classes de country. Aquesta iniciativa que ja fa 5 anys que es va iniciar ha generat molt d'inte-

Col·laboradors de la barraca del Montclar per la Festa Major de 2024. Procedència: Centre Excursionista Montclar (autoria desconeguda).

La Secció de Tennis Taula és una de les més emblemàtiques del Montclar. Actualment disposem de 5 taules. Tenim sòcies i socis que són autèntics professionals d'aquesta disciplina.

rès. Ha aconseguit agrupar un gran nombre de gent que durant dos dies a la setmana ve al Centre a ballar. No fan mai vacances, ballen hivern i estiu incondicionalment.

Tornem ràpidament a les seccions esportives per parlar de la Secció de Corredors. La Secció de Corredors es va iniciar el curs 2017 per la iniciativa d'un grup de persones que els agradava la muntanya però que, sobretot, volien córrer. Es van organitzar per poder fer sortides en grup fins que van decidir fer unes samarretes oficials amb el nom del CE Montclar que llueixen arreu de Catalunya i a les curses en què participen (Trail Ardenya, Oncotrail, etc.). L'amor per les curses va portar que el 2019 s'envalessin a organitzar una cursa de muntanya: la Ganxotrail, amb una marxa per poder fer caminant o corrent, i una cursa de nivell més elevat per a aquells a qui els agraden la competició i els reptes. Actualment podem dir que la cursa està plenament consolidada dins de l'àmbit de curses de muntanya. L'any passat se'n va celebrar la 7a edició i amb un èxit rotund de 600 participants i més de 80 voluntaris. A més a més, aquesta activitat aplega un gran nombre de voluntaris del nostre Centre que col·laboren en la organització i que, sense ells, no seria possible de realitzar per la seva gran envergadura.

La Secció de Tennis Taula és una de les més emblemàtiques del Montclar. Actualment disposem de 5 taules. Tenim sòcies i socis que són autèntics professionals d'aquesta disciplina. Al llarg de molts anys han anat millorant la seva tècnica. A priori es podria pensar que és un esport tranquil i poc complicat,

Grup de Country del CEM, 2025.
Procedència: Centre Excursionista Montclar
(autoria desconeguda).

D'esquerra a dreta:

Retrat col·lectiu de la Secció d'Excursionisme Infantil a la seu del Montclar, 2025. Procedència: Centre Excursionista Montclar (autoria desconeguda).

Retrat de grup de la Secció Excursionisme Obert durant una sortida, 2025. Procedència: Centre Excursionista Montclar (autoria desconeguda).

Coral Cypsella, juntament amb els cors Cantabile i Crosat d'Olot i l'Orquestra Simfònica de Canet de Rosselló, interpretant Elgar el març de 2024. Procedència: Centre Excursionista Montclar (autoria: Josep Homs).

La coral és una secció que mou molta gent i molt activa! Han fet intercanvis internacionals per mitja Europa, concerts de Nadal, cantades solidàries, el Festival de la Cançó de Muntanya... Sense oblidar els assajos setmanals, l'espai on veritablement es fa família.

que no exigeix grans esforços físics... Veniu un dimecres a comprovar-ho! La concentració que hi posen és admirable. I es fan un fart de suar fent anar la pilota d'una banda a l'altra de la taula. Això sí, el seu nivell ni els treu esportivitat ni camaraderia. Tenen ben clar que el principal és passar-s'ho bé i que tothom té cabuda a la secció. Van fent rotacions perquè tothom pugui jugar de manera equilibrada i ningú s'avorreixi, així tothom acaba jugant amb tothom.

Que el Montclar tingués un rocòdrom era una de les qüestions que durant anys havia estat rondant pel cap d'una colla de socis i sòcies. La sala oferia moltes possibilitats d'espai i calia aprofitar-ho. Els darrers anys l'activitat de rocòdrom ha anat guanyant adeptes a tot arreu i després de donar-hi moltes voltes ens hi vam decidir. No va ser fàcil, ja que calia fer un disseny que fos vistós i alhora preservés suficient espai i polivalència a la sala més utilitzada del Montclar. Una altra dificultat va ser trobar el finançament suficient per a una despesa tan gran d'aquestes característiques. Finalment, amb l'ajut de l'Ajuntament, des de l'any 2023 Sant Feliu de Guíxols disposa d'un rocòdrom. És una instal·lació perfecta per poder iniciar-se en l'escalada, tant per als més petits com per als adults. A l'hivern, quan fa fred i de seguida marxa la llum solar, ofereix la possibilitat de no perdre el ritme. Si us animeu a provar-lo, està obert els dimarts i els dijous. I si no teniu peus de gat, no patiu: us en podem deixar uns!

La cosa no acaba aquí, perquè la roca, la pedra natural, és una cosa que atrau i sempre et crida. El grup del rocòdrom està molt actiu i ha estat organitzant sortides d'escalada a Solius i els sectors d'escalada bloc entre Sant Feliu i Tossa. També ha anat a gaudir de la via ferrada de la cala del Molí i ha fet pràctiques de ràpel. Altres activitats que han fet són un curs d'escalada al rocòdrom i també sortides a cal Mico de Girona.

Som al poble i som del poble. És per això que no podem deixar d'anomenar totes aquelles activitats que organitzem adreçades a tot Sant Feliu de Guíxols. L'1 de gener organitzem el primer bany de l'any conjuntament amb el Club Natació Xaloc, amb una participació de 600 persones.

Què dir de la Coral Cypsella del Centre Excursionista Montclar? Recentment ha celebrat el seu 40è aniversari amb un programa carregat d'activitats. En motiu d'aquesta efemèride L'ARJAU també li va dedicar un número que us animem a recuperar: el número 88, editat el desembre del 2024. La coral és una secció que mou molta gent i molt activa! Han fet intercanvis internacionals per mitja Europa, concerts de Nadal, cantades solidàries, el Festival de la Cançó de Muntanya... Sense oblidar els assajos setmanals, l'espai on veritablement es fa família.

I també tenim totes les activitats d'expressió corporal: teles acrobàtiques, dansa i ioga. Aquestes han estat activitats que amb més o menys intermitència s'han pogut fer al Montclar els darrers anys. Joves, infants i adults n'han pogut gaudir. Al Centre se'n pot fer a la sala gran, on es feien les projeccions de cinema antigament, i també en una altra petita sala que hi ha en un primer pis, més recollida i acollidora.

ALTRES ACTIVITATS

Som al poble i som del poble. És per això que no podem deixar d'anomenar totes aquelles activitats que organitzem adreçades a tot Sant Feliu de Guíxols. L'1 de gener organitzem el primer bany de l'any conjuntament amb el Club Natació Xaloc, amb una participació de 600 persones. Per Sant Jordi muntem una parada per vendre llibres de segona mà que recollim de la donació dels socis i sòcies i de persones anònimes que ens els porten al Centre. D'aquesta manera donem una segona vida i un nou ús a aquestes novel·les. A la parada s'hi poden trobar algunes relíquies ben antigues i curioses. També venem roses roges, tal com mana la tradició. Per la Festa Major fem la Nocturna i la Cuca de Llum, dues marxes nocturnes per la muntanya per

I sense oblidar que al local hi acollim desenes d'entitats d'educació en el lleure, com caus, esplais i centres excursionistes, que sobretot durant l'estiu i Setmana Santa, tot fent la ruta del camí de ronda, passen pel nostre poble i ens demanen de passar una nit al Centre.

a petits i grans. Finalment muntem una barraca a la Festa Major, punt de trobada de totes aquelles persones vinculades al Centre que baixen a fer-la petar i a gaudir de la festa, els seus concerts i el bon ambient fins a altes hores de la matinada.

També voldríem destacar que el Centre és i el fan els seus socis i sòcies. I que són moltes les activitats que ells fan pel seu compte, molt sovint acompanyats d'amics i amigues que han fet o conegut dins del Montclar. Nosaltres com a Centre hi donem suport i cedim a tots els socis i sòcies que ho demanen el material del que disposem: piolets, grampons, raquetes de neu, tendes d'acampada, motxilles de gran capacitat, mapes topogràfics... Tenim socis que es dediquen a fer el repte dels 100 Cims de la FEEC, que consisteix a pujar tots els cims de Catalunya. O, si més no, els més emblemàtics. Tenim socis que recorren els Pirineus de cap a cap, d'altres que van més lluny i creuen el mar Mediterrani per assolir els cims de l'Atlas. Fins i tot algun ha creuat l'oceà Atlàntic per anar als Andes.

Un dels valors més importants de l'excursionisme és la solidaritat, ajudar-se els uns als altres i compartir. Per això, una altra de les coses de les que més ens enorgullim —i molt!— és tenir les portes del Centre i els braços oberts a un munt d'entitats, tant del nostre municipi com de fora. Sota la idea de tractar la resta de gent com a nosaltres ens agradaria que ens tractessin, sempre que podem acollim entitats que ens demanen l'espai o sales del Centre per fer reunions, presentacions de llibres, per pernoctar, per utilitzar el rocòdrom o jugar a tennis taula, cedim material a les entitats. Dèiem que volíem fer del nostre poble un lloc millor i pensem que la millor manera és col·laborar i compartir entre totes les entitats el que tenim.

Hem col·laborat amb colles de Carnaval, la Manduca, el Xaloc, Percussió Ganxona, el grup de teatre de la Xarxa, l'Associació de l'Ardenya, les AFA, el Club de Futbol, el grup de joves de Càrites, el Casal Esquitx, el grup de joves polseres verdes vinculats al Punt d'Informació Juvenil de l'Ajuntament... I sense oblidar que al local hi acollim desenes d'entitats d'educació en el lleure, com caus, esplais i centres excursionistes, que sobretot durant l'estiu i Setmana Santa, tot fent la ruta del camí de ronda, passen pel nostre poble i ens demanen de passar una nit al Centre. Durant els darrers anys, podem dir que grups de mitja Catalunya han passat per aquí: Girona, Blanes, Llinars del Vallès, Igualada, Bellpuig d'Urgell, Barcelona, Terrassa, Olesa de Montserrat... També, aquest estiu, vam acollir la marxa ciclista d'Ecologistes en Acció, que recorrent Catalunya va fer parada i fonda a Sant Feliu de Guíxols.

I en els moments més difícils també aportem el nostre granet de sorra: el Montclar va ser un punt de recollida solidària de material per portar al País Valencià quan la DANA del 29 d'octubre del 2024 va provocar una catàstro-

Sessió de ioga al CEM, 2025. Procedència: Centre Excursionista Montclar (autoria desconeguda).

Seu del Montclar amb les taules de ping-pong i el rocòdrom, 2025. Procedència: Centre Excursionista Montclar (autoria desconeguda).

Les entitats socials sense ànim de lucre com la nostra, on el motor de tot plegat és l'activitat voluntària dels socis i sòcies, hem de buscar noves maneres de fer la feina. Però això a nosaltres no ens desanima.

fe. També estem compromesos amb la igualtat de gènere en tots els àmbits de la vida i el Montclar va acollir el col·lectiu feminista Les Violetes els anys que van estar actives organitzant mobilitzacions el 8 de març o el 25 de novembre. I també vam acollir el Sindicat d'Habitatge que treballava per fer front als desnonaments i a la crisi d'habitatge que vivim.

D'altra banda, també tenim molt clar que el moviment excursionista és una peça clau en la defensa i el foment de la cultura i la llengua catalanes, com ho ha estat històricament. Per aquest motiu, anys enrere vam participar a la Flama del Canigó i organitzem —com dèiem— el cicle de cinema infantil en català i utilitzem sempre la llengua catalana.

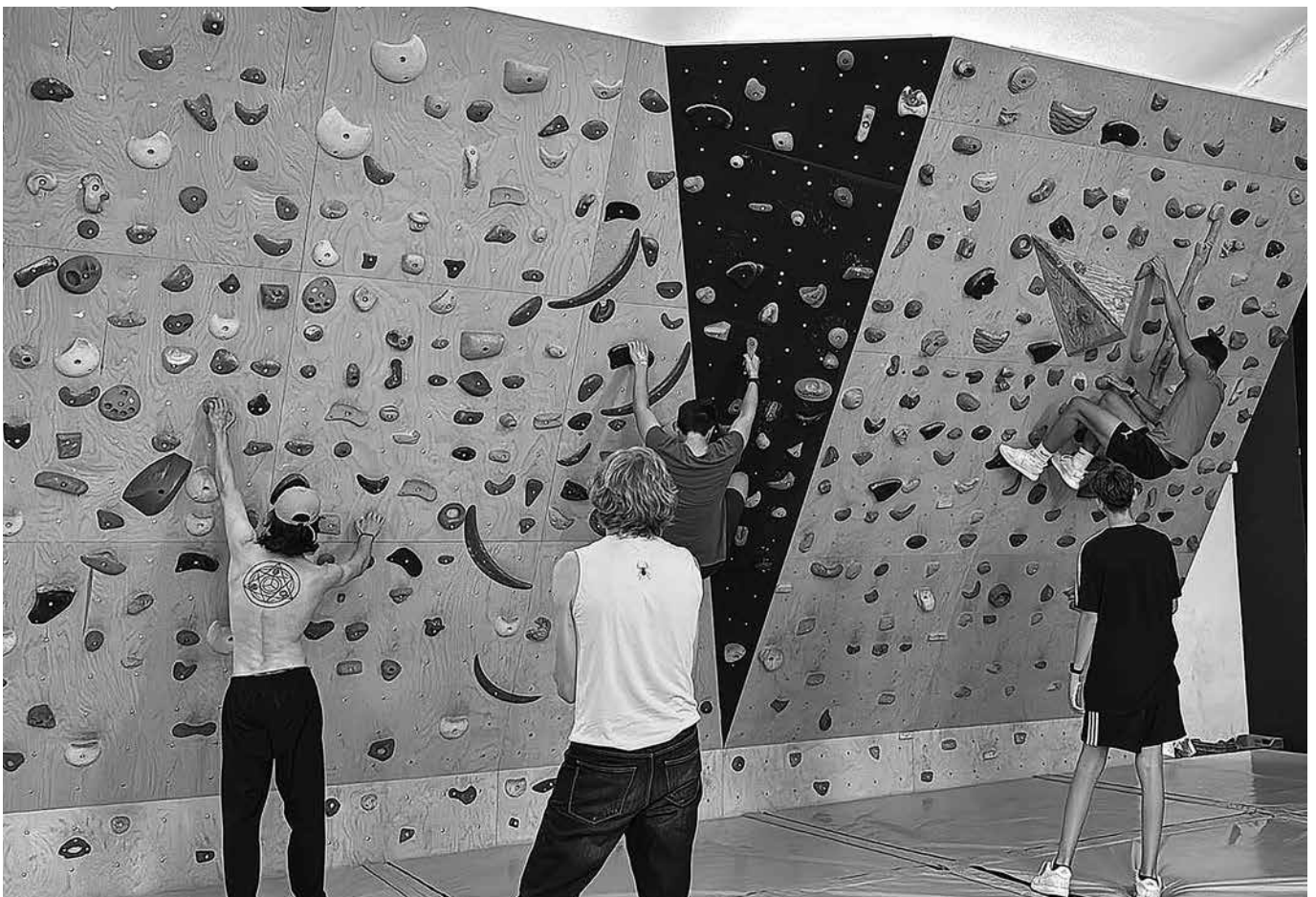
L'actual Junta del CEM va començar a caminar el 2 de març de l'any 2024, quan es va produir una renovació parcial dels seus membres. Passats els 6 anys de mandat que marquen els estatuts de l'entitat la Junta, encapçalada fins llavors per la presidència d'Arnau Fons Cruset, va cedir el pas a una nova Junta, formada per persones molt implicades al Centre Excursionista Montclar, les seves seccions i totes les tasques diàries i quotidianes necessàries per tirar endavant l'entitat. Podem dir que amb la darrera Junta compartim la visió i la voluntat d'actualitzar el Centre als nous canvis d'avui dia i fer l'entitat més eficient i resilient.

A l'inici del text dèiem que per saber on volem anar hem de mirar enrere. Veiem doncs que, com en totes les entitats, al CEM hi ha hagut moments d'alts i baixos al llarg de la història. Moments en què pel motiu que sigui, ha estat més difícil organitzar-se, moments en què el volum d'activitat ha baixat. Alhora, per saber cap on anem també és necessari mirar el nostre voltant: aixecar la vista i observar el nostre entorn. Si fem aquest exercici veurem que la nostra societat experimenta canvis constants, cada vegada més de pressa. Que les tecnologies introdueixen noves eines per organitzar-se però també més distraccions. Veurem que es produeixen canvis climàtics, canvis socials, canvis en la manera que tenen les persones de relacionar-se amb el món, cada vegada correm més i anem més estressats. Podem dir que avui dia l'associacionisme i el voluntariat no estan de moda. En aquest context tirar endavant un projecte com el nostre és tot un repte. Les entitats socials sense ànim de lucre com la nostra, on el motor de tot plegat és l'activitat voluntària dels socis i sòcies, hem de buscar noves maneres de fer la feina. Però això a nosaltres no ens desanima.

Equip de monitors d'Excursionisme Infantil a l'exterior del Montclar, 2025. Procedència: Centre Excursionista Montclar (autoria desconeguda).

Rocòdrom del Montclar per iniciar-se a la pràctica de l'escalada, 2025. Procedència: Centre Excursionista Montclar (autoria desconeguda).

Per tot això, un altre dels objectius principals de la Junta és buscar la manera de funcionament intern més àgil i eficient. Des de fer les reunions internes més engrescadores fins a organitzar la documentació i l'arxiu de manera més funcional o fer la gestió de la burocràcia (altes i baixes de socis, tresoreria...) de manera que no ens ofegui. La Junta dona autonomia a les seccions pel

que fa a les seves activitats i llavors s'encarrega de coordinar-les. D'aquesta manera es facilita que tothom qui vulgui i en tingui ganes pugui donar un cop de mà en el dia a dia. Fent que sigui més fàcil entendre com funciona el Centre, aconseguim que més gent s'engresqui a fer les feines que a priori semblen més avorrides però que també són molt necessàries. Així, a poc a poc anem assegurant el relleu a l'entitat.

I per ara podem dir que ens en sortim. El volum de sòcies i socis és més alt que mai, la nostra activitat ara mateix és ben intensa i diversa i les seccions funcionen d'allò més bé.

FESTA DEL 75È ANIVERSARI

El 27 de setembre vam fer una gran festa! Una festa que feia mesos que preparàvem. Va poder comptar amb la participació activa de totes les seccions del Centre, que van ajudar organitzant activitats on tothom pogués participar. Això va permetre poder ensenyar les diverses activitats que s'hi fan i compartir-les amb més gent. Es van oferir activitats per a totes les edats: els joves i els grans vam poder ballar country, fer una classe de ioga, una lligueta de ping-pong. Per als petits, els monitors van organitzar una gimcana. La coral ens va ensenyar cançons de muntanya i la Secció Familiar va organitzar un taller de bombolles de sabó. Finalment, com a activitat estrella, vam renovar el mural de la nostra façana, amb una nova imatge, un mural col·lectiu amb el segell d'en Musclu, il·lustrador de Sant Feliu i soci del nostre Centre. Petits i grans vam estar tot el matí pintant de manera constant per tal d'acabar la jornada amb el mural enllestit.

Vam acompanyar aquest dia d'activitats amb un dinar de germanor, una arrossada feta també per socis del Centre, i un concert amenitzat pel grup "Viejas glorias", compost per joves vinculats al Centre. Tot plegat es va convertir en una dia ple d'emocions, on ens vam retrobar persones que al llarg d'aquests 75 anys han anat passant pel nostre Centre. Cada una d'elles amb la motxilla plena d'experiències que recordàvem amb gran afecte. Perquè el Montclar per a moltes persones de Sant Feliu ha estat un lloc de trobada, de vincle, una xarxa on relacionar-se i compartir passions, aficions i amistats.

Si us hi heu fixat, en aquest resum, amb prou feines hi apareixen noms. L'explicació és senzilla: si hi haguessin de constar i anomenar totes les persones que formen part i participen en cadascuna de les activitats que hem desgranat aquí, el text seria etern. I és que com hem dit, són desenes les persones que aporten el seu granet de sorra al Centre Excursionista Montclar. Tota la gent de la Junta, els vocals i els membres de les seccions que es trenquen el cap per organitzar noves activitats, originals i divertides. La

En definitiva, tota aquesta gent que dedica el seu temps als altres, de manera voluntària i altruista, amb la voluntat de compartir i millorar el seu entorn. Tota aquesta gent és la que fa possible el Montclar, dia a dia. I la que l'ha fet possible al llarg d'aquests 75 anys.

gent que ajuda en la feina diària de gestió de socis, federacions, correus, xarxes socials, disseny de cartells... Totes les persones que ens ajuden quan fem aplecs i s'atreveixen a cuinar per a 100 o 200 persones. Totes aquelles persones que participen de forma voluntària a l'organització de marxas i curses, a les jornades de neteja i manteniment del Montclar, ja sigui pintant parets, netejant el teulat, arreglant portes o passant l'escombra. La gent que es cuida de l'hort i de la biblioteca, els que fan de tècnics de so i de llum quan projectem pel·lícules o fem teatre. Els guies que preparen excursions i l'equip de monitors i monitores. Els pares i mares d'infants que ajuden en la logística de les activitats. Tothom que omple els torns de Sant Jordi i de la barraca de la Festa Major... En definitiva, tota aquesta gent que dedica el seu temps als altres, de manera voluntària i altruista, amb la voluntat de compartir i millorar el seu entorn. Tota aquesta gent és la que fa possible el Montclar, dia a dia. I la que l'ha fet possible al llarg d'aquests 75 anys. Algunes d'aquestes persones que han contribuït amb tot el seu entusiasme i esforç a aixecar el Centre avui ja no hi són. Pensem que la millor manera de recordar-los és seguir donant vida al Montclar, continuar fent créixer aquest gran projecte compartit i ampliant la nostra gran família. Poden passar tots els anys que vinguin, nosaltres seguirem endavant!

I EL FUTUR?

Veurem què ens porta el futur. Ens agradaria poder dir d'aquí uns anys que continuem amb la mateixa filosofia que ara i amb el mateix entusiasme. Que el Centre compta amb seccions actives i que està encapçalat per una Junta amb iniciativa i ganes de continuar molts anys més. Podem dir que ara mateix estem construint una bona base perquè aquest futur sigui possible. Si ho hem de jutjar per l'entusiasme que hi posen el més petits de la casa, a cada excursió i a cada sortida, no tenim cap dubte que el futur serà fantàstic!

Mireia Bardagi

Cristina Sala

Imma Ventura

Junta del Centre Excursionista Montclar

CALIDOSCOPI

L'ENTREVISTA

L'ANIOL NEGRE ALBERTÍ

és l'actual president del Centre Excursionista Montclar. Forma part del centre des de la seva infantesa: ha estat monitor, ha donat suport a l'organització i manteniment del local i actualment encapçala la Junta amb un compromís molt personal. Manifesta que li encanta fer muntanya i que té una gran estimació per la naturalesa. Aquest sentiment, que li ve de família, va créixer des que va ser de la Secció Infantil i, després, al llarg de tota la seva vida. Diu que un dels seus objectius és poder compartir aquesta experiència amb la gent, creu que la presidència del centre és una manera molt bonica de desenvolupar-lo.

L'Aniol Negre va néixer a Sant Feliu de Guíxols l'any 1997; es defineix com a guixolenc de tota la vida. Va anar a l'escola l'Estació, de la qual té records bonics. Comenta que li ha fet molta il·lusió reconèixer-se en fotografies publicades a L'ARJAU núm. 86, dedicat al 40è aniversari del centre. Amb la seva família ja va aprendre a estimar la natura, amb els seus pares anava d'excursió a la muntanya i amb els seus avis anava al bosc. Va estudiar fusteria a l'Institut Josep Brugulat de Banyoles; en fa una valoració molt positiva. Ha treballat com a fuster durant molts anys fent tot tipus

de feines. Fa uns dos anys es va plantejar canviar aquesta feina de taller, que de vegades li resultava repetitiva, per una a l'exterior. Ara treballa al Parc Natural del Cap de Creus fent actuacions de manteniment i treballs forestals en una zona molt gran, des de Roses, passant per Cadaqués, fins al Port de la Selva o Sant Pere de Rodes.

...

En què consisteix la seva feina actual?

Fem tasques molt diverses com franges d'incendis, desbrossament, fonts, reparació de camins, fusteria, obres de paleta, etc. El que més m'agrada és que ara estic en contacte amb la natura i que tot el que fem és en benefici col·lectiu, és molt com el Montclar.

Pel que fa al Montclar, ha dit que va començar a la Secció Infantil, com va ser?

Em van apuntar al Montclar des de petit, a l'edat clàssica que comencen els nens i nenes, amb set o vuit anys. A la meua família hi havia una gran afició a l'excursionisme, a les sortides a la natura.

Què en recorda? Com funcionava?

En aquell moment la secció la portaven principalment pares i mares. A les seccions d'Excursionisme Infantil i Juvenil hi havia alguns pares que

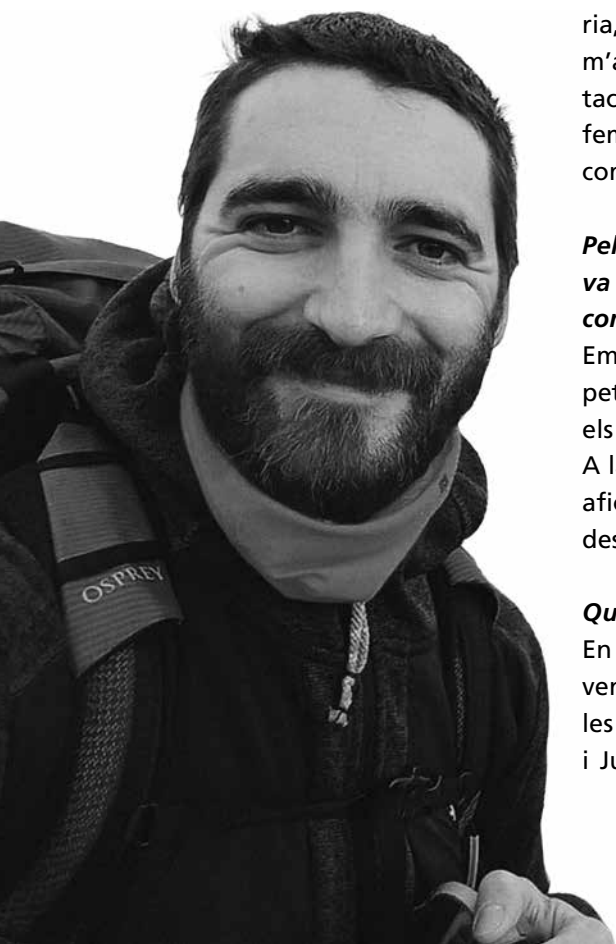
organitzaven i altres que acompanyaven, també hi havia nens i nenes que hi anaven sense pares. Jo hi anava sol. Un any vam anar a la Franja, a Peralta de la Sal (Osca); un altre any a Paüls i Horta de Sant Joan, a la Terra Alta. Llavors més endavant a vegades m'ajuntava amb el grup dels més grans. També havíem anat d'excursió a la Canal de Cristall i a la Pica d'Estats. Jo llavors feia 2n d'ESO, però la resta de companys eren més grans, tenien 18 anys, i van voler ser monitors o van marxar a estudiar. M'agradava molt la muntanya i tenia ganes de conèixer-la més, de tenir experiència en excursionisme d'alta muntanya, que és més exigent. Així, també vaig començar amb l'Excursionisme Obert, ho vaig compatibilitzar un temps. En aquesta secció, com que encara era menor, havia d'anar obligatòriament acompanyat pels pares.

Quan de temps va durar aquesta primera etapa al Montclar?

Des que vaig començar fins que vaig tenir catorze anys, feia 2n o 3r d'ESO.

Ha canviat el funcionament de les seccions Infantil i Juvenil en relació amb el que recorda?

Sí que ha canviat, no es fan sortides tan llargues, com a molt són de dues o tres nits. Hi ha diferents motius. Un és el cost, com més dies més car resulta. També a nivell de responsabilitat i seguretat, cal ser molt pru-

dent, fer-ho tot dins la legalitat. Per altra banda, és difícil que la gent hi dediqui tant de temps, els monitors, però també les famílies, tenen altres activitats. Hi ha moments de l'any en què les famílies estan molt saturades, com el Nadal o el mes de juny, amb el final de curs.

Ha canviat l'excursionisme com a experiència?

Abans l'excursionisme el practicava gent de tradició, que l'havia practicat generalment a través d'un centre excursionista. L'excursionisme actualment està de moda, però la gent se'n va pel seu compte, no es practica tant en l'àmbit col·lectiu. Crec que això passa, de fet, perquè la societat ha canviat, els interessos i els costums han canviat. Per exemple, ara s'estila molt sortir amb furgonetes camperitzades, l'oferta ha crescut, és més fàcil tenir material propi per sortir, informació a internet sobre llocs i itineraris. Tot això facilita molt que les persones programin sortides individuals. Ara molta gent corre per la muntanya, hi va haver un moment que es practicava molta BTT, però ara hi ha corredors. Em sembla que en aquest model hi ha tingut molta influència en Kilian Jornet.

L'experiència d'un corredor es pot equiparar a la d'un excursionista?
Crec que són coses diferents, caminar sense pressa és una experiència

totalment diferent, pots observar molts més detalls durant el trajecte, gaudeixes del paisatge d'una altra manera. Tens els sentits molt més connectats amb l'entorn.

Quins records té del seu pas per la Secció Excursionisme Obert? Quines fites va assolir?

En aquesta etapa sovint era l'únic nen. Vam pujar al Besiberri, va ser el meu primer 3.000, amb aquesta colla. També al Canigó o al Puigmal. Amb la Secció d'Infantil, que compatibilitzava, també havia fet algunes sortides molt boniques, amb aquell grup més motivat que he explicat. El portava un pare, en Lluís López, que hi tenia dos fills apuntats. Vam fer el Puigsacalm —passant pels ganxos vells— o la Faja de las Flores a Ordesa. Però aquestes sortides eren molt puntuals, era un grup petit i, com he explicat, no va durar gaire perquè hi havia força diferència d'edat amb la resta dels integrants.

Va fer un parèntesi?

Vaig plegar un temps, uns sis anys. El parèntesi va durar fins a finals del 2018, el mes de novembre concretament. Vaig fer la Marxa de l'Arròs, va ser la meva primera excursió en aquesta nova etapa. Aquell any va ploure molt, a l'hora de sortir, a la nit, l'endemà. Recordo que vam haver de menjar l'arròs al local [riu], però no ens vam rendir. Jo tenia vint-i-un anys i coneixia molt l'Ar-

nau, llavors era el president, hi tenia una gran amistat. Vaig tornar per fer de monitor, però també ajudava en tot el que calia: feines de manteniment, burocràcia, gestió... Hi ha molta feina per fer funcionar el centre, una feina que no es veu tant com la d'organitzar activitats.

Coneixia molt l'Arnau, doncs?

Sí, sí, vam viure junts el 2019. Buscàvem pis i en vam trobar un que vam compartir amb dos companys més. Dels quatre, tres estàvem dedicats al Montclar.

Feia de monitor d'infantils?

D'infantils i juvenils! Llavors teníem nens i nenes d'entre 6 i 15 anys barrejats. Al principi hi havia pocs nens, però el curs següent ja vam poder separar-los en dos grups d'edat.

Quants nens i nenes hi havia inscrits? Imagino que no devia ser fàcil...

Entre quinze i trenta, no sempre venien els mateixos exactament. Com a màxim érem trenta. Els interessos eren diferents, també el seu desenvolupament físic, però es podia fer perquè érem molts monitors, entre quatre i sis, de manera que cadascun es feia càrrec de manera directa d'uns cinc nens aproximadament.

Quines activitats feien?

Acostumàvem a fer una sortida al mes, gairebé sempre consistia en passar una nit a fora, en una casa de

colònies o acampant als aplecs de Sant Grau, el del Montclar, la Marxa de l'Arròs, Sant Marc...

I el de Pedralta?

No, al de Pedralta no hi anàvem, s'havia perdut la tradició, quan era petit sí que hi havia anat. Actualment la secció d'Excursionisme Obert sí que participa de l'Aplec de Sant Marc, i la de Família a l'Aplec de Pedralta. Això va variant, depèn una mica de les èpoques.

Aquest tipus d'activitats les mantenen encara?

Quan vam partir els grups perquè hi havia més mainada —molts nens i nenes van "pujar" de la secció d'Excursionisme Familiar— i més monitors, vam canviar la dinàmica i vam passar a organitzar excursions d'un dia, pels motius que hem comentat abans. Cada trimestre procurem fer dues activitats d'un dia (diumenge) i una de dos dies (dissabte i diumenge).

Quan de temps va fer de monitor?

Ho vaig ser durant cinc o sis anys. En aquesta època em vaig treure el títol de monitor —l'hivern de 2019— i el de director de lleure —l'any 2021. Cal complir amb les ràtios exigides per estar dins la legalitat, per la seguretat de tothom. De vegades penses que és més fàcil no fer res!

Com va ser que fes de director de lleure?

Van entrar molts monitors nous i jo era el més veterà, coneixia tothom i era el que tenia més experiència,

donava suport als qui ho necessitaven. També hi havia el fet que jo vivia a Sant Feliu i la resta, no. El primer curs que vaig fer sencer era l'únic, els altres estudiaven a fora.

Quan se solien reunir, doncs?

Entre setmana no era possible. Jo llavors podia fer tasques de manteniment i papers, era com una extraescolar. També es feien —i es fan— reunions de la Junta. De tant en tant, els caps de setmana, quedàvem per preparar excursions, segons el tipus de sortida.

Amb la mainada fan trobades setmanals, com un cau?

Amb els infantils no hi ha trobades setmanals, es fan les activitats programades. Però el centre està obert cada dia, sempre hi ha activitat: la secció Familiar, que són parels amb nens i nenes de 0 a 6 anys, tennis taula i altra gent que fa feina al centre.

Des de quan fa de president?

Vaig fer el relleu a l'Arnau fa un any, quan ell va tenir clar que ho volia deixar. Una legislatura són sis anys, és llarga. Ens estem plantejant de canviar-ho a quatre. L'Arnau va estar dubtant, s'ho va rumiar un temps. Semblava que volia continuar, però al final, no. Llavors vam fer equip amb la Cristina Sala, que és la tesorera, i la Mireia Bardagí, que és la secretària. Vam formar la Junta amb en Jordi Respecta, que és vicepresident, i l'Imma Ventura, que també fa suport. Ens solem reunir un cop a la setmana, com a màxim

cada dues, però mirem de mantenir la freqüència perquè, si no, és fàcil que s'acumuli feina.

Quines seccions hi ha en actiu ara?

Les de muntanya, que sempre han estat al centre, que són les d'Infantil, Juvenil, Familiar i Excursionisme Obert. N'hi ha d'esportives com el Tennis Taula i els Corredors de Muntanya, de creació més recent. La Coral Cypsella, que no ha deixat de funcionar mai des de la seva creació a mitjan anys vuitanta. Al centre, a més de les seccions, s'hi fan activitats amb molta entitat, que tenen continuïtat.

Estan deslligades de les seccions?

Són activitats que funcionen paral·lelament. Hi ha el rocòdrom, per exemple. El vam inaugurar fa un any i mig, però era un projecte desitjat des de fa temps, a causa de l'afició que existeix per l'escalada. Hi ha altres activitats més diverses, com el ball country, a càrrec d'un grup molt actiu que, des de fa uns cinc anys, assaja dos o tres dies a la setmana.

Tinc entès que hi ha una gran diversitat d'activitats que s'han fet amb regularitat...

Sí, en efecte, durant dos o tres cursos es va fer escacs per a infants, també ioga, meditació o dansa. Des de 2018 es feia un taller de teles acrobàtiques, que ha repuntat en inaugurar el rocòdrom. Els caps de setmana també es fan classes de circ; va ser a proposta d'un grup de

pares socis, que hi tenien interès i era una activitat que només es feia a Sant Antoni de Calonge.

Així doncs, com es produeix l'inici d'una activitat?

Sol ser a proposta d'algun soci o sòcia. La Junta mira si l'activitat encaixa amb les línies del Montclar. Si a la Junta li sembla bé i hi ha espai, llavors es fa. L'organització va a càrrec de la persona que ho proposa, per aquest motiu també és important que tingui el compromís per tirar-ho endavant. En la majoria dels casos qui fa la proposta ja té els coneixements per fer d'instructor. En alguns casos, però, es contacta gent externa. Per exemple, els corredors de muntanya tenen un entrenador i el van anar a buscar a fora, això suposa una despesa per a la secció, és clar. Aquesta secció entrena diverses vegades a la setmana, depèn del nivell.

A més de la música, especialment la coral, el teatre i el cinema també han estat característics del centre al llarg de la seva història...

Sí, però han funcionat amb intermitència. Quan vaig tornar el 2018, la secció de Teatre estava activa, però l'any següent ja no funcionava. El cinema n'és un altre exemple: hi va haver oferta molts anys, als vuitanta i noranta, quan el cinema era un important recurs d'oci i cultura; després, amb les plataformes en línia, va canviar l'accés a les pel·lícules, van desaparèixer moltes sales. Ara hem tornat a reprendre la projecció

de cinema infantil, però en català. La iniciativa és de Josep Isern, Pepo, que va llançar la proposta d'adscriure'ns a la campanya CineXic d'Òmnium Cultural, per consolidar una programació de cinema en català a partir d'una xarxa de sales en tot el territori. Vam decidir tirar-ho endavant perquè ja teníem les instal·lacions i vam considerar que aquesta oferta podia tenir molt d'interès per als socis, ja que hi ha moltes famílies amb mainada.

En aquest mil·lenni, quina secció desapareguda vol destacar?

La secció d'Oci Alternatiu. Quan jo era petit era molt potent, hi havia jocs de rol, jocs de taula a l'abast dels membres. Però va decaure; com altres, sorgeixen i s'acaben en funció dels interessos, que van variant al llarg del temps i que, de vegades, responen a les modes i als recursos tecnològics. Aquesta secció s'ha recuperat puntualment, però no s'ha consolidat prou per constituir-se novament o com a activitat estable. Alguns dels jocs més famosos van ser Warhammer o el Màgic. Quan anava amb la colla de grans, tot el dia estaven parlant d'aquest joc de cartes.

Quina funció creu que té el Centre Excursionista Montclar a Sant Feliu?

Principalment és un centre excursionista, aquesta és la raó de la seva fundació, però també és un lloc acollidor on la gent pot passar el temps, compartint amb altra gent, fent activitats saludables, culturals i so-

cials. Busquem que els preus siguin assequibles per a tothom. També ens passa que, com a centre, moltes entitats ens demanen col·laboració, sovint per poder utilitzar les instal·lacions, com equips de futbol, colles de Carnaval, Càritas o el Punt d'Informació Juvenil. Aquests dos darrers, per exemple, tenen interès en poder fer ús del rocòdrom i del material del tennis taula. La Manduca també organitza moltes activitats a la nostra seu. Estem oberts i disposats a col·laborar amb tothom qui ho demani, però algunes vegades —poques— no es pot fer... Per posar un cas, una coneguda colla de Carnaval volia organitzar un concert amb una previsió de 200 assistents. Això no va ser possible a causa de les molèsties que haguéssim provocat als veïns. A l'estiu, per exemple, és habitual deixar el local perquè puguin dormir aquells que venen a fer excursions per la zona, com per exemple el camí de ronda. Hem tingut mitja Catalunya dormint aquí! [riu]

Quins objectius es proposen en la seva legislatura?

A l'inici ens vam proposar tres objectius; portem un any i mig i estem prou contents. El primer, organitzar millor el Montclar, sobretot simplificar per facilitar la gestió interna, facilitar la participació en la gestió del centre, fer més àgil l'alta de socis, l'economia... El segon, implicar més gent en l'organització per assegurar relleus. El tercer, fomentar més l'excursionisme d'alta

montanya o més clàssic, aspecte que ara mateix no toca cap secció. Aquesta activitat caldria adreçar-la a una franja d'edat principalment jove, d'entre 20 i 40 anys, una franja d'edat amb què la majoria d'entitats anem coixos.

Aquests serien usuaris potencials de l'excursionisme d'alta muntanya?

Segurament, encara que és una franja d'edat complicada a causa del moment vital que representa i dels constants canvis socials i culturals. És una franja d'edat una mica oblidada. Per exemple, la setmana passada l'Ajuntament ens va convocar a participar en el Pla d'Esports i es volen adreçar a la mainada i a la gent gran. En relació amb això, vaig comentar que no es pot oblidar el grup d'edat que queda al mig. Tothom hi va estar d'acord. Per la nostra part, hem posat fil a l'agulla i ja hem programat algunes activitats. Aquest estiu hem anat al Pic de l'Infern, a Vallter i, l'any passat, vam anar a Punta Gabarró i al Rodó de Canalbona, al costat de la Pica d'Estats. També hem fet sortides a escalar; l'estiu passat en fèiem una a la setmana, per exemple. En aquesta part hi tinc un interès personal des de petit, com he explicat.

Quines activitats del Montclar remarcaria entre les que fan anualment?

Crec que són molt populars les que fem per la Festa Major, principalment la barraca, i les marxés Noc-

turna i Cuca de Llum, que aquest any vam dedicar a en Néstor San-chíz i en les que van participar més de 400 persones. De fet, som presents en les dates més assenyalades, com per Sant Jordi i per Cap d'Any, que organitzem el Primer Bany de l'Any i que s'ha convertit en un esdeveniment molt esperat i seguit pels guixolencs, amb una mitjana de participació de 500 persones. Primer l'organitzàvem amb Xaloc, però ara és només a càrrec nostre. Hi ha algunes activitats molt destacades que no coincideixen amb dates assenyalades sinó que les vam establir nosaltres. Per descomptat, l'Aplec del Montclar, que és la més antiga, i també la Marxa de l'Arròs. Aquestes dues són socials, però darrerament també té un gran seguiment la Ganxotrail, una iniciativa del grup de corredors que el gener de l'any que ve complirà set edicions.

Aquestes activitats les organitzen les seccions?

Les seccions tenen la seva pròpia activitat al llarg del curs. Però pel que fa a aquestes activitats més col·lectives que impliquen més d'una secció, la Junta s'encarrega de coordinar-ne la feina.

Què li ha aportat personalment el Centre Excursionista Montclar?

Personalment ha estat la manera com he pogut gaudir de la muntanya i compartir-ho. També ha estat una manera d'aportar a la societat, oferir a altra gent la possibilitat que

puguin gaudir-ne. L'excursionisme és una activitat en què es fan moltes amistats i això no té preu.

Hi ha algun record que sigui especial per a vostè?

Sobretot de quan era petit, recordo totes les sortides, per una cosa o per una altra. Segurament una de les més boniques va ser l'excursió a la Pica d'Estats, el meu primer 3.000. Com a monitor, una de les últimes que vaig fer. Vam anar a la Celler de Ter, el mes d'abril o el mes de maig, vam acampar al costat del riu i vam pujar al puig de Frou. L'Arnau va començar a pujar descalç i molts nens i nenes el van imitar. Van aguantar prou, però quan se'n van cansar es van posar les sabates, perquè les duïen tots a la motxilla... Tots excepte ell! Que va acabar estripant la samarreta per embolicar-se els peus!

Per difondre les activitats i l'ambient del centre, quins mitjans utilitzen? Tenen comptes oberts en xarxes socials?

Des de fa anys, la nostra web explica qui som, les seccions i les activitats que fem. Des d'aquest lloc convidem a associar-se tothom qui ho vulgui. Recordo quan era petit, a la secció d'Infants, quan tornàvem d'una excursió fèiem una foto de grup i una crònica per l'Àncora, cada vegada la feia algú diferent. El grup d'Infantil té Instagram on publiquen històries i fotos. El CE Montclar té un compte específic per a la Ganxotrail, però no totes les seccions tenen un compte propi.

Què han organitzat aquest any amb motiu del 75è aniversari?

Se celebra al llarg de tot l'any. El mes de febrer, tot just començar l'any, vam convocar el concurs per al logo de l'aniversari, a l'abril es va saber la guanyadora, la Beatriz Cristóbal. El mes de juny la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya va fer la seva assemblea general, que és itinerant, a Sant Feliu. Hi va haver un dinar de celebració. El 27 de setembre es va fer una festa amb diverses propostes i activitats dirigides a sòcies i socis, com la renovació del mural de la façana exterior, un dinar amb gairebé 200 persones i un concert. A la tardor es va inaugurar una exposició fotogràfica al pati de l'Ajuntament en la que es va representar gràficament tota la història del centre.

Com veu el futur?

Seguir com fins ara, sent molt actius, poder continuar oferint diversitat d'activitats esportives, culturals, musicals, excursionistes... Seguir mantenint la filosofia que ens ha caracteritzat fins ara, amb la idea de crear comunitat, de ser una gran família i de fer les coses per passar-nos-ho bé.

M. Àngels Suquet Fontana
Arxiu Municipal
de Sant Feliu de Guíxols

LA CARMEN ARASA

és una persona vital i compromesa que, de ben jove, va entrar en contacte amb el Centre Excursionista Montclar (CEM). Aquell era un ambient diferent del que havia conegut fins aleshores, però hi connectà amb cos i ànima i, des de llavors, n'ha format part activament. Són més de cinquanta anys batejant amb el CEM. Durant aquest temps, sempre des de l'activisme, hi ha col·laborat de diferents maneres: des del monitoratge fins a tasques de suport administratiu, passant per la presidència de l'entitat fins que va considerar que era necessari donar pas a gent nova, amb energia i propostes diferents, perquè el centre seguís evolucionant.

La Carmen Arasa i Mateu va néixer l'any 1947 a Sant Feliu de Guíxols, al carrer de Sant Pere, que estava situat al que llavors era el centre de la ciutat, on es desenvolupaven majoritàriament la vida quotidiana i les festes dels guixolencs. Primer va anar a escola a les Carmelites del carrer Capmany (actualment hi ha els edificis del Jutjat de Primera Instància i Instrucció). Devia tenir set anys quan ja va anar als Estudis Nous, que era com en deien l'escola que actualment

s'anomena *Gaziel*. Un dels records més importants per a ella són els jocs d'infants. La zona de jugar de la mainada era entre la Rambla i el passeig. Va ser filla única durant deu anys i, com que la mare treballava a la fàbrica de can Carrió, ella feia companyia a l'àvia materna. Recorda que va aprendre a llegir ben aviat i que, essent encara petita, li llegia els còmics de la col·lecció Azucena amb històries romàntiques, ensucrades... A l'àvia, que no havia anat a escola, li semblava que la seva neta ja estava ben preparada per a la vida. Tot just tenia set o vuit anys quan va haver de prioritzar l'atenció a l'àvia abans que anar a escola. Amb 14 anys va anar a treballar a la mateixa empresa que la seva mare, els nens solien plegar un any abans que les nenes per incorporar-se al món laboral. Eren uns temps molt diferents. Hi va treballar fins que es va casar, l'any 1972. Va ser a través del seu marit Pere Serrat Montesinos, que estava a la Junta, que va tenir el primer contacte amb el CEM.

Primer fent excursions, però de seguida, van començar a fer de monitors dels més petits, els Infantis. Ella havia començat a treballar a l'escola bressol Els Caganers, al carrer de Sant Domènec, s'havia format com a docent. Li encanta-va el tracte amb la

mainada, la seva experiència com a nena s'havia convertit en la seva vocació. No va ser fins a l'any 1998 que va acceptar ser presidenta del CEM, llavors disposava de tot el temps del món, ja que els seus fills s'havien fet grans i era vídua des de feia cinc anys. Va ser la primera dona a la presidència de l'entitat i ho va ser durant vuit anys, és a dir, l'equivalent a dues juntes. Després de passar el relleu, ha continuat participant activament al CEM amb altres tasques, però sempre al peu de canó.

. . .

El joc ha estat molt important des de la seva infantesa, recorda a què jugava de petita amb les seves amigues?

Jugàvem al carrer tranquil·lament, perquè llavors tothom sortia al carrer. Majoritàriament érem nenes. Jugàvem a "papes i mames" i dibuixàvem les cases a terra, amb guix. Jo era de les més grans, hi havia ben bé un any i mig de diferència, com a mínim, amb la resta. Per això jo tenia el privilegi de poder escollir els jocs... Fins i tot quan ja treballava a can Carrió, amb 14 anys, encara recordo que esperava la sortida per quedar-me a jugar al carrer.

Va ser a través de qui seria el seu marit, Pere Serrat, que va entrar en contacte amb el CE Montclar?

Sí va ser per ell que vaig començar a anar-hi. Recordo que ens vam co-

nèixer al ball, a Las Vegas... De jove, jo anava exclusivament al cine i al ball, amb les amigues. Jo no havia estat mai de cap associació, ho veia lluny, pensava que no feia per a mi. No m'hi veia, vaja. Però ell em va convidar a una excursió al Montseny i em va agradar tant que, des de llavors, em vaig apuntar a totes les excursions que feien. Entre altres coses, aquesta va ser una manera de conèixer molta gent diferent de la que havia tractat fins aleshores.

De petita, doncs, no s'ho havia plantejat d'anar amb algun grup a fer excursions?

La mare algunes vegades m'havia dit que anés a les daines, a l'escoltisme. Llavors anaven amb uniforme els escoltes i ella em deia que no patís, que em faria el vestit perquè hi pogués anar. Però no ho veia clar, la veritat.

Quan es van conèixer amb el seu marit?

L'any 1969, però va anar dos anys a fer la mili a Marina, a Cartagena. Va embarcar al Dédalo. Són dos anys que han quedat esborrats, perquè durant un any no va tenir permisos i només vam poder comunicar-nos per carta. El festeig real va començar quan va acabar el servei militar. L'any 1971, en Pere era de la Junta, era vocal del material, va ser llavors que jo també vaig començar a anar-hi.

Quin va ser el seu primer càrrec?

Quan els meus fills eren petits, amb dos i quatre anys, vam començar

a fer de monitors, voluntaris, d'un grup d'infants. La figura del monitor llavors era molt diferent d'ara, no calia tenir formació específica, sobretot bona predisposició i estar disponible. Comptant-nos nosaltres dos, érem quatre matrimonis. Ens encarregàvem d'organitzar les activitats, a nivell logístic i també de fer la intendència. Per exemple, per Setmana Santa, es feia el menjar entre tots. Però espontàniament, jo em vaig dedicar més a preparar jocs, Cuinar no m'agrada gaire, la veritat... Tenia l'esperit de jugar. Amb això m'ho passava molt bé.

Quins altres grups hi havia que fessin excursions?

Paral·lelament al nostre grup, hi havia altres voluntaris que s'encarregaven d'infants i juvenils. També hi havia els majors, que ja anaven a les activitats de lleure sols, ja que tenien entre 18 i 20 anys. Els d'aquest grup es plantejaven l'excursió, l'organitzaven i hi anaven sense monitors. Els infants i juvenils, en canvi, sempre anaven acompanyats. Llavors no hi havia titulació oficial, però la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (FEEC) ja existia i feia cursos, per tant, hi havia formació.

Quant de temps van dur el grup d'infants?

Això va durar fins que dues de les parelles ho van deixar. Llavors calia trobar gent per als infants, ja que el grup era molt nombrós. Vam decidir dividir-lo entre els dos matri-

monis que quedàvem. En Pere i jo ens vam quedar amb els infants A, que eren els més petits. Vam seguir fins que ho vam tenir molt difícil per implicar-nos a aquell nivell. Ens vam trobar que jo treballava a l'escola bressol i em vaig haver de formar, perquè les lleis havien canviat i calia una titulació específica. Van aprovar el Pla Especial del Magisteri i van oferir formació a gent que ja hi estava treballant. També passava que en Pere treballava fora de Sant Feliu... Estàvem al centre, no el vam deixar mai, però no fèiem de monitors.

Durant quant de temps?

Uns quants anys, més o menys quatre o cinc... No teníem càrrecs, però hi participàvem, anàvem a reunions. A principis dels 90 hi havia joves que havien estat a infants amb nosaltres, que venien a casa per preguntar com podien organitzar les activitats, ens demanaven consell. El 1993 va morir en Pere. Feia dos anys que era vídua i em van venir a buscar perquè feien un homenatge als antics monitors, a la Sala Gran. Vaig engrescar una amiga perquè m'acompanyés. Feien un berenar amb un fi de festa amb joc de camp, cançons i balls. Vaig tornar a viure aquell ambient d'alegria i companyia i em vaig tornar a enganxar!

Com? En quina secció va col·laborar?

Doncs vam veure que hi havia una secció, la d'Alta Muntanya, que la feien els majors que era molt activa,

però no s'organitzaven excursions menys tècniques, que estiguessin a l'abast de tothom. No hi havia aquelles excursions com les que jo havia fet abans. Amb la meua amiga vam pensar una proposta i vam parlar amb la Junta que ens agradaria fer un grup d'excursionisme obert.

A qui el volíeu adreçar?

A més grans de 18 anys, és a dir, a persones adultes. Els menors, si venien, havia de ser acompanyats. No volíem la responsabilitat de cuidar petits... De seguida vam fer un equip amb gent coneguda de Sant Feliu, de la família: la meua germana i el meu cunyat que, per exemple, programava excursions. Amb aquest suport podíem fer una activitat mensual!

Van tenir èxit?

Venia molta gent, sí, vam tenir molt d'èxit. Ens vam inventar la Nocturna, que encara es fa. Vam recuperar la Marxa de l'Arròs, que durant un temps havia estat parada. La primera sortida va ser al castell del Montgrí, una excursió de poca alçada que fos apte per molta gent. Excursionisme Obert ha fet molts cims i encara continua. Per sort, sempre hi ha ganes de muntanya amb gent amb voluntat de continuar.

Van sacsejar el CEM, doncs?

Van ser uns anys molt macos, la Junta estava formada per joves que ja havia tingut als Infants. Cadascú de la Junta tenia una àrea de la qual s'ocupava, eren joves i tenien molta energia. Es pot dir que vam organitzar el CEM, vam fer un organigrama. El president era en Jordi Calabuig i Ser-

ra, li diem *Brontxo*. Aquesta etapa va durar dos anys, fins que en Jordi ho va haver de deixar quan va trobar una bona feina fora de Sant Feliu, és clar, era una oportunitat per a ell. Ens deia que érem el "buc insígnia" del Montclar, érem a tot arreu, ben implicats en l'organització.

Què va passar després?

Quan ell va plegar hi va haver canvi de Junta, però ningú volia ser president. En aquells temps jo tenia una gossa, la Ira, i la duia sempre amb mi. Al final, m'ho van proposar, jo sabia que era perquè no hi havia hagut altres candidats. Quan anàvem cap al Montclar jo li deia "Ira, no ho podem pas ser de presidents". Em feia un cert respecte aquella responsabilitat, però vaig pensar que ho podia fer, em feia molta il·lusió. Fins a aquell moment no hi havia hagut cap dona a la presidència. La Junta anterior va preparar la candidatura i, durant l'any següent, alguns dels membres encara s'hi van quedar —era el 1998— després ja van passar el relleu.

Com funciona l'elecció d'una Junta? Quan dura un mandat?

Si només hi ha una candidatura, no hi ha votació i es constitueix aquella Junta. Només es fan eleccions en cas que hi hagués més d'una opció. Fins aquell moment la Junta durava quatre anys, després es va allargar a cinc, però ho van tornar a canviar a quatre.

Va deixar la secció de l'excursionisme obert?

No, els quatre anys que vaig fer de presidenta també em feia càrrec de l'excursionisme obert. Hi gaudia

tant... Com que estava lliure, disposava de tot el temps del món.

Quines accions va emprendre des de la presidència?

El primer de tot va ser fer neteja del centre, eren molts anys sense un manteniment acurat. Amb tantes activitats i tanta gent, s'havien acumulat moltes coses que ja no eren útils. L'Ajuntament va deixar camions i en vam omplir dos cap a la deixalleria. Els veïns estaven contents perquè veien que la cosa anava per bé, que hi havia un ordre.

Després de la primera Junta, va repetir?

En acabar aquells quatre anys, vaig pensar que podia seguir, perquè era poc temps per poder fer coses.

Quin altre fet remarcable recorda?

Que poc després es va començar a demanar titulació obligatòria als qui volien ser monitors, calia que, com a mínim, una persona fos directora de lleure. Va passar que durant uns anys no hi havia infants perquè no trobàvem monitors i la gent no ho entenia. Vaig haver de ser ferma perquè cal fer les coses bé. S'ha de treballar bé, amb responsabilitat, quan estimes una entitat. Llavors vam trobar tres persones amb fills a l'edat dels infants, de les quals una era directora de lleure. Vam poder recuperar el grup, que encara dura, amb alts i baixos, com tot, però dura.

Quan va passar el relleu?

Després d'aquests vuit anys vaig pensar que havia de plegar. Li vaig

demanar a la Rosa Duran Sais si ho volia ser. I va ser la presidència que ha durat més temps, dotze anys. Quan va plegar la Rosa, ho va passar a l'Arnau Fons Cruset, que era més jove, amb un projecte de centre. L'Arnau és una persona amb molta empena i era moment de canvi. Quan entra una persona nova, du els seus, fa un equip propi. El CEM ha anat evolucionant amb cada junta, amb el que ha aportat cada equip i això és molt maco.

Quins altres records té de la seva presidència?

La dedicació que hi posava, en general sempre, però els quatre primers anys m'hi implicava tant que les vacances les destinava exclusivament al "xiringuito" de la Festa Major. El "xiringuito" el vivíem al 100%. Però n'estic molt contenta, la manera com el vam plantejar va ser la revolució. Vam llogar un mòdul i va ser una passada. Érem l'enveja de la resta que tenien unes paradetes molt petites. Vam marcar un estil i vam fer tants calers que vam poder editar el llibre per commemorar els 50 anys. També voldria parlar del Carnaval. L'any 1996, quan en Brontxo era president va tornar a engegar els Pàcaros que havien creat els Peti qui Peti, que tenien com a ànima en Toni Ferrer. Representaven persones riques i adinerades, amb una panxa molt gran, dues arengades penjades i barrets de copa com els senyors. Van recuperar la bomba per la passada. Aquell any jo vaig ser reina del Carnaval. Quan vaig ser presidenta, es va continuar i durant molts anys vam passejar la bomba amb els Pàcaros. Vam con-

tribuir a recuperar una tradició ben ganxona.

Quantes reunions feia durant la seva presidència?

Dues reunions setmanals de 22 a 24h, tot es feia a la nit. Recordo que les de Excursionisme Obert eren els dimecres, les de Junta em penso que eren els dilluns, però no n'estic segura...

Quina feina li suposava?

Implicava estar sempre pendent per tot el que calia fer. Però si hi ha prou vocals, l'equip tira bé i la presidència no té tanta feina. Si falla gent, però, llavors cal que algú faci la feina perquè sinó quedaria pendent. A més, sempre procurava anar als actes que es feien com a representant del CEM, em vaig proposar que el Montclar fos present en tot, col·laborar en tot.

Quantes seccions hi havia en aquell moment?

Aquells anys hi havia moltes seccions, algunes ja existien, d'altres que havien existit es van recuperar i en van sorgir de noves. Per exemple, es va recuperar el teatre i van engegar el projecte *Imaginateatre*. De cantaires pràcticament sempre n'hi ha hagut. Des d'un inici es va muntar un grup de teatre i un esbart dansaire; hi ha coral des de l'any 1976, la duia en Jordi Riera. El 1978 en Rafael Lecuona i en Miquel Jacomet van organitzar la Coral Infantil i el Cor Patufet, també hi havia el grup de flautistes. L'any següent se'n va fer càrrec en Josep Lluís Rabassó, que uns anys després organitzaria la Coral Cypsellà, per a adults que encara continua activa.

Quin moment creu que ha estat decisiu per al CEM?

Crec que el canvi més gran va ser quan vam tenir local propi, al carrer Capmany, on som encara ara. Vam inaugurar el 1973 o el 1974, perquè s'enderrocava la casa Llagustera, al passeig del Mar. Era al costat de l'Ajuntament, l'edifici que hi ha ara és el número 5. La casa Llagustera era el centre cultural de Sant Feliu de Guíxols, hi havia un teatre-auditori i s'hi feien moltes activitats, hi havia diferents entitats. A baix s'hi feien exposicions, també hi havia la Sección Femenina. A dalt, el patronat on, per exemple, ensenyaven a cosir. Nosaltres només hi teníem un despatx. Fins que no vam estar a la casa Llagustera el centre havia recorregut diferents locals a Sant Feliu. El Bisbat valorava la tasca que fèiem i va buscar una altra seu perquè poguéssim continuar. En aquell moment no hi havia escoltisme ni OJE, per als joves només hi havia el CEM. El rector que hi havia llavors va intercedir perquè el jovent de Sant Feliu tingués un local. Per això, el Bisbat ens va cedir aquesta finca de la seva propietat, on hi ha els locals. Era una antiga fàbrica i la van fer nova. Vam fer un contracte a precari i el CEM és usufructuari de l'immoble, per tant, se'n va fer càrrec, el va adequar i ampliar. Segurament si hi hagués hagut més associacions i entitats, hauríem compartit les instal·lacions.

Què va implicar el canvi de local?

Doncs que amb tot aquest espai a la nostra disposició van començar a néixer noves seccions. Tothom que tingués una idea era benvingut:

muntaña, fotografia, cinema infantil —cada setmana fèiem una pel·lícula per a la mainada. També vam organitzar exposicions de quadres, al passadís. El local va ser un recurs molt important i això ha comportat responsabilitat per al CEM, ja que s'ha fet càrrec de totes les reformes.

Com se'l van fer seu el local?

Quan el vam arreglar vam aprofitar i reciclar molt de material del teatre Vidal —que era a la carretera de Girona. Vam utilitzar-ne les bigues i les butaques per al nostre teatre. Després també vam aprofitar butaques de Las Vegas. Això va ser a proposta del mateix constructor, que també enderrocava el teatre Vidal. Un dels projectes més importants va ser cobrir part del pati per fer la *Cafeta*, una barra per fer sopars i trobades. Havíem pensat fins i tot que fos un bar per a Sant Feliu, però no es va poder legalitzar a causa de la complexitat i la despesa que implicava sol·licitar les llicències corresponents.

Encara que el bar no va prosperar, han compartit la seu d'alguna altra manera?

El CEM sempre ha estat acollidor, per tant ha posat la seu a disposició de qui la necessités. És un lloc obert a tothom. Per exemple, les primeres reunions dels partits durant la transició democràtica es feien allà. Aquesta voluntat d'acollir ha comportat una despesa important per al centre, consums, manteniment i assegurances que ho cobreixin tot. Cada any es paga una quantitat de diners molt important per aquest concepte.

El manteniment deu ser costós també...

Sí, cal que el centre estigui en condicions. Sovint hem rebut ajuda de les persones a qui acollíem perquè fessin les seves activitats, així tothom n'ha sortit beneficiat. Per exemple, el nostre teatre tenia inicialment, al terra de la sala, la fusta del teatre Vidal i, és clar, amb el desgast vam haver de reformar-lo. Ens hi van ajudar uns voluntaris que ens havien demanat per fer un curs de ceràmica.

Ha tingut continuïtat aquest tarannà tan obert?

Sí és propi del CEM. Quan va entrar l'Arnau Fons Cruset ho va tornar a revolucionar tot. És un bon líder, molt sociable, em va fer molta gràcia que fos president perquè també el conec des de petit. Va dur molt de jovent, va formar un molt bon equip a la Junta. Van adequar algunes propostes als seus temps, per exemple, hi havia la secció d'Oci Alternatiu, ja existia amb la Rosa, però ells hi van introduir els Warhammer i va ser una proposta que va tenir un gran èxit. Un altre cas va ser la creació de la secció de Dansa Oriental, per a ells es va posar parquet a la sala gran i així va millorar molt. En aquest cas va ser en Néstor Sanchiz fill qui ho va fer. Ens ha ajudat molt en diferents obres i renovacions. Un altre projecte que es va engegar i es va fer molt popular van ser les classes de Country. I això que primer no estava gaire clar, però es va acceptar. Hi ha cinquanta persones que les fan i venen dos cops per setmana.

Tots s'han fet socis i s'han implicat en tot, també en el "xiringuito" de Festa Major.

Quina altra novetat hi va haver mentre l'Arnau Fons era president?

Trobo que el local ha guanyat amb el Rocòdrom, es va aconseguir fer-lo realitat amb l'Arnau. Es va poder construir amb subvenció de l'Ajuntament. La Rosa ja tenia la idea de fer-lo però no hi havia diners. I, per altra part, el projecte no estava prou clar perquè, a més de fer-lo, calia garantir la seguretat, és a dir, calia una assegurança i també vigilància mentre s'utilitza.

Hi ha alguna altra secció que vulgui remarcar?

Trobo que la secció que funciona molt bé i que me'n sento molt orgullosa és l'Excursionisme Familiar, és per a famílies amb nens petits i té molta relació amb la meua experiència a l'Espai Familiar de l'escola bressol. Em semblava molt enriquidor pel que compartien pares i mares amb els seus fills, un temps passat conjuntament amb tranquil·litat. Era una activitat que permetia que els progenitors participessin directament a l'escola i que facilitava l'intercanvi entre pares i mares. M'adonava que parlaven molt, podien compartir vivències i sorgien amistats. Ho vaig voler provar al Montclar. El meu net, que ara té trenta-dos anys, llavors en tenia sis i el grup encara existeix. Des de fa tres o quatre anys va creixent, els pares s'impliquen més en la criança dels fills. Al darrer campament que vam fer eren 30, és a dir, 15 famílies.

S'han inventat la Cuca de Llum, surten el mateix dia que la Nocturna, però més aviat.

Què valora de la seva experiència al CEM?

Que depèn de la voluntat de la gent, que tot s'ha fet per altruisme, amb alts i baixos, com tot, però sempre s'ha mantingut i ha evolucionat. M'agrada molt el contacte amb els joves i el tipus d'activitats que es fan, les dinàmiques que es generen. No em veig ni al casal ni a cap altre lloc! Hi he viscut situacions de tota mena, còmiques, estranyes... Tota una vida he fet al Montclar s'emociona. Veig que tothom que en parla en té un bon record.

Quina responsabilitat hi té en l'actualitat?

Ara no tinc cap càrrec, per a l'Arnau més aviat he estat una consellera. Amb l'Aniol participo en reunions, estic al Registre de Socis, fent altes i baixes, amb en Joan Fons. Hi ha molta feina i és molt necessària, hi dedico dues hores a la setmana. D'una manera o altra sempre m'hi dedicaré, no me'n faran fora —riu. Mira que fa poc m'hi vaig accidentar, hi vaig anar perquè una veïna em va avisar que a cal Campaner havia quedat un llum obert. Vaig partir una caiguda tan dolenta que em podia haver matat, li tinc tanta estimació al CEM que de poc no m'hi enterren —torna a riure.

M. Àngels Suquet Fontana
Arxiu Municipal
de Sant Feliu de Guíxols

CALIDOSCOPI

LES IMATGES

El CEM del nou mil·lenni!

La celebració dels 50 anys del Centre Excursionista Montclar va servir per fer un balanç d'aquelles cinc primeres dècades, reflexionar el punt on es trobava i plantejar interrogants sobre quin seria el CEM del futur: quins projectes tindrien continuïtat? Quins de nous s'engegarien? Com evolucionaria el CEM? Com s'adaptaria als nous reptes? En aquesta secció podreu gaudir d'una selecció d'imatges que expliquen el CEM del nou mil·lenni.

1. Centre Excursionista Montclar. Carmen Arasa en el lliurament de premis d'una cursa de BTT amb el regidor Víctor Pasqual, pels volts de 2010. AMSFG. Fons Carmen Arasa Mateu (autoria desconeguda).

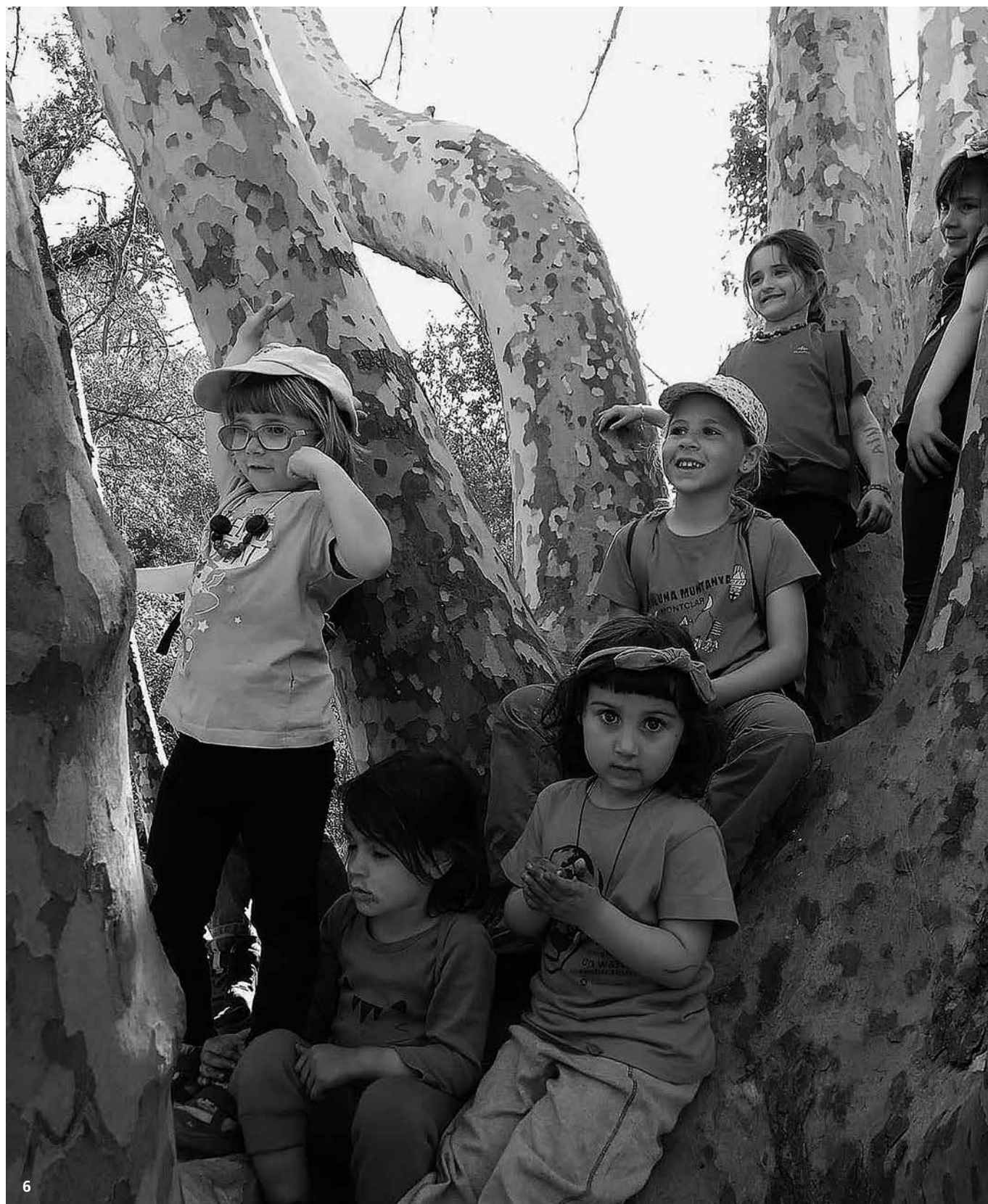
2. Retrat d'un grup de membres del Centre Excursionista Montclar, entre 2000 i 2010. AMSFG. Fons Carmen Arasa Mateu (autoría desconeguda). 3. Retrat d'un grup de membres del Centre Excursionista Montclar durant una sortida, entre 2000 i 2010. AMSFG. Fons Carmen Arasa Mateu (autoría desconeguda).

4. Joc d'arrancar cebes durant la Marxa de l'Arròs, 2010. Procedència: Centre Excursionista Montclar (autoria desconeguda).
5. Retrat de grup amb motiu de la Marxa de l'Arròs, 2010. Procedència: Centre Excursionista Montclar (autoria desconeguda).

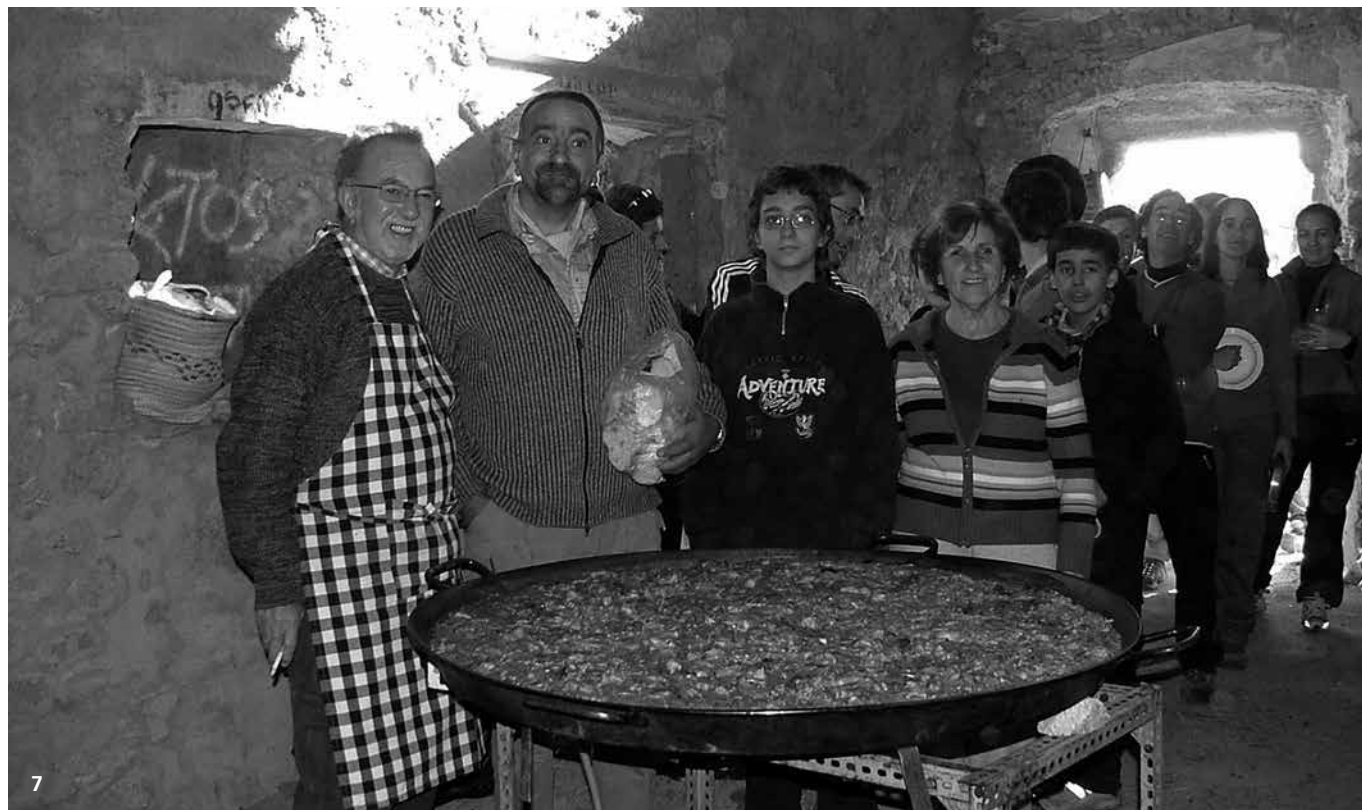

6. Sortida organitzada per la secció Excursionisme Familiar, 2010.
Procedència: Centre Excursionista Montclar (autoria desconeguda).

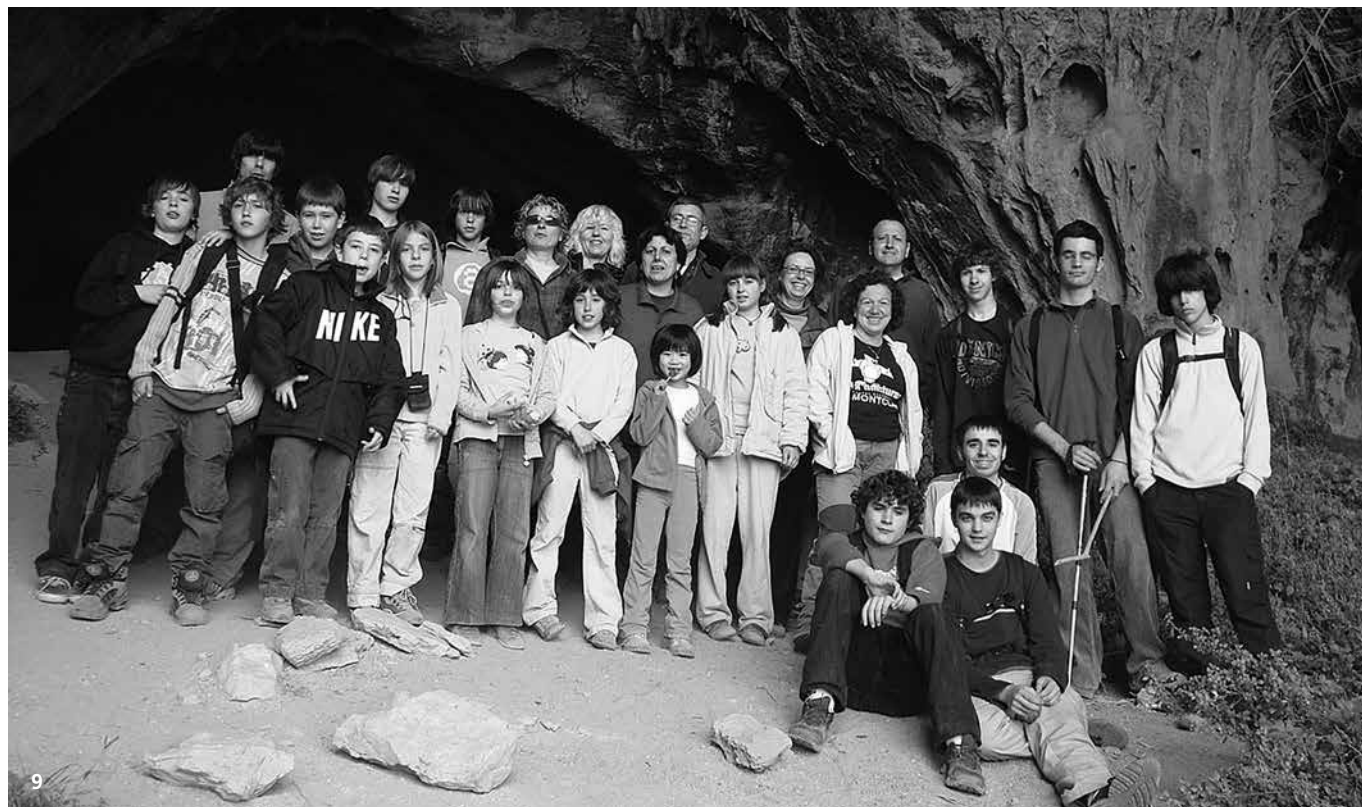
7. Retrat dels cuiners que van preparar el dinar de la Marxa de l'Arròs, 2010. Procedència: Centre Excursionista Montclar (autoría desconeguda).

8. Retrat dels membres de la secció d'Excursionisme Familiar al passeig, 2010. Procedència: Centre Excursionista Montclar (autoría desconeguda).

9. Retrat dels Infants en una excursió al Montsec, 2010. Procedència: Centre Excursionista Montclar (autoria desconeguda).

10. Sortida de la secció d'Excursionisme Infantil a Santa Maria de Corcó, 2010. Procedència: Centre Excursionista Montclar (autoria desconeguda).

11. Marxa Nocturna travessant Sant Feliu, encapçalada per la Carmen Arasa, 2010. Procedència: Centre Excursionista Montclar (autoria desconeguda).
12. Sortida d'Excursionisme Obert, gorgs de Campdevànol, 2010. Procedència: Centre Excursionista Montclar (autoria desconeguda).

13. Exhibició de ping pong XXL a la plaça del Mercat, 2010. Procedència: Centre Excursionista Montclar (autoría desconeguda).
14. Joc del trencaolles a l'aplec de Sant Marc, 2010. Procedència: Centre Excursionista Montclar (autoría desconeguda).

15. Actuació de la Coral Cypsella amb Pedro Burruezo, interpretant *Misticissimus* al Festival de la Porta Ferrada el 2012. Procedència: Coral Cypsella. Josep Homs (autoria: Josep Homs). 16. Retrat al *photocall* de la Trailwalker de 2013. Procedència: Centre Excursionista Montclar (autoria desconeguda).

17. Retrat col·lectiu dels participants en l'Aplec del Montclar de l'any 2014.
Procedència: Centre Excursionista Montclar (autoría desconeguda).

18. Participants a l'edició de 2013 de la Trailwalker organitzada pel CEM. Procedència: Centre Excursionista Montclar (autoría desconeguda). 19. Espectacle *Mediterrània* de la coral Cypsella presentat per la directora de la coral, Monti Galdón, l'any 2014. Procedència: Centre Excursionista Montclar (autoría desconeguda).

20. Retrat col·lectiu durant una excursió del CEM, 2010-2015. AMSFG. Fons Carmen Arasa Mateu (autoria desconeguda). 21. Grup de membres del CEM fent tasques de neteja al mas de can Rifà, a l'Ardenya, 2010-2015. AMSFG. Fons Carmen Arasa Mateu (autoria desconeguda).

20

21

22. El Centre Excursionista Montclar fent el pregó de Festa Major, 2018. Procedència: Centre Excursionista Montclar (autoria desconeguda). 23. Dinar amenitzat amb música a la seu del CEM, 2019. Procedència: Centre Excursionista Montclar (autoria desconeguda).

24. Ping Pong XL a la placeta de Sant Joan, 2020. Procedència: Centre Excursionista Montclar (autoría desconeguda).
25. Participants a la marxa la Cuca de Llum aplegats a la platja durant una edició dels volts de 2020.
Procedència: Centre Excursionista Montclar (autoría desconeguda).

26. Retrat de grup dels membres de la secció Infantil, 2020. Procedència: Centre Excursionista Montclar (autoría desconeguda).

27. Retrat dels monitors de la secció d'Excursionisme Infantil, 2020. Procedència: Centre Excursionista Montclar (autoría desconeguda).

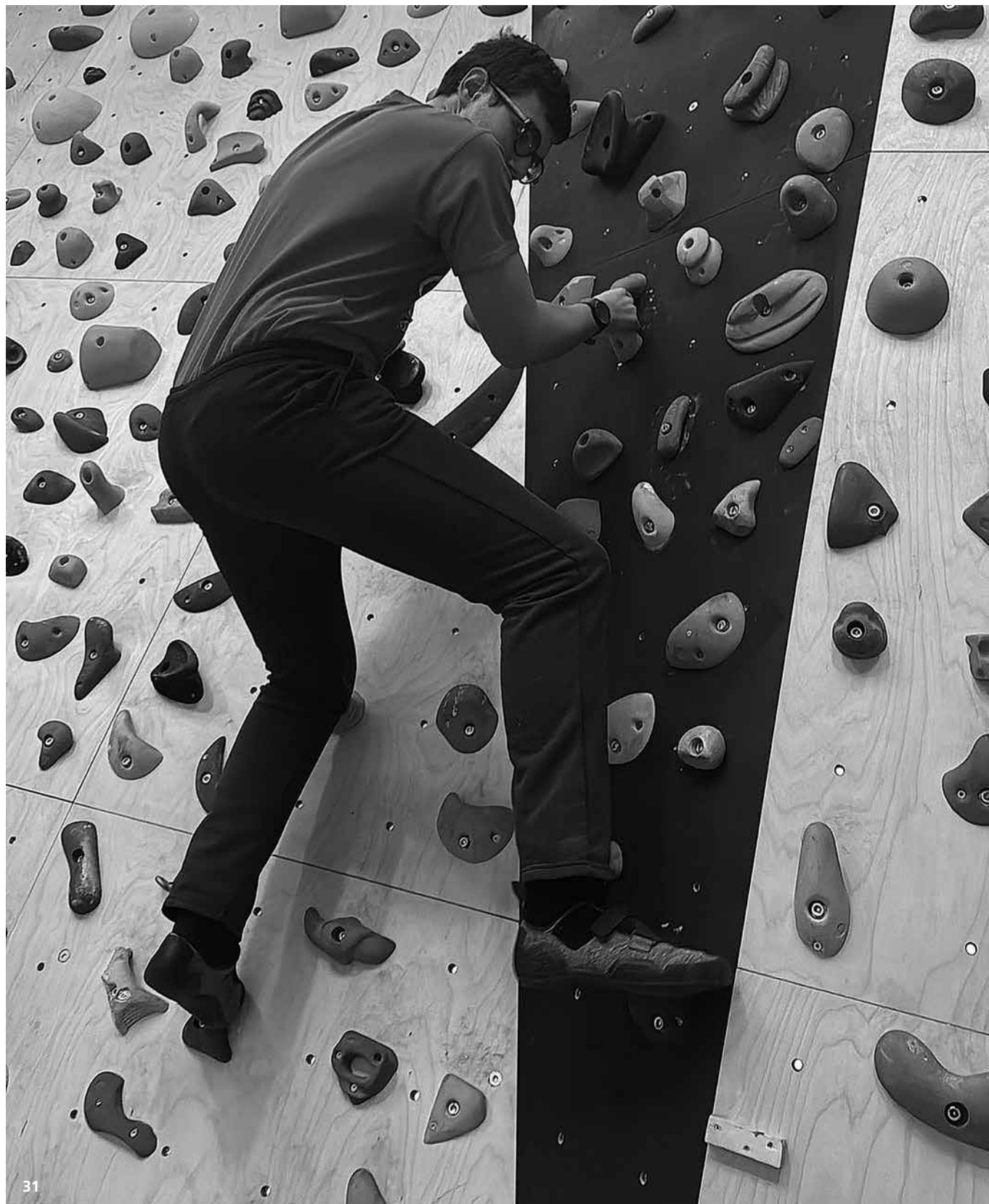
28. Retrat de mainada participant a la marxa la Cuca de Llum, 2020.
Procedència: Centre Excursionista Montclar (autoria desconeguda).

29. Retrats dels organitzadors de la Ganxotrail de l'any 2020. Procedència: Centre Excursionista Montclar (autoría desconeguda). 30. Retrat dels menuts de la secció d'Excursionisme Familiar durant una sortida a Solius, 2022. Procedència: Centre Excursionista Montclar (autoría desconeguda).

31. Detall del rocòdrom del CEM, 2025.
Procedència: Centre Excursionista Montclar (autoria desconeguda).

32. Acampada amb neu, organitzada per l'Excursionisme Familiar el 2023. Procedència: Centre Excursionista Montclar (autoria desconeguda).
33. Participants a l'acampada d'Excursionisme Familiar el 2023. Procedència: Centre Excursionista Montclar (autoria desconeguda).

34. Retrat de grup dels participants a l'Aplec del Montclar de l'any 2024.
Procedència: Centre Excursionista Montclar (autoría desconeguda).

Aplecs

Des de l'inici, el CE Montclar ha estat connectat amb la ciutat, dispost a col·laborar i a obrir les activitats pròpies a tots els guixolencs. L'exemple més genuí són els aplecs. El CEM organitza un aplec propi que —segons J. Calabuig— és la "Joia de la Corona", ja que s'ha fet amb continuïtat des de 1950 per commemorar la primera sortida al Montclar. No obstant això, quan el 1962 Lluís Ferrer va demanar ajuda al CEM per celebrar un aplec a Pedralta, el centre va bolcar-se en aquella iniciativa, aportant diners i demanant el permís a la Guàrdia Civil, tot assumint-ne la responsabilitat, fins que, el tercer any, es va crear una comissió específica. L'Aplec de Pedralta ha crescut i el CEM hi ha mantingut el suport. El maig de 2006, el Consell de Joves de Sant Feliu de Guíxols, amb seu al CEM, es va estrenar amb el primer Aplec Jove de Pedralta, dins del 47è Aplec de Pedralta, per recuperar l'acampada i oferir activitats. Els 200 participants d'aquella edició ja auguraven l'èxit i la continuïtat de la iniciativa.

Marxes i caminades

Tradicionalment el CEM ha organitzat activitats multitudinàries obertes als guixolencs i gent d'arreu. Una activitat convertida en tradició és la Marxa de l'Arròs, que el 2024 va complir 37 anys. El novembre de 2003, per exemple, hi van participar 102 persones malgrat el mal temps. És una caminada per la rodalia per arribar fins a l'esplanada de Solius —anteriorment s'anava a can Rifà—, el lloc on es fa l'arrossada. Destaca també la Caminada Nocturna, que el juliol del 2000 va tenir 164 participants, dels quals 45 venien de Barcelona, Arenys, Manresa, Palamós, Girona, Maó, Sant Celoni, Tarragona, Celrà, Cassà, Llagostera, Santa Cristina d'Aro, Caldes de Malavella, Vidreres, Sarrià de Dalt, Olot, Banyoles, Castellar del Vallès, Pals, Granollers i Calonge. El 2006, en la seva 12a edició, va moure 180 participants, alguns de llocs com Andorra o les Palmes de Gran Canària. L'organització comentava que "és evident que no venen a Sant Feliu de Guíxols per assistir a la Nocturna, però que s'enduen un bon record de la nostra població". Enguany, 400 persones van fer la Nocturna i la seva versió per a infants, la Cuca de Llum.

Festes i tradicions

El CEM té la seva festa: el Dia del Soci o Festes del Montclar, que el 1997 ofería un programa de tres dies, divers i obert a tothom. Al llarg de l'any, el Centre està present en les dates assenyalades. El Nadal té l'empremta del Montclar amb els Pastorets recuperats per la secció de Teatre el 1974. El concert de corals per inaugurar el pessebre de Sant Benet va ser iniciat per la Coral Cyp-sella tan bon punt es va crear. El Primer Bany de l'Any va ser iniciativa del CEM i el club Xaloc. El 2002 des d'Àncora es convidava "el dia 1 de gener tots a l'aigua. Cada cop som més els que ens agrada començar l'any amb un bon bany d'impressió". Ara hi ha centenars de participants. Al Carnaval, l'aportació del CEM, cap al 1990, va ser disfressar estàtues i edificis públics la matinalda de dijous gras. El 1996, el CEM va tenir cura de la Bomba i el Ball dels Pàcarus, recuperats pel grup Peti qui peti el 1978. El 1980 el CEM era una de les entitats organitzadores de la Festa Major, dins la qual, segons J. Calabuig "el 'Xiringuito' és un fenomen antropològic a estudiar amb deteniment."

Centre Excursionista Montclar. Carmen Arasa en el lliurament de premis d'una cursa de BTT amb el regidor Víctor Pasqual, entre 2000 i 2015. AMSFG. Fons Carmen Arasa Mateu (autoria desconeguda).

Esport i competició

L'excursionisme és una pràctica saludable, agermanada amb l'esport. Al CEM el vessant esportiu s'ha concretat de diferents maneres. Als 80, el Grup d'Alta Muntanya va crear la secció d'esquí i va iniciar les sortides amb BTT. Els anys 90 van ser un moment àlgid, amb la creació de les seccions d'escalada i BTT i la incorporació del Club d'Arquers Guíxols. Ciclistes i arquers van tenir equips d'excel·lència, molt competitius. El 2004 la secció de BTT va organitzar, a més del circuit intern, "totes les curses que s'han dut a terme a Sant Feliu (Marxa BTT la Hivernal, Marxa Cicloturista La Ganxona, Caixa Girona de BTT i XIII Road-Book)". Darrerament, els corredors de muntanya han rellevat el ciclisme i, com és propi del CEM, des del 2019 organitzen cada any la Ganxotrail, que es va estrenar amb 400 participants i que, darrerament, ha arribat a 600. El CEM també ha ofert pràctiques per cercar l'harmonia del cos, com el taitxí als anys 90 (secció de Medi Ambient) i, recentment, el ioga i la meditació. Amb la incorporació del country s'ha arribat a nous sectors de població.

Teatre i cinema

L'enderroc del Centre Cultural la Catequística, als 70, va comportar que el bisbat, que l'havia venut, proporcionés al CEM la seu actual, perquè fos referent per als joves de la ciutat. Com la Catequística, el nou local tenia un teatre que va permetre organitzar una secció teatral que va funcionar amb intermitències des de 1973. Mentre existí, la secció va promoure l'afició pel teatre entre els joves del CEM però també entre tots els nens i nenes, a través de l'organització de tres edicions de la Mostra de Teatre Escolar. Va oferir a la ciutat una bona programació, va representar amb èxit obres de gèneres diferents i va recuperar tradicions com els Pastorets.

De la mateixa manera, des del 1974, el CEM també va crear una secció de cinema amb una programació infantil els diumenges a la tarda i una oferta de cineclub. Les sessions van durar fins al 1986 i coincidien amb l'oferta de Las Vegas i el cinema Victòria. Des del gener de 2024 el CEM oferta el programa CineXic, impulsat des d'Òmnium Cultural. Consisteix en la projecció, cada temporada, de 8 pel·lícules de cinema familiar en català.

Música

El CEM també ha estat un viver d'iniciatives musicals. La primera, el 1974, va ser el cor de veus i flautes vinculats als Pastorets. Atesa la relació de l'excursionisme amb la cançó, 4 anys després es van crear corals infantils, de les quals va néixer Cypsellà (1984), un grup molt actiu en el món coral català, que ha fet intercanvis amb corals d'Europa i, a la ciutat, concerts assenyalats. La coral ha procurat la recuperació d'autors catalans, sobretot locals. Un projecte rellevant va ser *Misticissimus Corallium* amb Pedro Burruezo & Bohemia Camerata el 2012. Presentat al Festival de la Porta Ferrada i al Teatre Auditori Narcís Masferrer; al Canal 33 i a *Els Matins* de TV3; a l'Hospitalet; a Barcelona: a l'Auditori, al Palau Sant Jordi, a la sala Apolo, a les Festes de la Mercè i al Tradicionàrius; a Súria; a Santa Cristina d'Aro, Calonge i Palamós. En l'àmbit local, fou emblemàtica la interpretació del musical *Cats* (1997 i 1998). D'altra banda, la secció Jurio-la Records (1995-1998) va néixer per promoure el rock ganxó, amb edició i distribució de maquetes, organització de concerts, etc.

El tinglado

Per saber-ne més...

El CEM per etapes. En aquest apartat hem volgut recollir la història del CEM per períodes, des del seu inici fins pràcticament l'actualitat, tot fent un recull d'imatges il·lustratiu de cada capítol d'aquesta història.

Anys 50: l'inici

Un dia de novembre de l'any 1949 un grup de guixolencs va fer una sortida que seria la llavor del Centre Excursionista Montclar. L'excursió va ser, és clar, al cim del Montclar, un turó de 407 m, proper a Sant Feliu de Guíxols, situat a la banda de llevant de l'Ardenya.

"Devia ser l'any 49 que un dia havíem anat a fer una caminada per l'Ardenya amb uns amics de Barcelona. A l'estació de la Font Picant, mentre esperàvem que passés el tren que arribava a Sant Feliu a les dues, un home que també era a la solitària andana ens preguntà d'on veníem amb motxilles i sarrons. 'De fer un volt per allà dalt, per sobre els Carcaixells', li vàrem dir assenyalant amb un gest amb el braç les muntanyes que teníem davant. 'Ah sí', va fer ell, 'és el Montclar'. Era quan el Centre excursionista que s'intentava crear estava buscant un nom i hi havia diferents propostes, ja que rescatar el nom de l'antic CEMIM, Centre Excursionista Mar i Muntanya, d'abans de la guerra no era permès per l'autoritat d'aquell temps. Per la casualitat que l'home de l'estació ens hagués dit allò del Montclar, la proposta de donar-ne el nom al Centre Excursionista va prosperar. El pagès anònim va ser l'home oportú, en el lloc adient i el moment adequat."

Unes setmanes després es va constituir el Centre Excursionista Montclar.

La primera Junta estava formada pels següents socis fundadors: Enric Heller, president; Salvador Oliver, vicepresident; Albert Bosch, secretari; Emili Ribot, tesorero, i Martí Girona, Jaume Escortell, Francesc Casas i Josep Vallverdú, com a vocals. Com que no disposaven d'una seu pròpia, es reunien a la cafeteria de l'antic hotel Murlà de la Rambla.

"És en aquell moment que, igual com després de l'incendi l'herbei rebrota, que neix el Centre Excursionista Montclar, hereu *in pectore* del Centre Excursionista Mar i Muntanya dels anys trenta, el CEMIM, que havia esdevingut mític."

Dins la colla fundacional, es comptava amb l'experiència de Martí Girona, que havia viscut a Barcelona des de 1926 i, cap als anys 30, havia "trobat colla a l'Ateneu Politècnic", una entitat que muntava excursions al Pirineu i organitzava conferències amb ponents de primer nivell. El promotor d'aquelles activitats culturals era en Rafael Campalans, enginyer, físic, professor universitari i polític.

"La finalitat no podia anar, ni anava, gaire més enllà del grup que eren i els que s'hi poguessin afegir, i era senzillament tresscar camins coneguts de temps o anhelats també de temps, i recuperar el contacte col·lectiu amb el goig sobri de la natura. Això, de primer antuvi, en l'entorn immediat (l'Ardenya, les Garrotxes, després les Guilleries, el Collsacabra, la Garrotxa); una aspiració molt senzilla, molt primària, domèstica, diríem, que en l'òptica d'avui en dia pot ser vista molt tenyida d'ingenuïtat."

Aquella activitat se sentia com una finestra a la llibertat. Segons Joan Ribes, "la tercera cosa que voldria recordar d'aquell temps no té a veure directament amb la muntanya. En aquells anys de la dictadura, els clubs excursi-

Anys 50

101

102a

102b

103

104

105

106

107

108

Anys 50

onistes a Catalunya eren, en gran manera, centres de resistència a la situació i on s'aprenia a estimar el país i la llengua i la llibertat, com no deixaven d'ensumar les autoritats. Les mateixes muntanyes que recorries, les vistes amb llunyans horitzons, la natura en absolut urbanitzada induïen sentiments de llibertat que podies expressar en veu alta sense risc d'oïdes indiscretes."

Es feia una excursió setmanal, generalment una matinal, i s'aprofitaven tots els festius. Quan hi havia dos dies seguits de festa, aprofitaven per fer sortides en indrets més allunyats. Per imaginar el que suposava un desplaçament d'aquest tipus per a un grup de persones, cal pensar en el nombre i combinació de mitjans de transport —trens i autobusos— que calia anar enllaçant per arribar al destí desitjat.

Des de la seva fundació el 1950, el Centre organitzà activitats esportives i culturals. El 1950 ja es creà la Secció d'Infants i el 1952 es van crear diferents seccions:

Gener: Tennis Taula i Cartogràfica, a càrrec d'Alfons Jubert i Jaume Lladó, respectivament. La de Tennis Taula es va dissoldre l'any següent.

Març: Balon-Cesto, amb Ramon Vilosa al capdavant, es reprendria l'any 1965.

Abril: Constitució de la secció de Tir amb Arc.

Juny: Cultura, Excursionisme i Festivals, a càrrec de Jaume Lladó, Martí Girona i Jaume Escortell.

Les activitats culturals es programaven en les seccions de Cultura i Teatre. Les primeres conferències van anar a càrrec de membres del Centre: Josep Mas, sobre el tema *Excursionismo, escuela del carácter*; Josep Va-

lverdu va parlar sobre *La muntanya i la poesia*; Joan Vilaret plantejà les possibilitats de l'excursionisme a la Garrotxa; i Jaume Lladó exposà *Una llegenda de l'Empordà*. Les conferències s'havien de fer obligatòriament en castellà, ja que el català estava prohibit.

La Secció de Teatre va néixer de seguida, tot i que no es va activar amb força fins als anys 70. La primera actuació del grup escènic Montclar va ser al teatre Vidal, on es va representar amb gran èxit la comèdia *Gent d'ara*.

En els inicis també es va crear un esbart dansaire, actiu fins al 1957. Segons Josep Vallverdú (*Àncora* de 21 de desembre de 2000), des de llavors "no hi ha tornat a haver un esbart dansaire de balls catalans en tots aquests anys, vull dir una entitat d'aquestes característiques amb caràcter estable". Va ser iniciativa de Lluís Viñas, qui "va donar forma a un grup de dansaires joves, absolutament novells, i els feu assajar infatigablement uns passos de dansa moltes vegades vinguts de lluny. En aquells anys 1950 i 1951, muntar un esbart de ball català no era plat ben vist per les autoritats. Tanmateix, ficat el pretès esbart dins d'un Centre parroquial, una escola de música o una entitat excursionista, m'imagino que els permisos devien lubricar-se de manera més fàcil."

Els assajos eren a l'actual escola Gaziel. L'esbart fou possible mercès al suport altruista de diverses persones: Maria Ramon de Costa, pianista que acompanyava els assajos; Rosa Cerqueda, que va confeccionar el vestuari de les noies, i Miquel Costa, sastre, que va fer el vestuari dels nois. Val a dir que la indumentària era un dels elements més vistosos i característics de la formació.

El dia 13 de juliol del 1951, l'esbart va fer la seva primera actuació al pati de l'hotel Murlà vell, a la rambla del Portalet. Eren quatre parelles de dansaires i es presentaren diversos ballets. Va ser un espectacle sense pretensions, però ben fet, i va agradar molt al públic. Segons Vallverdú, el repertori abastava: *En Patufet*, *De punteta i de taló*, *El rogle*, *La quadrilla*, *Danses de Vilanova*, *La castanya*, *Ball de les cintes*, *Galop de cortesia*, *La morisca*, i *La bolangera* en dues versions, la francesa i la penedesenca. "No ens hi posàvem per poc. Tenien gran èxit el *Ball de les cintes*, les *Danses de Vilanova* i sobretot *La morisca*, que era de debò una pallissa per a la parella balladora si el públic la hi feia repetir amb els seus aplaudiments."

Des de llavors, l'esbart efectuà moltes actuacions, a la ciutat i en poblacions com Tossa, Lloret, Platja d'Aro, Calonge, Palafrugell, etc. Alguns bolsos van esdevenir memorables com els que es van fer a l'hostal de la Gavina de s'Agaró: un amb motiu de la visita a Sant Feliu del ministre d'Obres Públiques conde de Valledano, un altre en honor del cèlebre compositor Cole Porter. L'esbart es va dissoldre quan plegà la cobla Víctors amb què actuava, ja que hi havia una gran compenetració, molt difícil de trobar amb una altra formació.

Text elaborat principalment a partir dels testimonis de Josep Vicente, Joan Ribas i Jaume Escortell, publicats al llibre *Cinquanta anys (1950-2000) Centre Excursionista Montclar* (editat pel CEM).

Anys 50

109

109b

110

111

111b

112

113

114

115

116

118

117

Anys 60: crisi i revifalla

Després d'una dècada en funcionament, el CEM va passar una temporada difícil. Explica Jaume Escortell que "l'arribada de l'allau turística no fou gens favorable al Centre. Els locals eren molt sol·licitats per a instal·lar-hi negocis com botigues, bars, restaurants, etc. El que ocupava el Centre seguí el mateix camí que la resta. Com que el propietari el necessitava per a ús propi, ens donà comiat. La sala ens havia estat oferta gratuïtament, per tant, no vàrem posar cap resistència i ens en vàrem anar. Si fou difícil trobar un estatge quan es fundà el Centre, ara era completament impossible, en plena eufòria turística. Com que no hi havia contacte amb els socis i mancats d'element jove, els que fundaren el Centre començaven a ésser grans. El Montclar passà una època de crisi." Però llavors arribà saba nova.

L'encontre el relata Joaquim Gelabertó: "Ens acostàvem a l'estiu de l'any 1962 i tres companys de feina, en Mariano Ferrer, en Narcís Escarpanter i el que subscriu, Joaquim Gelabertó, que havíem après a estimar i conèixer amb la natura a l'empara de l'escoltisme local, els *Boy Scouts*, ens disposàvem a conèixer altres muntanyes, muntanyes de veritat, verges encara: els Pirineus de Lleida! Per això entràrem en contacte amb la veu de l'experiència, és a dir, amb els forjadors de tota una escola de muntanya, els fundadors del Centre Excursionista Montclar: en Jaume Escortell, en Joaquim Payrot,

en Joan Ribas i en Josep Vicente, que ens donaren informació, consells i ànims per aconseguir la nostra fita; es tractava de fer una travessa per l'alta muntanya: Espot, Sant Maurici, Estany Llong, Boí, Estany Negre, Montarto d'Aran, Arties i Vall d'Aran, és a dir, el Parc Nacional d'Aigües Tortes - Sant Maurici i Vall d'Aran.

D'aquest primer contacte, se'n derivà una relació d'amistat i coneixença, fruit de les xerrades en què ens explicàvem les nostres experiències en l'àmbit excursionista. En aquells temps el CE Montclar estava en hores baixes, tenia uns socis fidels, era una societat reconeguda a tots els nivells i mantenia un petit alè de vida col·laborant en les activitats d'altres agrupacions, aportant el seu granet de sorra amb l'atorgament de trofeus, i fent, encara que molt espaiades entre elles, projeccions de diapositives i altres vetllades culturals.

Els membres de l'antiga junta del CE Montclar van insistir a aquesta nova fornada de jovent perquè aportessin, amb la seva empena i il·lusions, nova saba al Centre. I així va ser com va començar una nova etapa.

El setmanari *Àncora* recull aquesta notícia de la següent manera: '19 de novembre de 1964. *Se nos ha informado que estos días se está intentando dar un empuje al Centro Excursionista Montclar, algo así como una inyección de vida que corre a cargo de unos pocos pero decididos jóvenes guixolenses. Todo cuanto se haga por revivir unos valores culturales y re-creativos merecerá siempre la buena*

acogida de Àncora en expresión de gratitud por el servicio que se presta a la ciudad.'

Posats a fer feina començàrem a organitzar excursions mensuals amb autocar que compaginaven turisme i muntanyisme. Així es feren excursions a Camprodon, Montseny, Mare de Déu del Mont, Sant Pere de Rodes, les Salines, camp de Setmana Santa a Molló, etc.

L'activitat excursionista era abundant i de qualitat, i no va trigar a ultrapassar els llindars locals; així podem constatar que a les excursions del CEM hi prenien part excursionistes de Llagostera (posteriorment crearen el Grup Excursionista Bell Matí), com també molt de jovent de Caldes de Malavella. En una d'aquestes sortides, a Núria concretament, va tenir lloc una vetllada cultural humorística que va despertar l'interès de tots els muntanyencs allotjats al monestir, i va ser la guspira que prengué el foc de la il·lusió d'organitzar un gran festival de cançó catalana."

El dissabte i diumenge 18 i 19 de desembre de 1965 tingué lloc al cinema Las Vegas el primer Festival de la Nova Cançó Catalana, organitzat pels Amics de la Sardana i el Centre Excursionista Montclar, amb el patrocini de la Comissió Municipal de Festejos. El festival va ser retransmès per Ràdio Girona i va triomfar entre l'audiència.

Diu Joaquim Gelabertó que "va ser tal l'èxit aconseguit que fou necessari oferir una segona sessió el diumenge, dia 19, a les 11 hores del matí. Hi actuaren Núria Feliu, Pere Riera, Els Xer-

Anys 60

201

202

203

204

206

205

207

Anys 60

racs, Maria Cinta, Els Ninots, Els Setze Jutges amb M. Carme Girau, Joan Ramon Bonet, Enric Barbat, Guillermina Motta i Francesc Pi de la Serra, El Jamboree Catalan Jazz i Raimon. El preu de l'entrada va ser de 50 pessetes. Com es pot veure, un festival d'aquesta magnitud ens portà dos anys de treballs, però va valer la pena; penseu que tota expressió de cultura pública s'havia de fer en castellà i els permisos del Govern Civil, Ministeri de Turisme i Societat General d'Autors van ésser d'allò més difícils d'aconseguir."

Però l'activitat del Centre no es va concentrar solament en aquestes àrees. Una altra nova activitat, el bàsquet, era la causa que molts joves entressin al Montclar. El 6 de gener de 1965 es va presentar al públic a la pista del parc municipal el nou Bàsquet Club Centre Excursionista Montclar. Aquesta secció esdevingué molt competitiva i creà a Sant Feliu molts adeptes a l'esport del bàsquet, tant que al cap de pocs dies formaren un altre equip de mini-bàsquet. Segons *Àncora* del 23 de setembre de 1965, Carles Nadal va ser el promotor d'aquesta iniciativa, que va cercar la complicitat del CEM. Ell mateix dirigí el Basket Club CEM en el seu estadi més inicial fins que l'equip va entrar en la Federació Catalana de Bàsquet, que fou rellevat per Joan Pereda.

"Però el CEM s'havia convertit en el mitjà de trobada de molta joventut ganxona, que creava l'efecte d'una bola de neu. Vàrem començar uns quants joves, havien passat escassament quatre anys i ara ens trobàvem amb molt de jovent amb inquietuds per desenvolupar activitats diverses. Les conferències, col·-

loquis i projeccions de cinema de petit format i diapositives es tocaven unes amb altres, les excursions eren tot un èxit de participació, l'Aplec del Montclar es tornava a celebrar...

Fruit d'aquesta efervescència es va crear la Secció de Ciclisme del CE Montclar. El 10 de març de 1966 es troba documentada a la següent notícia:

"El comité de la Volta Ciclista a Catalunya entrega una placa conmemorativa al señor alcalde. Se hallaba presente también la junta de la recién creada Sección de Ciclismo del CE Montclar, integrada por los señores Alfonso Xargay, presidente; José Forn, vicepresidente, y el secretario Joaquín Gelabertó".

En aquests moments, el Centre Excursionista Montclar va poder disposar d'un local social propi. Es van traslladar del petit local (compartit amb altres entitats) situat damunt del bar El Dorado de la Rambla, al primer pis del bar Montserrat, al passeig del Mar. Posteriorment, es traslladarien al local cedit per la parròquia de Sant Feliu a casa de "les Llagosteres" a la plaça del Mercat. Aquest contacte amb la parròquia esdevingué de vital importància per al Centre, ja que, anys més tard, els va permetre gaudir de l'actual seu, al carrer Capmany

Text elaborat principalment a partir del testimoni de Joaquim Gelabertó, publicat al llibre *Cinquanta anys (1950-2000) Centre Excursionista Montclar* (editat pel CEM).

Transició: l'efervescència dels anys 70 i 80

Segons Jordi Calabuig, "un altre punt àlgid va ser durant la transició i els primers anys de democràcia. Després de tants anys de veda, la gent es deia per fer activitats i van aparèixer els primers carnivals, les sessions de cinema i de teatre amb la sala plena a petar, les cantades d'havaneres, els concerts corals... Va ser un moment d'activitats massives. I naturalment l'excursionisme, que sempre ha estat l'eix vertebrador del Centre i que en aquell moment va haver d'anar desdoblant els seus grups perquè no donaven l'abast."

Diu Josep Vicente que "tímidament, la ciutadania reverdia i sentia la necessitat de 'remoblar-se'. I s'acollien al CE Montclar, com a seccions, cosa que els evitava la sempre enutjosa feina de les sol·licituds i, a més, els oferia el sostre social. De manera que el Montclar era una dida o viver d'entitats, una mena d'hospitalària arca de Noè per a després del diluvi."

D'aquesta època remarca també Josep Vicente: "Encara més: el CEM edita un butlletí que al llarg del temps presenta diferents formats i canvia diverses vegades de local social fins a l'actual, del 1974. S'hi fan vetllades de teatre, musicals, cinema —es pren contacte amb l'Institut Francès de Barcelona i es projecta *Crin Blanc* d'Albert Lamorisse i *Des montagnes et*

Anys 70 i 80

des étoiles de Gaston Rebuffat—, s'hi fan sessions de cinema per a infants i es posa en escena *El cafè de la Marina* de Josep M. de Sagarra. Ve el T.E.I. de Sant Marçal a representar una obra de Jean Genet, s'organitza un Festival de la Cançó amb actuacions de Maria del Mar Bonet i de La Trinca, s'hi recuperen els Pastorets. També s'invita Jaume Vicens Vives a parlar sobre les 'cartes closes' entre la Universitat de Sant Feliu i els Jurats de la ciutat de Barcelona, Joan Ainaud parla sobre el romànic del Pirineu i Frederic-Pau Verrié explica coses de l'art als Països Catalans. S'inicia una biblioteca, s'hi fan projeccions en un temps que això significava una novetat... En tenir vida, el Montclar aporta a la ciutat i contribueix, de forma capdavantera durant un temps, al fet que s'obri a si mateixa i a fora."

Una circumstància que segur que va beneficiar el CEM als anys 70 va ser començar a disposar —mercès al Bisbat— del local social del carrer Capmany, on encara és actualment. El nou local el va construir la parròquia per substituir l'antiga Catequística, que havien venut per edificar pisos a primera línia de mar. Explica Josep M. Isern que "el rector mossèn Puigvert va confiar en nosaltres i ens el va cedir sense cap contraprestació. Aquest fet, per les característiques del nou local, va comportar un augment de les nostres activitats i seccions: Teatre-Rialles, Cinema, Cantaires-Coral, Excursionisme en les seves diferents branques (Infantil, Juvenil, Major, Alta Muntanya, Escalada, Esquí), Cultura, etc. En aquells moments era l'entitat de Sant Feliu amb més socis,

més activitat i, sobretot, més gent activa que organitzava i participava en les diferents activitats. I a part de les que fèiem nosaltres, vam fer venir de fora obres de teatre, corals, conferències, etc. També es va col·laborar en festes de l'escola i amb altres entitats com Amics de la Sardana, i es van organitzar les primeres havaneres, carnavals i moltes altres coses, de les quals és una llàstima que no es portés un arxiu d'activitats."

Infantils

Carmen Arasa i Felip Calvet expliquen com, entre el 1971 i el 1972, va ser creat el grup infantil d'excursionistes per sis membres de l'entitat que varen creure necessari constituir, dins del món del muntanyisme, una secció per a mainada de 8 a 13 anys. L'objectiu era començar a sortir amb motxilla i provar de dormir en tendes, per fomentar el respecte a la natura i l'aspecte cívic i social. Hi havia molt de voluntarisme, només comptaven amb les quotes de 156 pessetes mensuals. El grup va créixer ràpidament: l'any 1979 en formaven part 151 nens i nenes.

Cap al 1980 el grup continuava sent nombrós i les edats molt diverses (llavors ja podien començar amb set anys), per això el grup es va dividir en Infantils A (per a nens i nenes de 7 a 11 anys) i Infantils B (per a nens i nenes d'11 a 14 anys). Es feien 14 sortides anuals. Jordi Enseñat diu que amb Dani Valverde va començar una etapa diferent, amb activitats i excursions dirigides als més menuts. En aquella etapa no eren els monitors qui s'en-

carregaven de tota l'organització, sinó que els nens i nenes participaven activament en preparar els desplaçaments, el material necessari, etc. Durant l'excursió també s'iniciaven en la interpretació de mapes i en l'orientació durant la caminada. En aquesta època es va començar a organitzar a l'excursió amb tendes de campanya per Setmana Santa.

Grup d'Iniciació a la Muntanya i Juvenils

Segons Joan Maura, "el setembre de l'any 71, crec, una vintena de nois d'entre 10 i 14 anys —què se'n va fer de les noies?— vàrem quedar orfes d'organització. Érem els *Rangers* i *Pioners* de l'agrupament escolta de Sant Feliu, que ens havíem quedat sense caps. La mili, el cansament... feien que en el meu cas, el dels *Rangers*, deixéssim de tenir per caps en Pep de cal Pinyonero i en Jordi Comas. No sé què se'n va fer dels petits, els "Llobatons", però crec que ja no n'hi havia des de feia un parell de temporades."

Arran d'aquest grup "d'orfes", juntament amb els infantils del CEM que ja havien crescut, es va produir la creació, el 1974, del Grup d'Iniciació a la Muntanya. Segons Jaume Bosch aquesta secció tenia com a objectiu assolir un excursionisme més tècnic, compatible amb el gaudi de la natura. Inicialment es prioritza el coneixement de les rodalies: el Puig Gros, Cal Romaguer, l'ermita de la Divina Pastora, Sant Benet del Bosc, Sant Baldiri, la Plana Basarda, el Montclar, etc. Era habitual organitzar sortides de dos dies amb pernocta en masies. El pas següent

Anys 70 i 80

va ser programar excursions en zones més allunyades i feréstegues, com la Garrotxa: Talaixà, el Coma Negra, les baumes d'Uixa, Sant Aniol d'Aguja, el Bassegoda... Ja es van organitzar travesses de diversos dies. La més memorable va ser de Sant Feliu de Pallerols a les Preses, passant per la Salut, Cabrerà, Collada de Bracons, Puigsacalm, la Plana Mitjana, el Salt de Sallent i Sant Privat de Bas.

Grup d'Alta Muntanya

Faust Puigdemont fa la història de la secció. Es va constituir el gener de 1976 ja que ja hi havia un interès en realitzar un excursionisme de més nivell, que requerís un domini de les tècniques d'orientació, interpretació de mapes, escalada, caminada per neu i esquí de muntanya. Aquest grup culminava un procés d'aprenentatge fet a través del pas per la secció Infantil, la d'Iniciació i la Juvenil.

Durant el període 1976-1993, el Grup d'Alta Muntanya va realitzar 250 sortides de muntanya per l'Ardenya, les Gavarres, la Garrotxa, els Pirineus i els Alps, i va assolir molts cims de més de 3.000 metres d'altitud: l'Aneto, el Margalida, el Tempestats, el Vallhiverna, la Maladeta, el Pocets, el Bachimala, el Perdiguero, el Gias, la Punta Lor de Roche Blave, el Mont Perdut, el Cilindre, el Marboré, el pic de Las Olas, l'Aztazu, la Múnia, el Casc, el Tallón, els Besiberis, la Punta Alta, el Mulleres, la Pica d'Estat, el Verdaguer, el Montcalm, el Sotillo, els Vignemales... Als Alps, van estar molt a prop del cim del Mont Blanc (4.807 m.) i del Cerví (4.482 m.), que no es van assolir a cau-

sa del mal temps, malgrat haver superat la cota dels 4.000 metres.

Explica Jaume Serrat que "varen ésser uns anys de descoberta, aventura, amistat i respecte i estimació per la natura, sempre amb la consciència que a la muntanya no se la venç mai, que sempre és allà: atractiva, desafiant, imponent... esperant que algú, vencent els seus propis temors, aconseguís trepitjar el cim. Anècdotes, sensacions, vivències... moltes!!!

Com explicar què se sent en passar per primera vegada el pas de Mahoma de l'Aneto? I en pujar la canal central dels Encantats amb neu-gel? O el primer vivac a 3.000 m a la travessa del Besiberri? Com descriure la ventisca de neu i vent pujant el Pocets? I la impressionant paret de seracs (blocs de gel) de la cara nord del Mont Perdut? O el cim del Vignemale, mig enterrats per la neu i bufant un torb impressionant tota la nit..."

L'any 1989, abans de crear-se la secció de BTT (bicicleta tot terreny), molts membres del GAM varen iniciar sortides a muntanya amb BTT, i es van recórrer pistes i camins que passaven per paratges preciosos. El número total de sortides va ser de setanta. L'any 1982, el Grup d'Alta Muntanya va crear la secció d'Esquí.

Manel Sánchez explica com va sorgir un dels projectes més ambiciosos de la secció: un projecte d'alta ruta 6.000 amb esquís als Andes xilens. Després d'un any de preparació, el 3 de setembre de 1993, els membres del GAM Narcís Saubí, Jordi Almirall i

Manel Sánchez eren a l'aeroport del Prat amb destí a Santiago de Xile amb l'objectiu d'assolir tres cims a la Cordillera Andina Central Chilena: el Cerro Plomo, de 5.445 m, el volcà San José, de 5.600 m, i el Cerro Marmolejo, de 6.100 m. La climatologia només els va permetre fer cim al Cerro Plomo, després van optar pels volcans de la regió d'Araucània.

Teatre

L'activitat del grup de teatre es va potenciar quan el CEM va aconseguir el seu local propi, equipat amb un escenari propi. Segons Roser Descayre i Ricard Pelló, "del 1973 al 1977 l'activitat teatral va ser frenètica. La nova secció havia nascut amb ànim de fer extensiu el teatre a tots els nivells, però sobretot als més joves. La nostra pretensió era que la joventut se sentís bé al Centre tant practicant l'excursionisme com a dalt de l'escenari."

Es representaven amb gran èxit obres humorístiques i comèdies dramàtiques sota la direcció de Narcís Masferrer, Ricard Pelló i Roser Descayre. També es donava formació als actors que procedien de les seccions d'Infantils i Juvenils. Una mostra de la feina feta va ser el primer premi obtingut pels Infantils amb l'obra *Titirimundi*, l'any 1975, al primer premi al Concurs Provincial de Teatre Infantil, i l'any següent serien segons amb *El jardí d'en Flaire Nas*. El maig del 1977 va acabar aquella etapa amb 28 obres representades i 51 vetllades organitzades al teatre del Centre, amb motiu de les quals hi van participar companyies professionals i també altres grups amateurs.

Anys 70 i 80

300

301

302

303

305

306

307

308

309

Anys 70 i 80

Malgrat la baixada d'activitat, Josep Tarines es va fer càrrec de la secció. Els anys 1978 i 1979 un grup juvenil coordinat per Toni Juanals va fer els Pastorets i va escenificar contes infantils, però no van tenir continuïtat. L'any 1980, Concepció Llach, actriu i autora, amb llarga experiència al Romea de Barcelona, va dirigir i dinamitzar la secció, durant aquesta època el grup de teatre es va anomenar *L'Auca del CEM*.

El 1982 Ricard Pelló i Roser Descayre van agafar novament la direcció escènica. Van tornar els Pastorets amb *L'alegria de Nadal*, del mateix Ricard Pelló, una representació que involucrà tot el CEM. Les cançons eren de Josep Lluís Rabassó, director de la coral, i Joan Soler i Tobella pintà alguns decorats.

El maig de 1983 es va engegar la I Mostra de Teatre Escolar, adreçada a totes les escoles guixolenques, que va tenir continuïtat fins a la tercera. L'any 1985 s'havien fet 10 obres noves amb un total de 30 vetllades. La primavera del 1986 Ricard Pelló i Roser Descayre es van acomiadar definitivament de la secció.

Música

La primera llavor sorgí al CEM arran dels Pastorets representats per la secció de Teatre. Explica la Roser Descayre que "els Pastorets varen donar-nos noves idees i així va néixer, sota la batuta del Mestre Miquel Jacomet, el cor de veus i flautes que, depenent de la secció teatral, acollia els més joves i no tan joves. Aquell any 1974 era tanta l'eufòria que fins i tot ens vam llançar al carrer a cantar caramelles."

Fou determinant l'actuació que van fer, el 27 juliol de 1975, la Colla Jacomet i els Pescadors de l'Escala, cantant havaneres en el marc del Festival de la Porta Ferrada i organitzada pel CEM.

Entre 1978 i 1979 van néixer la Coral Infantil i el Cor Patufet, de la mà de Miquel Jacomet i Jordi Riera. El 1984, amb Josep Lluís Rabassó al capdavant de les corals infantils, naixeria la Coral Cypsella per donar continuïtat als cantaires que s'havien fet grans. La primera sortida de la coral fou del 4 al 10 de maig de 1984 a la XX Festa de la Cançó de Muntanya celebrada a Santa Maria de Corcó. Inicialment estava formada per una vintena de joves, que al cap de poc ja eren el doble. Mercès a la seva il·lusió i esforç, en una dècada van fer cap a 150 concerts i van preparar un repertori de 150 peces d'autors i gèneres diversos, de diferents països, des de l'època medieval fins a l'actualitat. Des de llavors, la Coral Cypsella va organitzar i va participar en festivals i mostres de cant coral en moltes poblacions de la geografia catalana. La coral es feia present a la ciutat amb actuacions en dates assenyalades: concerts de primavera i tardor, de Sant Jordi, de Santa Cecília o els de la temporada nadalenca.

Cinema

Segons Pitu Solà i Joan Fons Montenos, la secció de cinema va ser possible mercès a les característiques del nou local proporcionat per la parròquia. Fou creada el gener de l'any 1974 per oferir als petits de Sant Feliu un esbarjo els diumenges a la tarda, durant el curs escolar.

Encara que en primera instància van llogar un projector, per poder disposar d'un millor equip, el CEM va invertir en la compra d'un de nou. Amb el nou projector també van arribar les pel·lícules de Cine Club, cada dissabte a la nit, amb una programació minoritària però de qualitat.

Per poder atendre les projeccions es van formar dos equips de voluntaris, un que tenia cura d'obrir i tancar el local, i l'altre que es feia càrrec de la projecció. La programació de cada temporada (dues per diumenge) es triava el mes d'agost, a partir dels catàlegs de les distribuïdores (San Pablo Films, Profilmar...). Un cop arribaven a través del missatger, calia ajuntar les bobines de les pel·lícules (que llavors eren de 16 mm) en una de més grossa, i tallar les cues sobrants.

Expliquen Pitu Solà i Joan Fons que "totes les persones de Sant Feliu que eren nens aleshores en recorden molt especialment la gresca que s'organitzava al pati de butaques i aquelles mitges parts amb begudes i llaminadures."

Les sessions van durar fins al 1986, tot coincidint moltes temporades amb l'oferta de Las Vegas i del cinema Victòria. De manera que als anys 80 la ciutat va gaudir d'una abundant programació cinematogràfica.

Text elaborat principalment a partir del testimoni publicat al llibre *Cinquanta anys (1950-2000) Centre Excursionista Montclar*, editat pel CEM.

Anys 70 i 80

310

311

312

313

314

317

315

318

Anys 70 i 80

319

320

321

322

325

324

223

326b

326a

327

Anys 70 i 80

328

331

333

330

337

334

332

338

335

336

Anys 90: cap a un nou mil·lenni

En relació amb aquesta etapa, afirma Jordi Calabuig: "Després del *boom*, la normalització. A partir del moment en què es legalitza l'associacionisme de tota mena ja no tenia sentit que el Montclar aglutinés la majoria d'activitats que es feien en aquesta ciutat tal com havia fet des de la seva fundació. És per això que van néixer altres associacions que van campar per la seva banda. El Centre, però, va continuar obert a d'altres activitats a més de l'excursionisme."

En aquesta etapa, es van mantenir les seccions tradicionals, vinculades amb el muntanyisme. Dins d'aquest àmbit es va crear l'Excursionisme Obert, per tornar a enganxar el gran públic amb una bona oferta d'activitats naturals i saludables, assequibles per a tothom. L'aspecte més esportiu, és a dir l'alta muntanya, era substituïda per altres modalitats, principalment la BTT, activitat iniciada uns anys abans pels mateixos membres del GAM.

També es mantenia l'activitat de les principals seccions culturals, com la Coral Cypsella i el grup de teatre, però es van crear "seccions impensables anys enrere com Juriola Records, un grup de promoció del rock ganxó, o el grup de Medi Ambient, que no és només un grup ecologista, sinó que recull les noves formulacions per fer un món millor actuant a Sant Feliu però pensant que el món és molt gran i que no estem sols per fer-lo funcionar."

Aquesta metamorfosi s'anunciava a Àncora de 15 de juny de 1995 i es convidava els guixolencs a participar-hi amb el següent anunci:

CENTRE EXCURSIONISTA MONTCLAR

En els darrers mesos han sorgit diferents propostes per crear nous grups i seccions dins el Centre. Alguns ja funcionen, d'altres estan en procés i d'altres s'han d'arrencar de zero. Per això, a principis d'estiu, hem programat diverses reunions per tirar-ho endavant de cara a la propera temporada.

El calendari és el següent:

30 juny
JURIOLA RECORDS
Espai d'Informació i promoció del rock de Sant Feliu de Guíxols.

3 juliol
ESCALADA
En roca, en rocòdrom, equipament de vies...

4 juliol
COL·LECTIU D'ART
Pintura, escultura, fotografia...

5 juliol
FONS DOCUMENTAL I BIBLIOGRÀFIC
Biblioteca, hemeroteca, arxiu de rutes i guies...

6 juliol
TEATRE

7 juliol
CONCERTS DE ROCK

Totes les reunions seran a les 9 del vespre.

Diu Jordi Calabuig que aquesta reestructuració de les seccions va ser la causa que, en la temporada 1994-1995, es canviés el model de gestió del CEM per un de descentralitzat. Cada secció podria programar activitats i gestionar el seu pressupost per mitjà d'una junta de secció, formada —com a mínim— per un president, un secretari, un tresorer i un vocal a la junta del Centre. Si una secció no podia constituir una junta amb aquests mínims, no tenia entitat per ser secció.

Segons Jordi Calabuig, "aquella tempo-

rada hi havia 4 seccions a ple rendiment (Excursionisme Infantil, Juvenil, BTT i Coral Cypsella), 2 de nova creació (Excursionisme Obert i Juriola Records), 2 en procés de dissolució (Majors i GAM) i 2 en procés de creació (Col·lectiu d'Art i Montclar Teatre). A més, a part de les activitats que s'organitzaven des de fora de les seccions, aquesta temporada també es va fer un mercat de l'intercanvi, unes jornades d'escalada, les jornades de coordinació de grups de treball, el ball dels Pàcarus i una cantada d'havaneres. És evident que calia canviar de plantejament o hauríem explotat."

Les seccions de nova creació ja van funcionar directament amb aquest model i van alliberar de feina la Junta del Centre, ja que se'ls va poder delegar l'organització d'activitats com l'Aplec del Montclar.

A l'Àncora de 24 d'octubre de 1996, el Montclar publicava la nota següent:

TRÍPTICS INFORMATIUS DE LES ACTIVITATS QUE REALITZA EL CE MONTCLAR

Recentment el CE Montclar ha editat 9 tríptics amb la informació de les diferents activitats que realitzen les seves seccions. En un tríptic general informatiu hi ha detallades les seccions que són les següents:

Excursionisme Infantil: Iniciació al món de l'excursionisme per a nens i nenes de 7 a 13 anys. Acampades, jocs, colònies... i altres sortides lúdiques i culturals. Els monitors es troben els diumenges a les 18 h.

Excursionisme Juvenil: Excursions per a nois i noies de 13 a 17 anys. Acampades, colònies... i presa de contacte amb l'escalada, l'espeleologia, la neu... Es troben els divendres a les 22 h.

Excursionisme Obert: Sortides de mitja muntanya guiades i obertes a tothom.

Anys 90

400

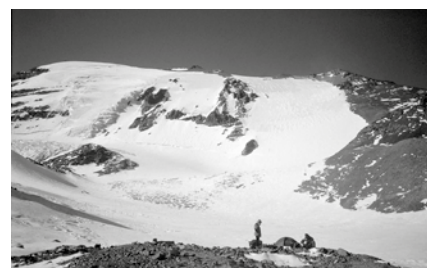
401

403

402

404

405

406

408

407

Anys 90

BTT - bicicletes tot terreny: Equip federat a partir dels 9 anys. Participació en la Copa Girona i excursionisme amb bicicleta tot terreny.

Coral Cypsel·la: Cant coral per adults: tenor, baix, soprano, contralt. Assagen els divendres a les 22 h a l'Escola de Música.

Juriola Records: Espai d'informació i promoció del rock ganxó. Edició i distribució de maquetes, organització de concerts... Reunions els dissabtes a les 13 h.

Montclar Teatre: Assaig i representació d'obres. Organització d'altres activitats relacionades amb el teatre. El grup està obert a tothom a qui li interessi.

Club Arquers Guíxols: Pràctica federada de tir amb arc dins totes les seves modalitats.

Actualment el CE Montclar està format per 480 socis i potser és una de les entitats deganes de la ciutat, i va ser fundat el 5 de gener de l'any 1950.

Les seccions d'excursionisme i esport

Excursionisme Infantil i Juvenil

La direcció del CEM tenia una gran cura d'aquestes seccions. La secció infantil no comptava amb la participació massiva que havia tingut en les dècades anteriors, però el nombre d'inscrits era prou notable, sempre entre 30 i 50 persones. Per dinamitzar-lo es van iniciar nous projectes com l'organització d'un casal setmanal. La secció Juvenil mobilitzava 30 joves i es va mantenir molt activa i oberta mercès

a la tasca dels dos monitors: Raül Garcia i Pitu Solà. A part de les excursions, moltes de les activitats que organitzaven estaven obertes a la resta de socis, per exemple, sortides a esquiar o esports d'aventura sota la supervisió de monitors especialitzats, com espeleologia o salts de pont. Aquesta secció va assumir algunes de les funcions del GAM, que era molt minoritari i es va dissoldre el 1995, poc després de la mítica expedició als Andes xilens de l'any 1993. Aquell mateix any 1995 també es va dissoldre el grup de Majors, molt dinàmic sota la direcció de Josep M. Isern. Els membres no es van desvincular del CEM, van seguir com a socis, fent excursions o nodrint el grup de BTT, on hi van participar Faust Puigdemont, Joan Maura, Dani Valverde, Jaume Serrat, Marc Calvet, Gerard Mateu o Pol Serrat.

Excursionisme Obert

Aquesta secció ja havia nascut l'any 1992, però va ser el 1995 que va engegar amb força, quan la Carmen Arasa i la Margarida Pozas van proposar de fer un grup format amb gent de diferents edats. L'objectiu era fer sortides a l'abast de tothom que fos major de 18 anys i, si venien menors, havien d'anar acompanyats. Programaven una activitat mensual, generalment sortides d'un dia, de 7 o 8 hores. Així es van programar nombroses rutes per la Garrotxa (Bassegoda, de la serra del Corb a la Vall de Bas, el Grau d'Olot, de la serra de Llancers al salt del Roure, la serra de Gitarriu i els Treus...), però també al Montseny, Amer, Viladrau (ruta dels Castanyers), al pic Peric (Capcir) i in-

drets de la costa com la travessa de cala Montgó (l'Estartit) o la de Roses a cala Jòncols passant pel cap Norfeu, etc. El febrer de 2004 i el març de 2006 es van fer sortides a la neu amb raquetes, per la zona d'Ulldeter.

Puntualment feien sortides més llargues, com la dels dies 21 i 22 d'agost de 2004, a la serra de Guara (Barbastre), on es podia optar per fer el descens del riu Vero amb un monitor especialitzat o bé fer una excursió alternativa per Guara o Benasque. Es donava la possibilitat que qui ho desitgés podia allargar un parell de dies més la sortida per fer excursions al Pirineu.

A la secció hi havia un important component social en la programació d'activitats, es van inventar la Nocturna, una caminada que el juliol de l'any 2000, en la seva 4a edició, va aplegar 164 persones, i que el juliol de 2006 van ser 180, entre guixolencs i gent d'altres poblacions com Girona, Salt, Cassà, Palamós, Barcelona, Torrelles de Llobregat, etc. També es van fer càrrec de l'Aplec del Montclar i van recuperar la popular Marxa de l'Arròs, que el novembre del 2003 complia 17 anys i en la que hi van prendre part 102 persones, malgrat el mal temps. També tenia èxit l'excursió matinal amb sardinada, en indrets propers com Santa Escolàstica. L'octubre 2006 la secció va organitzar el III Sopar d'Excursionistes per fer la projecció de fotos de la temporada 2005-2006 i presentar la següent. Llavors minva l'activitat fins al 2011, en què es reprèn per continuar fins a l'actualitat.

Anys 90

El juny de 2011, la secció va publicar una nota a *Àncora* per comunicar que “després d’un llarg període d’inactivitat, la secció Excursionisme Obert del CEM tornem a arrencar. La sortida d’aquest dissabte passat, anomenada de mar i muntanya, ens ha carregat les cames. La ruta a peu va començar a Tamariu resseguint la costa per les boniques cales, passant per Aiguablava, Fornells, sa Tuna, Aiguafreda, Begur (pel camí del paratge on hi ha la casa de la Carmen Amaya) i continuant cap a terra més endins passant per la pedrera de Regincós, Esclanyà i remullada final a la platja de Tamariu abans de tornar a casa. La propera sortida serà el dia 19 de juny, que farem l’ascensió al Puigpedrós (2.914 m).” La secció segueix en funcionament avui en dia.

Secció Familiar

L’any 2003, també per iniciativa de la Carmen Arasa i la Margarida Pozas, va néixer la secció Familiar, amb el mateix objectiu d’arribar al major nombre de gent possible, facilitant la participació de famílies senceres amb nens petits. Aquesta secció, molt activa entre 2003 i 2006, existeix actualment. El projecte va sorgir arran de l’experiència de la Carmen a l’escola bressol, on hi havia un espai per facilitar la interacció amb les famílies i també entre progenitors.

Les sortides solen ser en llocs propers, fent camí per punts on es pot gaudir de bones vistes. Així es va coneixent l’Ardenya, a través de paratges com plana Basarda o la vall de les Comes, per mitjà de l’atractiva proposta “Entre boscos i horts”; la vall del Ridaura,

tot resseguint el riu fins a la desembocadura; la “Ruta de les fonts” a Castell d’Aro; la cova dels Lladres a Sant Baldiri, etc. També es fan activitats de mar com “Anem a pescar amb els nens”, caminant pel camí de ronda fins a la Caleta, a Sant Pol i fent la tornada per la Via Verda.

En les convocatòries publicades a *Àncora*, es detallava l’itinerari, el material necessari i si es tractava d’una caminada apta per a cotxets o no. El mes de juny era tradicional la sortida de dos dies, de final de temporada, també en llocs a l’abast com l’Ardenya o Banyoles. Amb la creativitat característica de les seccions del CEM, aquesta secció va inventar la Cuca de Llum, el mateix dia que la Nocturna, però adaptada als seus membres.

Secció de BTT

Alfred Bosch explicava quina va ser la llavor que va originar la secció el 1989, quan ell i en Faust Puigdemont van voler provar la bicicleta de muntanya i van començar a fer sortides “amb el vehicle de dues rodes més lleuger i divertit que s’hagi inventat.” A finals d’aquell any van participar en una cursa popular a Bescanó, i es van engrescar en el món de la competició, tot iniciant —l’any 1991— un dels clubs ciclistes més potents de la dècada, amb l’esponsorització de Bosch-Cop de Gas. En aquella primera etapa hi van passar més d’un centenar de joves corredors i es van obtenir uns resultats excel·lents. Cap a l’any 2000, però, el nombre d’integrants de l’equip s’havia reduït, llavors la secció es plantejava si obrir noves vies o tornar a les

excursions. El vessant de competició es va mantenir, però es va promoure també l’aspecte excursionista i social.

Jordi Calabuig valorava positivament els èxits assolits per aquell equip inicial, del qual formaven part Jordi Bosch, Joan Corominas i Josep Planter. A més dels resultats en competició, la secció va tenir un gran paper com a organitzadora d’esdeveniments esportius. Un dels èxits assolits va ser l’organització —des de 1992— de la *Road Book*, una cursa anual d’aventura que els participants havien d’acreditar segellant el llibre als controls distribuïts en tot el recorregut. La dificultat de la cursa era aconseguir una bona orientació, per evitar pèrdues de temps. El disseny del circuit va anar variant, inicialment consistia en un itinerari de més de 30 km, posteriorment s’organitzaven circuits diferents. El 2003, per exemple, eren tres recorreguts: un de 10 km, un de 30 i un de 50, adreçats a edats diferents. La cursa que, en algunes edicions va assolir una participació de més de 300 ciclistes, tenia el mèrit de fidelitzar els participants d’edició en edició. A *Àncora* es dona notícia de fins a tretze edicions.

Una altra de les activitats anuals de la secció era el *Circuit Intern*, realitzat entre 2003 i 2005, consistent en l’organització de diverses sortides puntuables al llarg de l’any. En la primera edició van liderar la classificació Fermí Planes, Jordi Palet, Tomàs Cortés i Eduard Ararà. La segona i tercera edicions van tenir molts participants. El 30 de maig de 2004 va tenir lloc la quarta sortida de les 10 programades, una sortida en carretera d’entre

Anys 90

80 i 90 km. En la darrera prova, el mes d'octubre, els participants van poder compartir 80 km al costat del professional Roberto Heras, considerat per molts el millor escalador del món. La tardor del mateix any, l'organització definia el circuit a *Àncora* com "un circuit on, si bé sí que es reparteixen medalles i trofeus, l'objectiu dels mateixos no és altre que premiar únicament la participació per, d'aquesta manera, fomentar una mica la participació i relació dels socis amb el club i la pràctica del ciclisme". L'activitat estava oberta a no socis i tenia en compte els moments per a la socialització i relacions humanes. L'octubre de 2004 la secció remarcava a *Àncora*, en relació amb la novena sortida del circuit, que "adicionalment, i com que no tot és pedalar, només sortir, el Montclar va obsequiar amb un esmorzar tots els assistents, fossin o no socis del Montclar, ja que fidels a la nostra filosofia el que volem és fomentar la pràctica del ciclisme per fer amistats. En acabar, més de 50 persones, incloent dones i fills dels ciclistes, vàrem fer un dinar de germanor a l'Esquirol, en part finançat pel Montclar, per d'aquesta manera vincular una mica les famílies a aquesta forma tan bonica de conèixer país i fer turisme."

El dia 1 de febrer del mateix any 2004, la secció va organitzar la primera marxa de BTT *La Hivernal*, de caràcter popular, amb dos recorreguts, un de 35 km i un altre de 15 km. La inscripció abastava avituallaments, assistència en cursa, botifarrada a l'arribada, dutxes, rentat de bicicletes i premis per als primers. Aquesta

marxa obria el calendari de la Delegació de Girona de la Federació Catalana de Ciclisme.

Els membres de la secció van participar en competicions com la Copa Catalana de BTT, de la qual en van organitzar l'edició de l'any 2000 amb el suport de l'Ajuntament. Més de 280 corredors de tot Catalunya van venir a Sant Feliu de Guíxols amb motiu d'aquesta cursa. Aquesta secció del Montclar, molt oberta a les col·laboracions, va donar suport habitualment al Triatló de Sant Feliu de Guíxols, organitzat per l'Ajuntament. Al llarg de la seva existència va mantenir una bona relació amb l'Sport Ciclista Guíxols, amb qui des de 2002 va organitzar la Nit del Ciclisme Ganxó. Com ells mateixos explicaven a *Àncora* el novembre de 2003, "aquest acte serveix per reunir els diferents ciclistes de la ciutat, deixant per una vegada les bicicletes al garatge i gaudint d'un sopar amb la companyia dels companys de fatigues habituals, i alhora llimar un xic més les diferències 'històriques' entre els dos clubs de la ciutat." Al llarg del sopar es van donar diferents premis, entre els quals van destacar els del I Circuit Intern del CE Montclar.

El març de 2005 la secció es trobava en plena efervescència i explicaven a *Àncora* els projectes engegats, entre d'altres el primer *stage* del CE Montclar, que consistia en un cap de setmana a la Seu d'Urgell amb les famílies; l'organització el diumenge 6 de març de la 15a Cursa Ganxona de BTT, prova d'obertura del Trofeu Caixa de Girona, amb el seu circuit habitual a la Zona Industrial i els volts de

Pedraltà, i el 13 de març l'organització de la II marxa cicloturista ganxona de carretera, amb un recorregut de 90 km i dinar.

També anunciaven l'inici d'una escola de ciclisme per a 20 nois i noies nascuts entre 1991 i 1995. El programa era una sortida entre setmana i una el cap de setmana i formació en mecànica, tècnica i habilitat, flora i fauna i altres activitats, durant el trimestre d'abril a juny. Finalment també comunicaven la formació d'un bon equip de competició, tot i que no era el seu fort, atès que no era professionalitzat sinó obert a tothom qui hi volgués participar. El líder era Manuel Satué, reconegut ciclista que acompanyaria els ciclistes de la pedrera del CEM i formaria el que en deien "un equip de luxe".

A més d'aquesta activitat tan intensa, la secció —com bé es veu— tenia un important vessant no competitiu, que es va concretar sobretot en el grup ciclista BTT de veterans del CE Montclar, actiu ja el 2003 i que des d'octubre de 2004 va prendre el nom de *Grup de Cicloturisme*. Durant més d'una dècada, aquest grup explicava regularment les seves sortides a *Àncora*, detallant el recorregut, gaudint i comentant els paisatges, convidant tothom a degustar-los com a *gourmets*. Una de les zones preferides era la Garrotxa, per exemple la zona volcànica i la Fageda, que descrivien així el novembre de 2003: "Els boscos garrotxins i la Fageda en particular ofereixen durant aquests dies de tardor un espectacle esplèndid i captivador. Com si fos un museu a cel obert vas descobrir

CENTRE EXCURSIONISTA
DE CATALUNYA

UNA MICA D'HISTORIA DE JURJOLA RECORDS

Explicar una mica sobre la història de Jurjola Records... Ummm... Complicat. Integrat dins d'un moviment excursionista una secció dedicada a la difusió, promoció i aida de les bandes de rock local... Bòquet en estat pur? Doncs sí, i noi! Només que ens aturam a reflexionar-ho és d'una lògica evident: des de sempre alguns excursionistes han tingut una secció de cantant, sense que això els hagués costat res, i des de sempre les camades vora el foc han estat el terreny propi per a cantar, i a més, a tocar, cantant cançons. Doncs bé... Els temps canvien! Els temps que van veïnt a la ràdio, i als nois i noies que cantant i en Bob Dylan, en Luis Llach, en Serrat. Aquests joves admiraven i ho continuaven fent i bandes de rock, com ara El Cure, Pixies, Hard Ona, The Pogues, Guns N' Roses... És de lògica que els joves excursionistes del C.E. Montjoie volguessin combinar els seus dos principals hobbies: l'excursionisme i el rock.

Uns apunts de "prehistoria". L'any 1967 el grup Quercus es va dividir, després de molts anys d'inactivitat, i provoca un autèntic boom local, sense precedents, també en el món del rock. Al mateix temps els Arknang, grup de heavy en els primers de la dècada en editar el seu disc (treu el disc de la gent Justine, que va quedar poc després).

Doncs bé, la reunitatció de Quercus va comportar que tota una sèrie de joves que amb 12 o 13 anys anaven al camp amb els seus pares, i que en un gran pas, comissaris-se un instrument musical i s'introduïen en el món del rock i la música. D'aquesta manera neixen joves bandes a Sallu, primer de manera bastant amateur, però tot i així, algunes d'aquells grups van ser el cas Etzeta, els Olla de Moca (amb després el seu present canvi de nom a t'elastés), els Hawaiian Underground, Foscòr, els Mitochondris o els Tabacals, els Externis, els Escudats, els Foscòr, els Suburba, Les Chorreadors, els Incredi, els Guerrilleros, Warriors. Era una època en que era difícil conèixer algú que no toqués a cap banda, i a més els discos.

Després d'aquesta primera generació de bandes en van sorgir altres, i més i més, i a més a més, els Dirs, Vullit, Urnosa, Limacs, Los Sigios, La Mandra, Aurtz Aho No More, Los Sigios, Els Rocs, Els Rocs dels Angels, Dora Vishnu, Be Yourself que després d'aquesta primera generació, com a resultat d'aquest context al qual neix Jurjola Records: amb una escena musical efervescent i dinàmica, però a la vegada inestable. La reunió de fundadors de Montjoie, està enregistrada en un disc increïble, amb la participació de Jurjola no s'ha acabat. El primer que es va fer era separar dos grups dels de la "muerete" i els de la

Inaudits sessions

"vols". Els de la "muerete" es comprometen a engragar-se al màxim per la causa. Els de la "vida" tan sols ajudaven esporàdicament.

El primer cascat editat per Jurjola Records va ser el de Los Sigios, una gravació precària i 100% amateur. Si no recordo malament, la tirada va ser de 200 còpies. Després va venir la de La Mandra, autèntic terrisme sonor, i més tard La Mandra, Llorc, El Tene o X-80, totes d'una qualitat enviable.

Es van muntar mil i un concerts, primer al centre i més tard a l'Atzaura, mítica sala, recentment desapareguda. Posteriorment es van fer els concerts del "xiringoli" del Montjoie, els del barri de Santa Bàrbara, els de festa major (amb la Banda Pug i els X-80), el concert Anti-Sida (organitzat juntament amb l'ACAS), els dos concerts d'Alfard to Speak in Public, o el "African Prejudice" concert, per a 3 bateries. Els dissortats a Radio Sallu, al programa els Inaudits hi actuaven bandes en format acústic, i amb les gravacions van editar una maqueta "Els inaudits, acústics 94-95".

Finalment Jurjola es va convertir en una entitat personal, i quan en vam canviar, vaig tocar la parauleta, i em vaig associar informalment amb la gent de l'Atzaura i amb la gent de la "muerete" per fer rock lèngu i el seu apartant de la política cultural de Santa Bàrbara. Després d'aquesta etapa d'aparèixer noves bandes, com ara Bird for hair, Sueños de capricorno, It's not fair, Unifactor, Horror Vacui, Nantucket o Sr. González, o sigui que no hem de parlar per fer salut del rock gimnà, o potser sí.

Aguat! Segura Perèllon
Agosto 2000

EL CONCERT del MONTC L'AR

Divendres, 20 de Maig del 1994

SANT FELIU DE GUÍXOLS

A les 22 h. - A la "CORCHERA"

KOYAANOSQATSI
LLIMAKS

EXTERMINIO SOCIAL

DULL
TABACS

VIRTUAL NOISE
ESKORIA SOCIAL

ENTRADA GRATUÏTA
SERVEI DE BAR

Organitzat:
C.E.M.

Col·labora:
AJUNTAMENT DE
ST. F. DE GUÍXOLS

Amb el suport de:
RÀDIO SANT FELIU

Amb la
Col·laboració de:
QUÍCURBS

BAR
L'AR
C

Carrer Sant Elm, 8
SANT FELIU DE GUÍXOLS

EL CORSARI

Cotons, 1
Tel. 33 70 71
SANT FELIU DE GUÍXOLS

JURILLO RECORDS
PRESENTACIÓN DE UNA
NUEVA SECCIÓN DEL CENTRO
EXCURSIONISTA MONTAÑOL

El pasado día 5 d'agost, i dins els actes de la Festa Major '95, es va celebrar damera el Pavelló Municipal un concert de rock organitzat per Jurillo Records, una nova secció del Centre Excursionista Montañol que es proposa recollir i promocionar els grups de rock de Sant Feliu de Guírdia.

NO MORE LIES foren els primers en pujar a l'escenari; i es continuà **AUNT ASHA**, tots dos com a grups locals. El grup convidat per l'organització va ser **AFROIDS TO SPEAK IN PUBLIC**, un grup de Bastida ja força conegut.

Es va estimar que hi ha assolit uns 250 persones; un public potent però no només, però que respongué d'altre més tot al llarg de la concert.

Més encara en el despatx final d'AFROIDS TO SPEAK IN PUBLIC.

Un concert que en definitiva servir per presentar una nova secció, una nova iniciativa. Records, una que nasquen, viuen i es desenvolupen a la nostra ciutat.

Per això, Jurillo Records pensa en la creació d'un grup de grups locals.

edició i promoció de maquetes, butlletí informació, moltes i concretes, concur-
ren 32 i 33 Josep Puigmal i vint-i-
set divendres a les 21 h. al local del
Centre Excursionista Montañol (C. Cap-
many, 100), on ens hi trobem en-
ta sobrament i s'accede en general.

JURILLO A RECORDS

[illegible]

REVISTA CULTURAL L'ARJAU 109

Anys 90

pintures impressionistes i Vayredes escampats per tot arreu. [...] La simfonia cromàtica de grocs, ocres, marrons, vermells esgrogueïts, ataronjats, torrats són un goig i un delit per a la retina i t'imprimeix unes sensacions difícils d'oblidar. Un veritable plaer per als sentits. I a l'abast de tothom." Altres recorreguts van ser el Mont i el Bassegoda (Garrotxa), Guillerics - Vall de Sau; també per llocs propers com Roca de Malvet, Montagut, Cadiretes i serra de Caulés a l'Ardenya, zona de la qual reivindicaven la protecció, Solius i Roca Ponça. També es va passar per vall d'en Bac, vall de Bianya, Collada Verda i Camprodon (Ripollès), passant al Vallespir; la vall del Lord (Solsonès); vall del Ser i pla de Martís (Pla de l'Estany); puig Lluent (1.640 mts) i del Pedró de Tubau (1.540 mts) al Catllaràs (Berguedà). Les propostes no oblidaven itineraris per la costa com la badia de Roses i indrets de l'Ardenya com cala Bona, Vallpresona o la cova d'en Bitalla. Actualment aquesta secció no existeix; hi ha la dels corredors de muntanya.

Tir amb arc (1996-98)

Entre els anys 50 i 70 el tir amb arc a Sant Feliu era una de les activitats organitzades per la OJE com una modalitat esportiva de les que fomentava el règim. No és fins al 10 de març del 1994 que tornem a trobar a *Àncora* una notícia sobre aquest esport en què es comunicava que Jordi Fabregat, col·laborador del setmanari, havia guanyat la categoria de novells (tiradors amb menys d'un any de pràctica) en el XXV Trofeu Oscar Kessels. Inicialment, Fabregat va competir

com a membre de l'Associació d'Arquers del Baix Empordà i va obtenir resultats brillants. El 17 de desembre d'aquell any el recentment constituït Club Arquers Guíxols participava al Torneig de Nadal de Palafrugell, en què va obtenir la tercera posició de la lliga provincial d'equips, tot i haver començat a participar-hi el mes de setembre. Com bé explica Jordi Calabuig el club havia estat iniciativa d'un grup de tiradors amb arc, en Jordi Fabregat, l'Albert Reyné (pare), en Miquel Pedrol i altres. Durant un any aquest club va participar amb bons resultats en tornejos i competicions fins que el setembre de 1996 es va integrar al CEM.

Segons Jordi Calabuig, el club no tenia prou mitjans per mantenir-se com a entitat i li calia disposar d'un camp d'entrenament amb les mides reglamentàries, que casualment complia la sala gran del CEM. El Centre, doncs, els va incorporar sense problema, ja que les seccions funcionaven de manera autònoma. La paperassa amb la Generalitat va ser més complicada perquè no hi havia precedents d'una fusió com aquella.

Durant el 1995 i 1996 el tir amb arc anava a l'alça, s'havien inaugurat diversos camps de tir a les comarques gironines a les Preses, Sant Hilari, Salt, Palafrugell, i s'estava a l'espera de la inauguració del de Lloret de Mar. En el moment de passar a ser el Club d'Arquers Guíxols del Montclar, ja es preveia l'organització a Sant Feliu de Guíxols del XX Campionat provincial de Girona, en el pavelló municipal d'esports. Es deia a *Àncora* de 26 de

setembre de 1996 que "algun dia, esperem tenir també a Sant Feliu la possibilitat de gaudir d'un camp de tir propi que pugui acollir campionats d'exterior". L'organització d'aquell esdeveniment va ser un èxit, igual que les victòries obtingudes pels arquers guixolencs.

Explica Jordi Fabregat que "després vindrien els campionats a Salt, el VIII Trofeu de Tardor, i a Sant Hilari, el VIII Trofeu d'Hivern. Aquí els nostres arquers van quedar segons en la seva categoria i primers en la d'infantil. A l'últim Campionat Provincial de Girona, el club d'arquers del CEM donava tres campions: Eugenio Sánchez, Albert Reyné i Josep Curto, cada un d'ells a les seves respectives categories. Després arribaren altres campionats, on el CEM augmenta encara més el seu prestigi, ja que els nostres arquers sempre han obtingut molt bones puntuacions. S'ha participat en el Campionat de Catalunya i també en el d'Espanya. Josep Curto va ser obsequiat amb un bonic trofeu després de quedar campió infantil a la Lliga Catalana, i l'Eugenio Sánchez es va situar entre els 10 primers llocs de la classificació estatal."

Van ser uns anys daurats. El CEM es mudava amb les exhibicions de tir amb arc, per exemple en les festes del Roser de Vilartagues, en la Festa Major o durant la Festa del Montclar. El 29 de maig de 1997 *Àncora* publicava que "els resultats a les competicions d'aquesta temporada han estat molt positius i el Club Guixolenc d'Arquers pretén crear una cantera de joves arquers per assegurar el futur del tir

Anys 90

amb arc a Sant Feliu.” El diumenge 14 de desembre de 1998 el Campionat de Nadal de Tir amb Arc de Sala es celebrava a la nostra ciutat. L’any 2000 al grup hi havia també Carme Palahí, Antonio Delgado, Francesc Pallí i Núria Curto, arquera infantil.

El 5 de juny de 2008 es publicava a *Àncora* la desitjada notícia que l’Ajuntament contemplava una aplicació pressupostària per a la construcció de la pista de tir amb arc. Però el diumenge 21 de juny de 2009 era l’Ajuntament de Santa Cristina qui inaugurava els camps de tir amb arc municipal i del Mas Tapioles, amb la presència d’Antonio Rebollo, arquer que va encendre la flama olímpica de Barcelona 92. Després d’això, les úniques notícies que apareixen a *Àncora* sobre tir amb arc es refereixen a Santa Cristina fins al 8 de novembre de 2012, que el club de tir amb arc deixava el Club Esportiu Cristinenc i passava a formar part de l’Associació Esportiva Matxacuça, de la qual forma part actualment.

Les seccions culturals

Rialles

Aquesta secció va néixer de la incorporació a l’entitat del grup Moviment Rialles a Sant Feliu de Guíxols, creat l’any 1986 dins del Moviment Rialles de Catalunya. L’adscripció al CEM els permetia disposar del teatre del Montclar per als seus espectacles infantils. La primera actuació

va ser el 23 de novembre de 1986 a càrrec del grup Titelles Baby, que va representar *El granger de Ham*. Van seguir utilitzant la sala fins que es va inaugurar el Teatre Auditori Municipal el gener de 1990. Aquest grup necessitava una entitat a la qual estar vinculat per poder funcionar, fins que es convertí en La Xarxa. El 1994, essent vocal la Rosa Maura, va deixar d’existir com a secció i es va constituir com una entitat independent. El 1995 s’escindí del Moviment Rialles de Catalunya, juntament amb una cinquantena de grups locals, i es va constituir la Fundació Xarxa d’Espectacle Infantil i Juvenil de Catalunya. Mentre va estar en actiu aquesta entitat va programar espectacles i altres activitats culturals per als infants amb l’objectiu de normalitzar l’ús de la llengua catalana. Diu Rosa Maura que “tot país normal s’expressa en la seva pròpia llengua, explica les seves pròpies històries i articula les seves pròpies eines d’expressió.”.

Coral Cypsella

D’aquesta secció, Jordi Calabuig en remarca que és “la de més durada sense interrupcions”. El 2024 va celebrar el quarantè aniversari. També diu que el naixement de la coral es deu a la vinculació que tradicionalment s’ha fet entre l’excursionisme i les cançons populars i les anomenades *cançons de muntanya*. Malgrat que als inicis aquests gèneres tenien molt de pes, el repertori es va obrir a músiques d’altres llocs i cultures, d’altres èpoques i gèneres. Aquesta tendència es consolidà quan, l’any 1995, la coral —com va passar amb moltes

entitats corals de Catalunya— va optar per directors professionals.

En la primera meitat dels 90, essent director Josep Lluís Rabassó Cañellas (1984-1995), es van fer sortides a Lourdes i Mont de Marsant (1990) i a Flix (1992). El març de l’any 1993 Cypsella, amb el suport del CE Montclar, va organitzar l’Aplec de la Federació Catalana d’Entitats Corals de les Comarques Gironines, que va ser una diada molt intensa, amb 500 participants i la presència d’Oriol Martorell.

Segons Lluís Rabassó, al principi assajaven al CE Montclar, però com que els espais estaven sempre molt sol·licitats, van optar per assajar al primer pis de l’edifici de l’antiga Caixa de Pensions, a la rambla, és a dir, a l’antiga biblioteca. Allà s’hi van estar uns anys, fins i tot hi havien fet algun concert. Llavors van fer les gestions per utilitzar una casa que hi havia al costat del Montclar, era del rector. En deien la “casa de l’Amèlia” perquè una de les cançons del seu repertori era “El testament d’Amèlia”.

L’activitat d’aquests anys l’explica la Montse Homs a l’anterior L’ARJAU. L’any 1996, sota la direcció de Lluís Cavalleria (1995-1998), la coral va treballar amb l’Orquestra de corda de l’Escola de Música per interpretar els «Nocturns» de W.A. Mozart i recuperar el «Magnificat» de J. Pusalgues, mestre de capella compositor i organista del Ripollès del s. XVIII.

Al concert de Santa Cecília el novembre de 1997 i sota la direcció de Lluís Cavalleria, la coral va cantar 4 nú-

Anys 90

meros del musical *Cats*, escenificats i amb la col·laboració d'alumnes de l'Escola de Ballet Núria Lloveras de Platja d'Aro. Va ser la prèvia a poder cantar la totalitat del musical el novembre del 1998, amb en Josep Ramon Llobet de director (1998-2009). Llobet s'havia proposat treballar les persones i els instruments per desenvolupar la sonoritat del grup. També s'havia proposat treballar un repertori on, a més de música clàssica i música moderna, hi hagués música d'autors locals i música catalana. Explica a L'ARJAU que té un record molt especial del "Gloria" d'A. Vivaldi (RV 589), la "Missa brevis" de F. J. Haydn (HobXXII 7), "Locus Iste" d'A. Bruckner i "Eli! Eli!" de G. D. Bardos.

Quan Monti Galdón i Arrué va fer-se càrrec de la direcció (2009-2016), la coral li va proposar fer un projecte amb cançons dels 70 i 80, amb coreografia, escenografia i vestuaris divertits. Després van fer el projecte *Mediterrània*, amb cançons populars de diferents cultures en els seus idiomes originals, com àrab i turc, entre d'altres. Arran d'aquest espectacle, en Pedro Burruezo els va contactar per a una col·laboració en les cançons que havia compost i publicat al disc *Misticissimus*, amb músiques de mestissatge en què es compenetraven harmonies i melodies de diferents cultures. Les veus de la coral es van fusionar amb les cançons i l'acompanyament de la Bohemia Camerata; va ser un projecte de quatre anys en què van enregistrar un disc, van participar en un documental i van cantar a l'Auditori de Barcelona, al festival BarnaSants, a la Catedral de Barcelona per les festes

de la Mercè, al Porta Ferrada, a Biocultura, al Tradicionàrius, a la sala Apolo, als Matins de TV3 i a un munt de pobles. En aquesta etapa van fer un intercanvi amb dues corals de l'entorn de Berna, a Suïssa, que va proporcionar una experiència molt positiva en tots els àmbits.

El 2016, sota la direcció de Visi Díaz i Díaz (2016–2021), la coral es llançà de ple en la preparació del musical *Andrew Lloyd Webber In Concert*. Després vindrien obres de John Rutter, "Il Carnevale di Venezia", "Al-leluia" de Ralph Manuel, "Cantares" de J. M. Serrat, etc. Va fer concerts a Bèlgica i Londres i va celebrar els 35 anys amb "Agnus Dei", de Samuel Barber. Una obra sublim i complexa en què van conjuntar set veus.

Cláudio Suzin Rodríguez (director des del 2021) es va estrenar amb la participació al CantEM a l'Aula Magna de la Universitat de Girona, per recaptar fons per l'esclerosi. El curs 2022-2023 el projecte va ser l'intercanvi amb la coral portuguesa Magistrói de Barcelos. També se'ls va proposar un intercanvi dins del marc de germanor cultural que tenen Canet de Rosselló i la ciutat de Sant Feliu de Guíxols. L'Orchestre Symphonique de la Méditerranée de Canet de Rosselló, el violoncel·lista guixolenc Jaume Ferrer i la Coral Cypsella es van coordinar per preparar les *Escenes de les Terres Altes Bavareses*, per a cor i orquestra d'Edward Elgar, s'hi van afegir les corals Croscat i Cantabile d'Olot. Aquesta peça va ser un dels plats forts dels actes de celebració del 40è aniversari de la coral el 2024,

juntament amb els *Moments Corals* de l'Oratori de Nadal de J. S. Bach, on també hi participaven l'Orthemis Nova Orquestra de Cambra de l'Empordà i, com a solistes, la soprano Tina Gorina i la mezzo Gina Reyner.

Juriola Records

Seguint en la línia d'un Centre amb el doble vessant esportiu i cultural, i amb la seva tradició musical, es va crear Juriola Records, on van participar l'Agus Segura, la Patti Porcile, en Jordi Gaitx, en Marc Clos (Peixitu) o en Pitu Solà. Segons l'Agus Segura, tradicionalment l'excursionisme havia estat un bon escenari per a cançons "kumbes", de gènere folk, amb contingut reivindicatiu, també de la Nova Cançó, però les noves generacions del CEM volien incorporar a l'excursionisme nous gustos musicals, com el rock.

Diu Jordi Calabuig que al CEM ja s'havien organitzat concerts de rock, a la sala, o en espais externs com la zona del pavelló o del monestir. Per altra banda, a Sant Feliu hi havia un important moviment de bandes i formacions juvenils, moltes d'elles amb una durada efímera. Juriola Records va néixer com una plataforma d'informació i promoció del rock ganxó i va esdevenir, segons el mateix Calabuig, "un autèntic moviment social amb un caràcter molt propi".

Així doncs, l'objectiu era fer gravacions dels grups. Diu Agus Segura que "el primer casset editat per Juriola Records va ser *The pre-tape* de Los Siglos, una gravació precària i 100% *amateur*. Si no recordo malament, la tirada va ser

Anys 90

500a

500b

500c

413

414

415

416

417

500d

Anys 90

de 20 còpies. Després va venir la de La Foscor, autèntic terrorisme sonor, i més tard La Mandra, Llimacs, El Tennis o Düll, totes d'una qualitat envejable." Van fer samarretes, van editar catàlegs, parades de fira, però sobretot van organitzar concerts, al Centre i a Atzavara. Segura destaca els concerts del "xiringuito" del Montclar, els del barri de Sants Boada, els de Festa Major (amb La Banda Puig i els X-Milk), el concert antisida (organitzat juntament amb l'Associació Comunitària AntiSIDA de Girona), els dos concerts d'Afraid to Speak in Public, o l'*African Prelude*, concert per a tres bateries. Els dissabtes a Ràdio Sant Feliu, al programa *Els Inaudits*, intervenien per comentar les novetats de la setmana. També hi actuaven bandes en format acústic, i amb les gravacions van editar una maqueta, *Els inaudits. Acústics 94-95*.

Hi havia projectes molt ambiciosos com *Juriola Records On The Road*, intent de gira de bandes ganxones per les comarques gironines i la resta de Catalunya; o l'edició d'un CD recopilatori dels grups ganxons, però no es va poder comptar amb la subvenció municipal. El 1997 la secció es va anomenar *Juriola Sounds*, però l'activitat va anar minvant fins a la seva dissolució el 1998.

Montclar Teatre

La secció del Montclar, com altres, ha fet alts i baixos en funció dels gustos i disponibilitat de les persones. A principis dels noranta es van produir dos intents d'organitzar la secció, però no van tenir continuïtat. La temporada

1990-1991, un grup sota la direcció de Josep Viader van representar l'obra *Judas de tot Nadal*. El 1995 es va crear un altre grup format principalment per noies. Sota la direcció d'en Sebastià Frontera, Tià, van fer dues representacions de *Revolta de bruixes*, de Josep M. Benet i Jornet, amb una escenificació gens convencional a la seu del CEM. La crítica publicada per Lluís Palahí a l'*Àncora* d'1 de gener de 1996 deia que "l'obra es va desenvolupar, en la seva major part, en el Centre de platea, amb esporàdiques incursions a l'escenari i el seu argument està basat en una brigada femenina de neteja d'un teatre, amb l'única presència masculina del vigilant". I feia la següent valoració de la interpretació: "Judith Márquez, Anna Llusent, M. Teresa Casals, Marta Basco i Imma Chamorro portaren la funció a bon terme, sense donar la sensació de tractar-se de debutants en l'art de Talia, ja que dominaren els seus respectius papers i es varen moure amb seguretat."

El 26 de novembre de 2010 es va produir el tercer intent, amb la presentació al local del CEM de la nova secció de teatre amb el nom d'*Imagina'Teatre*. Aquest grup estava format per aficionats que ja tenien experiència en aquest àmbit i també per alguns membres neòfits. En la notícia, publicada a *Àncora* de 18 de novembre de 2010 també s'anunciava que la secció estava preparant *Menàge a sis*, una comèdia escrita per Casimir Segura i Maria Eugènia Otero i que se'n preveia fer una representació exclusiva per als socis al teatre del CEM, prèviament a l'estrena per al públic en general al

Teatre Auditori Municipal (TAM), en benefici de l'Associació EMAD Sant Feliu de malalts d'Alzheimer.

L'acte de presentació va consistir en un recital de poesies i poemes. Descriu de la següent manera al mateix setmanari (2 de desembre de 2010), "els diversos actors varen anar interpretant les respectives poesies preparades pel recital compost amb textos molt variats i escollits pels mateixos recitadors. En aquests sentit es varen poder escoltar poesies de Sabater i Aribau, Carles Hac Mor, Gustavo Adolfo Bécquer, Joan Gou, Emili Saleta, Joan Manuel Serrat, Rubén Darío, Francesc Mora, Juan Pérez Zúñiga, Daniel Ramos, Néstor Sanchiz, Pablo Neruda, Narcís Dausà, Dyango, Joan Maragall, Joan Argenté, Josep Pedrals, Miquel Martí i Pol i Frederic Soler (Pitarra). En dues tandes seguides, els intèrprets del recital foren Carme Arasa, Joan Bolaño, Jordi Calafell, Consol Gou, Josep Maria Isern, Lolita Montalbán, Maria Eugènia Otero, Rosa Maria Rosell, Néstor Sanchiz, Casimir Segura i Mercè Vélez [...]. De la presentació en va tenir cura Berta Rovira, la creació artística fou d'Isabel Prunés i l'equip tècnic el realitzà Néstor Sanchiz."

Després de la preestrena al local del CE Montclar el dissabte dia 9 d'abril de 2011, amb gran assistència de públic, el diumenge 29 de maig *Imagina'Teatre* va representar al TAM *Menàge a sis*, amb la crònica següent a *Àncora*: "la trama de l'obra són les aventures i desventures d'un matrimoni, la minyona i els 'amics'. Ajuntem una musa, set personatges i una veu anònima, afegim quatre parts

Anys 90

501a

512

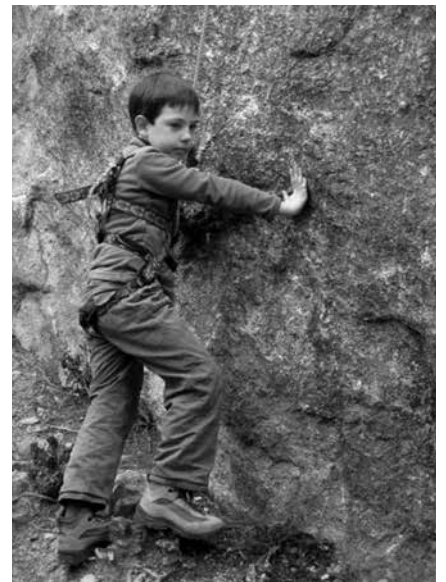
502

503

504

508

505

507

509

511

513

Anys 90

d'humor, tres parts d'emboics, dos parts de tendresa, una part d'ingenuïtat, un polsim de tristor, una rodanxeta de realitat, unes gotetes de bogeria i unes fulletes d'amor. Barregem bé i servim una comèdia amb dos actes, quatre introïts i quatre escenes". Tal com s'havia anunciat, la recaptació de l'entrada fou per a EMAD Sant Feliu. El públic aplaudí llargament els interès.

Aquests anys, el teatre del CEM també ha acollit produccions i projectes de tercers: el desembre de 2004 es va representar l'obra *El sant sopar* i ombres xineses a càrrec d'una companyia d'Osca a les tardes de la Cafeta Verda. L'abril de 2012 va tenir lloc al TAM i al teatre del CEM la 19a Mostra de Teatre d'Instituts Públics de les comarques gironines, en què van participar alumnes de tretze instituts de secundària gironins. El juny de 2013 va ser la Companyia Juvenil de l'Espai Ridaura qui va representar *La nostra Alícia*.

El desembre de 2013 *Àncora* anunciava que el grup de teatre del CEM estava enlllestint la preparació de la comèdia *Valga'm Déu, quina família!*, de Casimir Segura Chaure, director del grup. En aquest cas, l'obra també fou representada al local del CEM en preestrena el 15 de desembre, dins del programa de l'Aplec i Diada del Montclar. Es tractava d'una divertida comèdia amb els emboics d'un matrimoni amb un fill, una filla i un gendre, on cada un tibava pel seu cantó fins que la situació es feia insostenible, amb l'ajut també d'un secretari, la minyona, el metge de família, dues veïnes, un notari i els dos simbolismes del Bé i

el Mal. En conjunt, es muntaven unes situacions divertides interpretades en aquella ocasió per Maria Eugènia Otero, Lolita Montalban, Jordi Calafell, Àlex Diz, Mercè Vélez, Joan Bolaño, Marta Figueras, Rosa Maria Rosell, Jeroni Ontiveros, Sofia Saiz, Josep Maria Isern i Llorenç Díaz, amb el suport tècnic d'Isabel Prunés, Enric Gui, Joan Guirado i Tito Gallego, amb l'assessorament escènic de Joan Bolaño. El diumenge 19 d'octubre de l'any següent es va fer la representació al TAM, a benefici d'EMAD Sant Feliu.

Col·lectiu d'Art

A l'*Àncora* del 5 d'octubre de 1995 es presentava la proposta d'aquesta nova secció del Montclar dins l'àmbit de cultura "El Col·lectiu d'Art organitzarà cada mes sortides a museus, exposicions o altres indrets atractius artísticament." Tanmateix Jordi Calabuig explica que únicament es va arribar a organitzar una sortida, però que va tenir molt d'èxit: visita a Besalú i al bosc de Can Ginebreda, la convocatòria va ser publicada a l'*Àncora* del 7 de setembre de 1995. L'Anna Solà era la vocal de la secció i en Marc Calvet, la Patti Porcile i la Cristina García duïen la iniciativa.

Medi Ambient

Va ser creada el desembre de 1996 i presentada a *Àncora* el 2 d'octubre de 1997 com a principal novetat al CEM per a la temporada 1997-1998. Explicava Jordi Calabuig que la demanda social va portar la creació d'aquest grup encapçalat per en Ramon Serra, en David Miret i en Jordi Bellvehí. I

que "els plantejaments d'aquesta secció no són els d'un grup ecologista de protesta sinó que pren un caire més divulgatiu per a la millora de l'entorn i per fomentar bones pràctiques en l'àmbit de l'alimentació i la salut". Jordi Calabuig explicava el seu compromís personal amb aquest projecte, ja que formava part del Consell Econòmic i Social com a representant de Medi Ambient (secció del Centre Excursionista Montclar) i entenia que "el que es digui allà no només m'interessa a mi, sinó que ha d'interessar al sector que represento, he adquirit un compromís amb la Secció de Medi Ambient del Montclar per fer reunions de debat obertes a tothom entorn els temes que es tractin al CES. I crec que, perquè el CES compleixi la funció d'eina de participació ciutadana, cadascun dels membres del Consell hauria de traslladar als respectius sectors la feina que es farà al CES." (*Àncora* de 18 de desembre de 1997).

Efectivament, segons descriu Ramon Serra, en la primera temporada s'organitzaven principalment accions de sensibilització cap al medi ambient. Una sortida a Montcalvari per recollir glans el 15 de novembre, per fer viviers d'alzines i suros per repoblar zones cremades. També es farien diverses plantades de suros com la de juny de 1999, en què es van escollir la zona verda de Can Pi, a tocar del camí de la Vall d'Aro, i el terreny situat a l'entrada de la carretera del Mas Trempat, en un antic abocador incontrolat de runes.

Es van programar diverses sortides guiades, com l'itinerari geobotànic i paisatgístic a l'Ardenya el 7 de març de

Anys 90

517

514

515

516

520

518

519

Anys 90

1998 o la sortida naturalista a les dunes de Sant Pol el 3 de juny del 2000, ambdues guiades per Xavi Vinyes. També es va fer un curs d'agricultura ecològica organitzat conjuntament amb l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre el novembre de 1999, adreçat a agricultors i ramaders en actiu, i un dinar popular vegetarià el 9 d'abril de 2000 en el qual hi van participar una cinquantena de persones, i que fou organitzat amb la col·laboració de diversos establiments guixolencs.

El novembre de 1999 la secció preveia signar un conveni amb l'Ajuntament per inventariar la xarxa de camins del municipi i detectar abocaments incontrolats, a fi de netejar i restaurar les zones afectades.

Una altra de les activitats promogudes era la pràctica de taitxí en el mateix local social del CEM o en trobades, com la del 23 de juliol de 2000, al passeig, en què van participar diferents grups d'arreu de Catalunya i que tenia la presència del mestre Tien, monjo taoista, gran mestre d'arts marcial.

El 27 de juliol de 2000 *Àncora* anunciava la creació d'un fòrum cívic per analitzar la situació ambiental de Sant Feliu de Guíxols, promogut per la secció de Medi Ambient. L'objectiu era engegar "un procés obert a la participació ciutadana que té per objectiu determinar quina és la situació ambiental del municipi i com caldrà encarar el futur. Aquest procés haurà de plasmar les seves conclusions en un pla ambiental que doni pautes per introduir la sostenibilitat en els àmbits polítics, socials i econòmics". El fòrum

s'organitzava en quatre comissions de treball i plenaris oberts per a debat. La nota anava signada per la Xarxa Ecologista CEM. Després, la secció va fer un tomb cap a la reivindicació: va començar per la denúncia de la desaparició dels darrers horts tradicionals a causa de la construcció d'un vial a Mas Cabanyes. El CEM va presentar una al·legació al projecte d'Urbanització de la Unitat d'Actuació Ronda Vilartagues a la zona del Mas Cabanyes i va obrir un important debat social, amb el suport de diverses entitats i grups polítics a l'oposició del govern municipal. La secció es va reunir amb responsables polítics i publicava obertament totes les seves propostes per minimitzar l'impacte del vial.

El gener de 2001 la secció publicava que feia mig any que havien denunciat la tala d'arbres i el moviment de terres en una finca a les Penyes, inclosa dins l'espai protegit pel Pla d'Espais d'Interès Natural i pel Pla General de Sant Feliu, sense obtenir resposta de cap administració. En aquella ocasió es va aturar l'activitat, ja que no tenia llicència. L'abril de 2001 publicaven a *Àncora* l'escrit "La vall de Sant Amanç, la ciutat i la ronda de ponent" per demanar "als tècnics, als polítics i a tots els ciutadans una reflexió sobre aquest vial i el creixement de Sant Feliu. Un creixement que ha de produir-se però sent molt conscients del territori que tenim -poc i difícil, valuós-, que no permet malbarataments".

El mes de maig del mateix any, des d'*Àncora*, feien una nova crida a la participació ciutadana en el debat "Quina és la ciutat que volem?", en-

gegat un any abans, on ja s'havia fet una anàlisi per detectar punts febles i estava en procés de plantejar accions per assolir el benestar ecològic, econòmic i social de l'espai geogràfic que és Sant Feliu. Aquell mes de maig es va desencadenar una forta mobilització de la secció amb el suport de l'entitat Ardenya, Patrimoni i Natura per millorar el projecte de construcció de la ronda de Ponent, un vial que veïen necessari. El 5 de juliol publicaven a *Àncora*: "L'encís fonamental que emboniqueix la nostra vila rau bàsicament en la privilegiada situació geogràfica en què es troba, en un marc curull d'idíl·lica bellesa, on s'hi encaixen simètricament els paràmetres justos, tant urbans com mediambientals, mereixedors del grau màxim de preservació. La premissa bàsica del seu encant es fonamenta en el sostenible i harmònic equilibri entre espai, serveis i entorn que incideixen en les valls de les Comes, de Bujonis o el paratge de Sant Amanç.

Ens cal, doncs, deixar ben clar que aquests conceptes han estat, són i seran l'única i vertadera raó que han motivat sobre el terreny l'exposició de la nostra òptica envers el model de disseny més adient i respectuós que mereix el projectat vial d'accés a la zona d'equipaments de "La Corxera" i, per tant, a anys llum de les inexactes asseveracions emprades per determinada premsa comarcal que tergiversen amb escreix la veritable motivació, idea i tarannà de l'Associació Ardenya, Patrimoni i Natura. Secció de Medi Ambient del Centre Excursionista Montclar". Amb aquest objectiu, fins al gener de 2002, es van publicar

Anys 90

escrits, es van organitzar visites al que seria el recorregut de la ronda, taules rodones, etc. La ronda s'inauguraria el juliol de 2006.

La secció va seguir amb les seves activitats habituals. El setembre de 2002, es publicava que la secció havia convertit el pati del CEM, que fins llavors era de material dur, "en un petit hortet amb una mostra de verdures". També organitzava xerrades sobre temes d'interès com la globalització, l'agenda 21 local, la nova cultura de l'aigua, la reforma del sistema de pensions i altres serveis públics, el poder de les multinacionals, el comerç just, etc. Les darreres notícies que es troben a *Àncora* són del 2003, una de les quals és un comunicat manifestant preocupació per la urbanització del mas Balmanya, a conseqüència del projecte de la ronda de Ponent. El juny la secció convidava a participar a una jornada de solidaritat amb Chiapas en què es realitzaria la pintada col·lectiva del mural de Tani Perla en solidaritat amb el moviment zapatista i una xerrada. Actualment aquesta secció no està en actiu.

Text elaborat principalment a partir del testimoni publicats al llibre *Cinquanta anys (1950-2000) Centre Excursionista Montclar* —editat pel CEM— el buidatge del setmanari *Àncora* i L'ARJAU 88 *40 anys de la Coral Cypsella. La veu del cor*.

Relació de Junes del Montclar

En aquest L'ARJAU seguim la relació de junes que es va publicar amb motiu del 50è aniversari de l'entitat i que abasten el període 1950-1999. La Carmen Arasa ha efectuat un buidatge del llibre d'actes de l'entitat des de l'any 2000 fins a l'actualitat, seguint el mateix criteri de la primera relació publicada. Ha recollit les dades per actes, en ordre cronològic, indicant el número de l'acta, la data i mencionant els membres de la Junta i el càrrec que cada persona ha ocupat.

ACTA 61: 22-12-2001

Carmen Arasa Mateu	Presidenta
Anna Cullell Bohigas	Tresorera
Montse Arasa Mateu	Sotstresorera
Josep Vicent Montesinos Peñarrocha	Secretari
Carme Benet Nogués	Sotssecretària
Néstor Sanchíz Daidé	Vocal Local
Jaume Giró Román	Vocal Material
Pedro Pablo Fuentes Cano	Vocal Biblioteca
Rosa Maria Llambí Turró	B.T.T.
Maria Román Castaño	Vocal Excursionisme Obert
Isabel Prunés Carbonell	Vocal Excursionisme Infantil i Juvenil
Antoni Escobar Valle	Coral Cypsella
Ramon Serra Serrats	Medi Ambient
Jordi Fabregat Fuster	Arquers Guixols
Josep López Olivares	Espeleo Club Montclar
Olga Valverde Arasa	Vocal Xanquers

ACTA 62: 13-12-2002

Carmen Arasa Mateu	Presidenta
Anna Cullell Bohigas	Tresorera
Montse Arasa Mateu	Sotstresorera
Josep Vicent Montesinos Peñarrocha	Secretari
Carme Benet Nogués	Sotssecretària
Rosa Maria Llambí Turró	B.T.T.
Maria Román Castaño	Vocal Excursionisme Obert
Isabel Prunés Carbonell	Vocal Excursionisme Infantil i Juvenil
Antoni Escobar Valle	Coral Cypsella
Ramon Serra Serrats	Medi Ambient
Richard Van Deraa	Secció Art
Josep López Olivares	Espeleo Club Montclar
Ramon Serra Serrats	Medi Ambient

Les Junes

Jordi Fabregat Fuster	Arquers Guíxols
Josep López Olivares	Espeleo Club Montclar

ACTA 63: 19-12-2003

Carmen Arasa Mateu	Presidenta
Anna Cullell Bohigas	Tresorera
Montse Arasa Mateu	Sotstresorera
Josep Vicent Montesinos Peñarrocha	Secretari
Carme Benet Nogués	Sotssecretària
Carme Martín Fàbrega	Vocal Excursionisme Infantil i Juvenil
Maria Román Castaño	Vocal Excursionisme Obert

ACTA 64: 16-12-2004

Carmen Arasa Mateu	Presidenta
Anna Cullell Bohigas	Tresorera
Antoni Escobar Valle	Sotstresorera
Josep Pérez Brugués	Secretari
Josep Vicent Montesinos Peñarrocha	Sotssecretària
Carme Martín Fàbrega	Vocal Excursionisme Infantil i Juvenil
Maria Román Castaño	Vocal Excursionisme Obert
Montse Arasa Mateu	Vocal Excursionisme Infantil i Juvenil
Jordi Campdepadrós Randeiro	Coral Cypsella
Jordi Maura Prat	Medi Ambient

ACTA 65: 17-12-2005

Rosa Duran Sais	Presidenta
(Vacant)	Vicepresident
Fernanda Mató Cels	Secretària
Carme Benet Nogués	Sotssecretària
Anna Cullell Bohigas	Tresorera
Carmen Arasa Mateu	Coordinadora cultural
Maria Roman Castaño	Vocal Excursionisme Obert
Isabel Prunés Carbonell	Vocal Excursionisme Infantil i Juvenil
Josep Pérez Brugués	Vocal Excursionisme Familiar
Imma Brusi Belmonte	Vocal Excursionisme Familiar
Antoni Escobar Valle	Coral Cypsella
Jordi Fabregat Fuster	Arquers Guíxols
(Vacant)	B.T.T.
Montse Arasa Mateu	Tramitació de llicències
Jaume Giró Román	Material
Josep Vicent Montesinos Peñarrocha	Vocal Biblioteca
(Vacant)	Vocal Local

ACTA 66: 29-12-2006

Rosa Duran Sais	Presidenta
Anna Cullell Bohigas	Tresorera

Maria Roman Castaño	Vocal Excursionisme Obert
Carmen Arasa Mateu	Coordinadora cultural
Marc Sanchíz Daidé	Oci Alternatiu
Narcís Saubí Pérez	Vocal Excursionisme Familiar
Quim Gelabertó Sans	B.T.T.

ACTA 67: 28-12-2007

Rosa Duran Sais	Presidenta
Josep Isern Masgrau	Secretari
Anna Cullell Bohigas	Tresorera
Maria Roman Castaño	Vocal Excursionisme Obert
Carmen Arasa Mateu	Coordinadora cultural
Carme Martín Fàbrega	Vocal Excursionisme Infantil i Juvenil
Antoni Escobar Valle	Coral Cypsella
Ramón Ballesta Martínez	Oci Alternatiu
Alba Tor Guitart	Oci Alternatiu
Gemma Isern Fàbrega	Oci Alternatiu
Eloi Zarco Marquez	B.T.T.
Joan Sala Vilanova	B.T.T.

ACTA 68: 22-12-2008

Rosa Duran Sais	Presidenta
Josep Isern Masgrau	Secretari
Anna Cullell Bohigas	Tresorera
Maria Roman Castaño	Vocal Excursionisme Obert
Carmen Arasa Mateu	Coordinadora cultural
Carme Martín Fàbrega	Vocal Excursionisme Infantil
Rosa Duran Sais	Vocal Excursionisme Juvenil
Antoni Escobar Valle	Coral Cypsella
Josep Isern Masgrau	Casal Infantil
Nestor Sanchíz Daidé	Titellaires
Narcís Saubí Pérez	Excursionisme Familiar
Andreu Rotllan	Oci Alternatiu
Eloi Zarco Marquez	B.T.T.

ACTA 69: 28-12-2009

Rosa Duran Sais	Presidenta
David Escarpanter Llandrich	Secretari
Anna Cullell Bohigas	Tresorera
Maria Roman Castaño	Vocal Excursionisme Obert
Carmen Arasa Mateu	Vocal Activitats
Carme Martín Fàbrega	Vocal Excursionisme Infantil i Juvenil
Antoni Escobar Valle	Coral Cypsella
Andreu Rotllan	Oci Alternatiu
Josep Isern Masgrau	Casal Infantil
Nestor Sanchíz Daidé	Titellaires
Narcís Saubí Pérez	Excursionisme Familiar
Eloi Zarco Marquez	B.T.T.

Les Junes

ACTA 70: 27-12-2010

Rosa Duran Sais	Presidenta
Jordi Respecta Valentí	Secretari
Anna Cullell Bohigas	Tresorera
Adrià Auladell Martín	-
Federico Alba Villena	B.T.T.
Albert Gallego Montes	Vocal Excursionisme Juvenil
Casimir Segura Chaure	Teatre
Carmen Arasa Mateu	Vocal Activitats
Carme Martín Fàbrega	Vocal Excursionisme Infantil
Antoni Escobar Valle	Coral Cypsella
Montse Arasa Mateu	Llicències federatives
Narcís Saubí Pérez	Excursionisme Familiar
Nestor Sanchíz Daidé	Titellaires
Gerard Mateu Benet	Titellaires
Geòrgia Bonell Sala	Arts Escèniques

ACTA 71: 27-12-2011

Rosa Duran Sais	Presidenta
Jordi Respecta Valentí	Secretari
Anna Cullell Bohigas	Tresorera
Adrià Auladell Martín	-
Albert Gallego Montes	Vocal Excursionisme Juvenil
Casimir Segura Chaure	Teatre
Carmen Arasa Mateu	Vocal Activitats
Arnau Fons i Cruset	Vocal Excursionisme Infantil
Antoni Escobar Valle	Coral Cypsella
Begoña Sánchez	Vocal Titellaires i Arts Escèniques
Montse Arasa Mateu	Llicències federatives
Andreu Ferrer Felez	Material i Local
Narcís Saubí Pérez	Vocal Excursionisme Familiar

ACTA 72: 28-12-2012

Rosa Duran Sais	Presidenta
Jordi Respecta Valentí	Secretari
Anna Cullell Bohigas	Tresorera
Adrià Auladell Martín	-
Albert Gallego Montes	Vocal Excursionisme Juvenil
Casimir Segura Chaure	Teatre
Carmen Arasa Mateu	Vocal Excursionisme Obert
Arnau Fons i Cruset	Vocal Excursionisme Infantil i Casal
Antoni Escobar Valle	Coral Cypsella
Begoña Sánchez	Vocal Titellaires i Arts Escèniques
Rafael Santiago Sanchíz	Ping-Pong
Joan Espasa Arxer	Espai Freak
Amanda Ladra i Gros	Coordinadora Cultural
Helena Vancells Roldós	Consell de Joves
Montse Arasa Mateu	Llicències federatives
Andreu Ferrer Felez	Material i Local

Narcís Saubí Pérez	Vocal Excursionisme Familiar
Federico Alba Villena	B.T.T.

ACTA 73: 21-12-2013

Rosa Duran Sais	Presidenta
Amanda Ladra i Gros	Secretària
Anna Cullell Bohigas	Tresorera
Albert Gallego Montes	Vocal Medi Ambient
Casimir Segura Chaure	Teatre
Carmen Arasa Mateu	Vocal Excursionisme Obert
Cristina Sala Meseguer	Vocal Excursionisme Infantil i Juvenil
Antoni Escobar Valle	Coral Cypsella
Begoña Sánchez	Vocal Titellaires i Arts Escèniques
Rafael Santiago Sanchíz	Ping-Pong
Helena Vancells Roldós	Consell de Joves
Montse Arasa Mateu	Llicències federatives
Geòrgia Bonell Sala	Arts Escèniques
Andreu Ferrer Felez	Material i Local
Narcís Saubí Pérez	Vocal Excursionisme Familiar
Federico Alba Villena	B.T.T.

ACTA 74: 11-01-2015

Rosa Duran Sais	Presidenta
Amanda Ladra i Gros	Secretària
Marina Soler i Claver	Tresorera
Albert Gallego Montes	Vocal Medi Ambient
Casimir Segura Chaure	Teatre
(Vacant)	Vocal Excursionisme Obert
Cristina Sala Meseguer	Vocal Excursionisme Infantil i Juvenil
(Vacant)	Vocal Excursionisme Familiar
Antoni Escobar Valle	Coral Cypsella
Carmen Arasa Mateu	Material i Local
(Vacant)	Coordinador Local
Montse Arasa Mateu	Llicències federatives
Geòrgia Bonell Sala	Arts Escèniques
(Vacant)	B.T.T.

ACTA 75: 16-01-2016

Rosa Duran Sais	Presidenta
Teresina Puigdevall Puigmasdevall	Secretària
Marina Soler i Claver	Tresorera
Albert Gallego Montes	Vocal Medi Ambient
Casimir Segura Chaure	Teatre
Cristina Sala Meseguer	Vocal Excursionisme Infantil i Juvenil
Antoni Escobar Valle	Coral Cypsella
Carmen Arasa Mateu	Material i Local
Montse Arasa Mateu	Llicències federatives

Les Juntres

Geòrgia Bonell Sala	Arts Escèniques
Maria Àngels Arlandiz Lluch	Dansa del Ventre

ACTA 76: 28-01-2017

Rosa Duran Sais	Presidenta
Teresina Puigdevall Puigmasdevall	Secretària
Marina Soler i Claver	Tresorera
Albert Gallego Montes	Vocal Medi Ambient
Casimir Segura Chaure	Teatre
(Vacant)	Vocal Excursionisme Obert
Cristina Sala Meseguer	Vocal Excursionisme Infantil i Juvenil
Antoni Escobar Valle	Coral Cypsella
Carmen Arasa Mateu	Material i Local
Montse Arasa Mateu	Llicències federatives
Geòrgia Bonell Sala	Arts Escèniques
Maria Àngels Arlandiz Lluch	Dansa del Ventre
Julia Estebanell Pozo	Ping-Pong

ACTA 77: 22-07-2017

Arnau Fons i Cruset	President
Xènia Soler Serrano	Secretària
Albert Ferrer Moreno	Sotssecretari
Cristina Sala Meseguer	Tresorera
Marina Soler i Claver	Sotstresorera
Jordi Respecta Valentí	Vocal Junta
Ariadna Sala Meseguer	Comissió Comunicació
Carmen Arasa Mateu	Comissió Socis
Joan Carles García Guerrero	Comissió Infraestructures
Lluís Serra Tarré	Comissió Activitats
Josep Isern Masgrau	Secció Corredors
Dani Lloret Muñoz	Ping-Pong
Jordi Ferrando Juanals	Ping-Pong
Carles Martín Mont	Coral Cypsella
Imma Ventura de Blas	Vocal Excursionisme Familiar
Rosa Duran Sais	Vocal Excursionisme Infantil i Juvenil
Montse Arasa Mateu	Llicències federatives

ACTA 78: 25-05-2018

Arnau Fons i Cruset	President
Xènia Soler Serrano	Secretària
Cristina Sala Meseguer	Tresorera
Pere Artigas García	Corredors
Marina Soler i Claver	Vocal Excursionisme Obert
Jordi Respecta Valentí	Vicepresident
Joan Bolaño Vilella	Teatre
Naia Gallardo	Teles
Josep Isern Masgrau	Secció Corredors

Dani Lloret Muñoz	Ping-Pong
Jordi Ferrando Juanals	Ping-Pong
Carles Martín Mont	Coral Cypsella
Imma Ventura de Blas	Vocal Excursionisme Familiar
Rosa Duran Sais	Vocal Excursionisme Infantil i Juvenil

ACTA 79: 8-06-2019

Arnau Fons i Cruset	President
Xènia Soler Serrano	Secretària
Cristina Sala Meseguer	Tresorera
Pere Artigas García	Corredors
Jordi Respecta Valentí	Vicepresident
Carles Martín Mont	Coral Cypsella
Imma Ventura de Blas	Vocal Excursionisme Familiar
Rosa Duran Sais	Vocal Excursionisme Infantil i Juvenil
Carmen Arasa Mateu	Material i Local
Montse Arasa Mateu	Llicències federatives
Geòrgia Bonell Sala	Arts Escèniques
Maria Àngels Arlandiz Lluch	Dansa del Ventre
Julia Estebanell Pozo	Ping-Pong

ACTA 80: 19-09-2020 – Assemblea en format digital

Arnau Fons i Cruset	President
Cristina Sala Meseguer	Tresorera
Aniol Negre Alberti	-

A les actes 79 i 80, només s'anomenen els assistents sense indicar quins formen la junta.

Les imatges

Anys 50: l'inici

101
Excursió al Montclar, 4 de desembre de 1949. AMSFG. Fons Josep Escortell Cerqueda (autoría desconeguda).

102a
Primer aplec del Montclar, 1950. AMSFG. Procedència: Centre Excursionista Montclar. Enric Heller.

102b
Excursió a la font de la Taverna (Ardenya), 5 d'agost de 1950. AMSFG. Fons Josep Escortell Cerqueda (autoría desconeguda).

103
Sortida a la Font Josepa (Gavarres), 1950-1960. AMSFG. Fons Josep Escortell Cerqueda (autoría desconeguda).

104
Actuació de l'esbart dansaire del Montclar a l'Asil Surís. Ball de les cintes, anys 50. AMSFG. Fons Jaume Ribes Escortell (autoría desconeguda).

105
Celebració del segon aniversari de l'esbart dansaire, 16 de desembre de 1951. AMSFG. Fons Josep Escortell Cerqueda (autoría desconeguda).

106
Primera tenda del CEM acampada a Romanyà, 18 de març de 1951. AMSFG. Fons Josep Escortell Cerqueda (autoría desconeguda).

107
Excursió a les Escaules (Andorra), 1 de juny de 1952. AMSFG. Fons Josep Escortell Cerqueda (autoría desconeguda).

108
Celebració 3r aniversari CEM, 3 de gener de 1952. AMSFG. Fons Josep Escortell Cerqueda (autoría desconeguda).

109
Celebració 3r aniversari CEM, 3 de gener de 1952. AMSFG. Fons Josep Escortell Cerqueda (autoría desconeguda).

109b
Excursió al dolmen de Fitor, febrer de 1952. AMSFG. Fons Josep Escortell Cerqueda (autoría desconeguda).

110
Actuació de l'esbart dansaire del CEM a Romanyà, als anys 50. AMSFG. Fons Jaume Ribes Escortell (autoría: Galeries Carabela Fotografia).

111
Excursió al coll de Pruit (Cabreres), el 3 de maig de 1953. AMSFG. Fons Josep Escortell Cerqueda (autoría desconeguda).

111b
Excursió al Montclar per celebrar el 4t aniversari, 17 de gener de 1954. AMSFG. Fons Josep Escortell Cerqueda (autoría desconeguda).

112
Excursió a la Molina, 21 de febrer de 1954, pujant amb el telecadira. AMSFG. Fons Josep Escortell Cerqueda (autoría desconeguda).

113
Excursió a la Salut i al coll de Pruit, 1 d'octubre de 1956. AMSFG. Fons Josep Escortell Cerqueda (autoría desconeguda).

114
Sortida a Puigsacalm, 15 d'abril de 1956. AMSFG. Fons Josep Escortell Cerqueda (autoría desconeguda).

115
Excursió a Cabrera i Sant Pere de Falgars, 14 d'abril de 1957. AMSFG. Fons Josep Escortell Cerqueda (autoría desconeguda).

116
Excursió al Pedraforca, 19 d'abril de 1957. AMSFG. Fons Josep Escortell Cerqueda (autoría desconeguda).

117
Excursió al Montseny, novembre de 1957. AMSFG. Fons Josep Escortell Cerqueda (autoría desconeguda).

118
Excursió al Pedraforca, octubre de 1959. AMSFG. Fons Josep Escortell Cerqueda (autoría desconeguda).

Anys 60: crisi i revifalla

201
Sortida al Montseny, febrer de 1962. AMSFG. Fons Josep Escortell Cerqueda (autoría desconeguda).

202
Premis de la Caixa, concurs fotogràfic del CEM, 25 d'abril de 1962. AMSFG. Fons Josep Escortell Cerqueda (autoría desconeguda).

203
Partit de bàsquet del CEM al racó de Llevant Bàsquet, 1965-1970. AMSFG. Fons Josep Escortell Cerqueda (autoría desconeguda).

204
Vista de la sala de festa Las Vegas durant una actuació del primer Festival de la Nova Cançó Catalana, 19 de desembre de 1965. AMSFG. Fons Ajuntament de Sant Feliu de Guixols. Subfons Festival Internacional de Cinema Amateur (autoría desconeguda).

205
Sortida a Sant Pere de Rodes, 1965. AMSFG. Fons Josep Escortell Cerqueda (autoría desconeguda).

206
Sortida a l'era de Sant Baldri, Solius, desembre de 1969. AMSFG. Fons Josep Escortell Cerqueda (autoría desconeguda).

207
Sortida al Montclar, desembre de 1969. AMSFG. Fons Josep Escortell Cerqueda (autoría desconeguda).

Transició: l'efervescència dels anys 70 i 80

300
Excursió a Rocacorba, als anys 70. AMSFG. Fons Josep Escortell Cerqueda (autoría desconeguda).

301
Sortida al Montclar, 1972. AMSFG. Fons Josep Escortell Cerqueda (autoría desconeguda).

302
Sortida a Puig d'Arques, 1973. AMSFG. Fons Josep Escortell Cerqueda (autoría desconeguda).

303
Sortida a Sant Aniol d'Aguja, 1973. AMSFG. Fons Josep Escortell Cerqueda (autoría desconeguda).

305
Representació dels Pastorets al teatre del Centre Excursionista Montclar, 1973-1974. AMSFG. Fons Agrupació Teatral Benet Escriba (autoría desconeguda).

306
Excursió a la Salut de Sant Feliu de Pallerols dels grups Infantil i Juvenil, per Setmana Santa, 1974. Procedència: Centre Excursionista Montclar. Albert Mateu.

307
Escenari del teatre del CEM durant l'actuació de la coral de cantaires i flautistes del Montclar, promoguts per Miquel Jacomet, gener 1975. AMSFG. Fons Agrupació Teatral Benet Escriba (autoría desconeguda).

308
Celebració 25è aniversari CEM, 16 de febrer de 1975. AMSFG. Fons Josep Escortell Cerqueda (autoría desconeguda).

309
Representació dels Pastorets al teatre del Centre Excursionista Montclar, 1975. AMSFG. Fons Agrupació Teatral Benet Escriba (autoría desconeguda).

310
Teatre del Centre Excursionista Montclar, representació de l'obra "El jardí de Flaira Nas" per la Secció de Teatre, 1976. Procedència: Centre Excursionista Montclar. Ricard Pelló.

311
Campament al Vignamale, a 3.299 m d'altitud, 10 d'octubre de 1976. Procedència: Centre Excursionista Montclar.

312
Retrat del grup d'Excursionisme Infantil, any 1977. Procedència: Centre Excursionista Montclar. Joan Maura.

313
Representació dels Pastorets al teatre del Centre Excursionista Montclar, Nadal del 1976-1977. AMSFG. Fons Agrupació Teatral Benet Escriba (autoría desconeguda).

314
Teatre del Centre Excursionista Montclar, representació de l'obra "El retaule del flautista", maig de 1977. Procedència: Centre Excursionista Montclar.

315
Cartell del Cicle Negre, els dissabtes a la nit al cinema del CEM, 1970. Procedència: Centre Excursionista Montclar. Autoria del cartell: Toni Ferrer.

317
Actuació del grup de flautistes del CEM als anys 70, sota la direcció de Jordi Riera, que també els acompanya tocant la guitarra. Procedència: Centre Excursionista Montclar. Jordi Riera.

318
Grup de flautistes fent cercavila en un camió als anys 70. Procedència: Centre Excursionista Montclar.

319
Excursió a Sant Feliu de Pallerols del grup d'Excursionisme Infantil als anys 70. Procedència: Centre Excursionista Montclar.

320
Sortida a Sant Aniol d'Aguja, programada per la Secció d'Excursionisme Infantil als anys 70. Procedència: Centre Excursionista Montclar.

321
Campament de Setmana Santa del grup d'Excursionisme Infantil als anys 70. Procedència: Centre Excursionista Montclar. Pere Serrat.

322
Excursió a Sant Baldri de la Secció d'Excursionisme Infantil als anys 70. Procedència: Centre Excursionista Montclar.

323
Excursió a Sant Baldri de la Secció d'Excursionisme Infantil als anys 70. Procedència: Centre Excursionista Montclar.

324
Sortida de la Secció Excursionisme Infantil al puig Gros als anys 70. Procedència: Centre Excursionista Montclar.

325
Retrat dels Juvenils durant una excursió als anys 70. Procedència: Centre Excursionista Montclar.

326a
Secció de Juvenils durant una sortida als anys 70. Procedència: Centre Excursionista Montclar.

326b
Ascensió escalada Pic de l'Infern 2870 m per la cara nord Ascensió del Grup d'Alta Muntanya al pic de l'Infern (2.870 m) per la cara nord el 20 de juny de 1980. Procedència: Centre Excursionista Montclar.

327
Representació de l'obra "El gran màgic d'Oz" al Montclar, maig 1984. AMSFG. Fons Agrupació Teatral Benet Escriba (autoría desconeguda).

328
Josep Lluís Rabassó dirigint els cors del Montclar, que canten durant el dinar que es feia a Sant Baldri per l'Aplec del Montclar, desembre de 1985. Procedència: Centre Excursionista Montclar. Felip Calvet.

Les imatges

330
Representació de teatre al Montclar, 1985-1993. AMSFG. Fons Enric Esterlí (autoria: Enric Esterlí).

331
Representació de teatre al Montclar dins una mostra de teatre escolar, 1982-1993. AMSFG. Fons Enric Esterlí (autoria: Enric Esterlí).

332
Bastiments Grup d'Alta Muntanya a Bastiments, anys 80. Procedència: Centre Excursionista Montclar.

333
Retrat de grup de l'Excursionisme Infantil als anys 80. Procedència: Centre Excursionista Montclar.

334
Sortida als Àngels dels grups Infantil i Juvenil, als anys 80. Procedència: Centre Excursionista Montclar.

335
Concert del cor Patufet sota la direcció de Josep Lluís Rabassó als anys 80. Procedència: Centre Excursionista Montclar. Josep Lluís Rabassó.

336
Grup de Flautistes del CEM durant una desfilada de Reis, als anys 80. Procedència: Centre Excursionista Montclar.

337
Colla de Cypsella a l'aeroport, durant la sortida a Alemanya, la primavera de 1988. Procedència: Coral Cypsella. Isabel Illas (autoria desconeguda).

338
Adhesiu de promoció de les sortides a la neu del CEM, amb el suport d'una entitat bancària. Procedència: AMSFG. Fons Família Llandrich de Blas.

Anys 90: cap a un nou mil·lenni

400
Club Arquers Guixols del CEM als anys 90. Procedència: Centre Excursionista Montclar.

401
Targeta de difusió de la V Caminada Nocturna, 1990. Procedència: Centre Excursionista Montclar.

402
Excursió dels Juvenils al Cerverís, desembre de 1991. Procedència: Centre Excursionista Montclar. Raül García.

403
III Aplec de la Delegació de Girona de la Federació Catalana d'Entitats Corals, celebrat al pavelló d'esports de Sant Feliu de Guíxols, 18 d'abril de 1993. AMSFG. Fons Ajuntament (autoria: Josep Llorca).

404
Campament 2 a 4.300 metres d'altitud, als Andes xilens, durant una expedició del Grup d'Alta Muntanya, setembre de 1993. Procedència: Centre Excursionista Montclar. Manel Sánchez.

405
Colònies de la Secció d'Infantils per Setmana Santa a Sant Martí Sacalm, abril de 1995. Procedència: Centre Excursionista Montclar. Marc Calvet.

406
Presa de possessió de la Junta del CEM, presidida per Jordi Calabuig, el 1995. Procedència: Centre Excursionista Montclar.

407
Excursió "A l'aigua anecs" de la Secció d'Infantils a les gorges del Ridaura, als 90. Procedència: Centre Excursionista Montclar. Marc Calvet.

408
Acampada dels Infantils als anys 90. Procedència: Centre Excursionista Montclar.

409
Retrat d'una colla de la Secció Juvenil, als 90. Procedència: Centre Excursionista Montclar.

410a
En Xavi Lloret, baixista dels Body Vishnu, en un concert organitzat per Juliola Records. Procedència: Centre Excursionista Montclar. Marc Calvet.

410b
Cartell dissenyat per Jaume García Barnés per a la segona edició dels Concerts del Montclar a la Corxera, 1994. Procedència: AMSFG. Col·lecció Municipal de Documents.

410c
Notícia publicada a Àncora del 24 d'agost de 1995 sobre el naixement de la secció Juliola Records al CEM. Procedència: AMSFG. Hemeroteca.

410d
Portada del casset recopilatori dels concerts acústics Inaudits Sessions al Montclar, temporada 1994-1995, publicat per Agus Segura a Àncora del 6 d'abril de 2000. Procedència: AMSFG. Hemeroteca.

410e
Concert acústic dels Llimaks al CEM, 9 de març de 1996. Procedència: AMSFG. Col·lecció Municipal de Documents.

410f
Concert acústic dels Llimaks al CEM, 9 de març de 1996. Procedència: AMSFG. Col·lecció Municipal de Documents.

410g
Santi García, director del programa de RSF Els Inaudits i guitarrista i vocalista de No More Lies amb dos components del grup Zitzània. Retrat publicat a Àncora del 24 d'abril de 1997. Procedència: AMSFG. Hemeroteca.

411
Retrat de la Secció Excursionisme Obert, als 90, amb Carmen Arasa. Procedència: Centre Excursionista Montclar.

412
Xiringuito del CE Montclar per la Festa Major, als anys 90. Procedència: Centre Excursionista Montclar.

413
Secció de Teatre de la temporada 1996-1997, que va representar l'obra *Revolta de bruixes* de Josep M. Benet i Jornet. Procedència: Centre Excursionista Montclar. Silvia Puig.

414
Sortida naturalista per l'Ardenya, organitzada per la Secció de Medi Ambient, la primavera de 1998. Procedència: Centre Excursionista Montclar. Josep Vidal.

415
Josep Ramon Llobet dirigint Cypsella durant la representació de *Cats* al Teatre Auditori Municipal el mes de novembre de 1998. Al fons, els músics Núria Giménez, piano; Marc Clos, bateria; i Jordi Cabarrocas, baix. Procedència: Coral Cypsella. Montse Homs (autoria desconeguda).

416
Retrat de grup en un estand de la Fira d'Entitats amb el regidor Josep M. Muñoz, Carmen Arasa i l'alcalde Antoni Juanals, 1997-1999. AMSFG. Fons Carmen Arasa Mateu (autoria desconeguda).

417
Sortida al Puigmal de la Secció Excursionisme Obert, 3 d'octubre de 1999. Procedència: Centre Excursionista Montclar. Carmen Arasa.

500a
Retrat de grup durant l'Aplec del Montclar durant la celebració del 50è aniversari, any 2000. Procedència: Centre Excursionista Montclar.

500b
Martí Girona i Emili Ribot en la conversa mantinguda el setembre de l'any 2000 per recordar històries del Montclar. AMSFG. Procedència: Centre Excursionista Montclar. Imma Chamorro.

500c
Carmen Arasa i l'alcalde Joan Alfons Albó al Monestir, segurament amb motiu de la inauguració de l'exposició commemorativa dels 50 anys del CEM, 2000. AMSFG. Fons Carmen Arasa Mateu (autoria desconeguda).

500d
Acte a la sala de plens de l'Ajuntament de Sant Feliu. D'esquerra a dreta: la regidora Laura Aiguaviva, una persona no identificada, el regidor Víctor Pasqual, Carmen Arasa, Josep Vicente i Josep Solà, l'any 2000. AMSFG. Fons Carmen Arasa Mateu (autoria desconeguda).

501
Retrat dels presidents del Centre Excursionista Montclar durant un sopar, l'any 2000. Procedència: Centre Excursionista Montclar i AMSFG. Fons Carmen Arasa Mateu (autoria desconeguda).

502
Grup del CEM representant els tradicionals Pàcarus amb la bomba, durant la passada de Carnaval, l'any 2000. Procedència: Centre Excursionista Montclar.

503
Xocolatada després d'una representació de titelles a la seu del Montclar, l'any 2000. Procedència: Centre Excursionista Montclar.

504
Retrat de grup de la secció Excursionisme Obert al cim de la Pica d'Estats, l'any 2000. Procedència: Centre Excursionista Montclar.

505
Sortida a Solius organitzada per Excursionisme Obert, l'any 2000. Procedència: Centre Excursionista Montclar.

507
Sortida dels Infantils a Rocaponsa, l'any 2000. Procedència: Centre Excursionista Montclar.

508
Iniciació a la escalada durant una sortida de la Secció d'Infantils a Rocaponsa, l'any 2000. Procedència: Centre Excursionista Montclar.

509
Grup de BTT del Montclar, l'any 2000. Procedència: Centre Excursionista Montclar.

511
Primera parada de Sant Jordi del Centre Excursionista Montclar a la rambla, l'any 2000. Procedència: Centre Excursionista Montclar.

512
Carmen Arasa inaugura l'espai Cafeta al local del CEM, l'any 2000. Procedència: Centre Excursionista Montclar.

513
Representació del Grup d'Arts Escèniques, l'any 2000. Procedència: Centre Excursionista Montclar.

514
Organització de la Marxa Nocturna del CEM, l'any 2000. Procedència: Centre Excursionista Montclar.

515
Carmen Arasa encapçala la Marxa Nocturna al passeig del Mar, l'any 2000. Procedència: Centre Excursionista Montclar.

516
Demostració de ping-pong XL organitzada pel CEM a la Rambla, l'any 2000. Procedència: Centre Excursionista Montclar.

517
Sortida de tardor de la Secció Infantil del Montclar, l'any 2000. Procedència: Centre Excursionista Montclar.

518
Sortida de la Secció Infantil del CEM, l'any 2000. Procedència: Centre Excursionista Montclar.

519
Retrat de grup durant la Marxa de l'Arròs, l'any 2000. Procedència: Centre Excursionista Montclar.

520
Sortida a la neu, a la Vall d'Aran, secció d'Excursionisme Obert, l'any 2000. Procedència: Centre Excursionista Montclar.

Els darrers números...

On aconseguir L'ARJAU?

L'ARJAU és una revista editada per l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols que tracta temes culturals del municipi i el seu entorn. Aquesta publicació es distribueix de manera gratuïta i es pot trobar en els estancs i llibreries de Sant Feliu de Guíxols o en els serveis municipals següents: Oficina de Turisme, Oficina d'Informació i Atenció Ciutadana, Punt d'Informació Juvenil, Guíxols Desenvolupament (estació d'autobusos), centres cívics de Vilartagues i Tueda, Biblioteca Pública Octavi Viader i Margarit i Arxiu Municipal.

Descarrega'l també a:
<http://www.arxiunicipal.guixols.cat/publicacions/revista-l-arjau.html>

l'arjau

REVISTA CULTURAL

Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols

Núm. 89 FEBRER 2026

Revista gratuïta

